

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๒๓

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๘ เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่... ๒๙ ...เดือน... กรกฎาคม... พ.ศ. ๒๕๔๗

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่.....ปีที่.....

ครั้งที่.....วัน.....เดือน..... พ.ศ. ....

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗
ณ ตึกรัฐสภา

เรื่องหรือ	หน้า
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายชัย ชิดชอบ	๑, ๒
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม	
- รับทราบเรื่องนายกรัฐมนตรียอมรับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณา ให้คำรับรอง คือ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธี พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่ง นางปวีณา หงสกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ	๒
- รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	๒
เรื่องหรือ	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๓, ๑๐, ๑๑, ๑๕
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
- นายเอกภาพ พลซื่อ	๖, ๑๖
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๖
- นายปภิต พัฒนกุล	๘
- นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐี	๑๒
- นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	๑๓, ๑๔
- นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	๑๔
- นายเรวัต สิริกุล	๑๗
- นายจตุติ ไกรฤกษ์	๑๗, ๑๘
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๒๔

เรื่องด่วน

- พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑๙
- ผู้อภิปราย
- นายปภิต พัฒนกุล ๒๐
- นายสามารถ แก้วมีชัย ๒๐
- พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕
- ผู้อภิปราย
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ๒๖
- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ๒๘
- นายธเนศ เครือรัตน์ ๒๘
- นายสาธิต ปิตุเตชะ ๒๙
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัช ๒๙
- นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ ๒๙

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

- ร่างพระราชบัญญัติรณนต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๓๐
- ผู้อภิปราย
- นายนิกร จำนง ๓๑, ๓๓, ๔๖, ๘๗
- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ๓๑, ๓๔
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๓๖
- นายพินิจ จันทร์สมบุรณ์ ๓๙, ๘๖
- นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ๔๑
- นายชวลิต มหาจันทร์ ๔๒, ๖๖, ๘๗
- นายอลงกรณ์ พลบุตร ๔๔, ๘๔, ๙๑
- นายอัชพร จารุจินดา ๕๐, ๗๗
- นายภาคิน สมมิตร ๕๑
- นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ๕๓
- นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ ๕๖, ๙๐

- นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	๕๘
- นายวัฒนา เสงไไพเราะ	๖๑
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์	๖๗
- นายปิยะพันธุ์ จัมปาสุต	๗๓, ๗๘, ๙๖
- นายสมบุญ อูทัยเวียนกุล	๗๖, ๗๗, ๘๕, ๙๕
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๘๓, ๙๒, ๙๖
- นายเอกภาพ พลซื่อ	๙๒
- นายชัย ชิดชอบ	๙๓, ๙๕
- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (การงดการบังคับคดีและการขายทอดตลาด)	๙๙

ผู้อภิปราย

- นายปภิต พัฒนกุล	๑๐๑, ๑๐๓, ๑๑๑
- นายบุญเติม จันทะวัฒน์	๑๐๒, ๑๐๔
- นายเอกภาพ พลซื่อ	๑๐๔, ๑๐๕, ๑๑๐
- นายประสพ บุษราคัม	๑๐๖, ๑๑๐
- นายวรรณชัย บุญบำรุง	๑๐๘, ๑๑๐
- นายสาธิต ปิตุเตชะ	๑๑๔
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๑๑๕

*****

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๖๗ คน

(เนื่องจาก นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ตัดราชการ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ บัดนี้องค์ประชุมลงชื่อทั้งหมด ๓๑๘ ท่าน ถือว่าครบองค์ประชุม
แล้วนะครับ ผมจะขอดำเนินการ

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่หนึ่ง) : มีอะไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : คือมีผู้หลักผู้ใหญ่ในสภาได้พูดกับ

ท่านประธานระหว่างที่ผมไม่อยู่นะครับ คือกระผมจะต้องเรียนชี้แจงต่อสภาให้ทราบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่หนึ่ง) : ยังไม่มีใครพูดถึงคุณชัยเลยนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : มีครับ ท่านคำสตราจารย์ลิขิตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่หนึ่ง) : ท่านไม่ได้พูดถึงคุณชัยครับ ท่านพูดถึงในภาพรวมเท่านั้นเองครับ เพราะฉะนั้น

ผมขออนุญาตนะครับ ไม่ได้พาดพิงอะไรเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าอย่างนั้นเรื่องที่พาดพิงไม่เกี่ยวกับผมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นผมว่าคณะอนุกรรมการนั้นก็ถูกพาดพิงทั้งหมด คุณชัยครับ ผมกราบขอความกรุณานะครับ เพราะว่าไม่ได้ทำให้คุณชัยเสียหายเลย ไม่ได้พุดถึงครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเข้าสู่ระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม วันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบเรื่องที่นายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ไว้พิจารณาให้คำรับรอง

ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่านายกรัฐมนตรีได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณาให้คำรับรองแล้ว ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

ซึ่งคุณปวีณา หงสกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ จึงแจ้งให้ที่ประชุมได้รับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่หนึ่ง) : ๒.๒ รับทราบเรื่องที่วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบไปแล้ว

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภาเมื่อครั้งที่ ๑๙

(สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติ

เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่หนึ่ง) : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องที่ได้รับการเลื่อนขึ้นมา คือ ระเบียบวาระที่ ๑๓ พิจารณากฎหมายที่

วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เชิญคุณวิทยากรรับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่นี้
 ผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้หารือท่านประธานไว้เบื้องต้น
 แล้วก็คิดว่าบัดนี้เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมแล้ว จำเป็นที่เพื่อนสมาชิกในสภาทั้งหมดจะได้
 มีโอกาสที่จะหยิบยกปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นจริงเป็นจังในบ้านเมืองขณะนี้ ที่จริงผมคาดหวัง
 ว่าเมื่อเข้ามาถึงสภาพวกผมจะมีโอกาสพบหน้าท่านรัฐมนตรีขึ้นมานั่งบนที่ประชุมสภา เพราะ
 วันนี้เรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในประเทศไทยมันไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นเฉพาะใน ๓ - ๔ จังหวัดภาคใต้
 แล้วยุติตรงนั้นหรือลูกกลมตรงนั้น แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นตั้งแต่เข้าสู่ตัววันนี้จนถึง ณ บัดนี้ได้ลูกกลม
 เป็นสถานการณ์ที่ทั่วโลกจับตามองประเทศไทย แล้วผมเข้าใจเพื่อนสมาชิกเราหลายคน
 มีโทรศัพท์จากต่างประเทศมาสอบถามข้อเท็จจริงว่าเกิดอะไรขึ้น ผมอยู่ที่กรุงเทพ ขึ้นมาจาก
 นครศรีธรรมราชเมื่อวานนี้ วันนี้คนที่นครศรีธรรมราชซึ่งอยู่ในภาคใต้เองก็โทรศัพท์มาถามผม
 ซึ่งอยู่กรุงเทพว่าเกิดอะไรขึ้นที่ปัตตานี ยะลา นราธิวาส แล้วก็สงขลา ผมเองก็โทรศัพท์ไปถาม
 พรรคพวกที่ปัตตานีว่าเกิดอะไรขึ้นที่จังหวัดปัตตานี แต่คนที่ปัตตานีก็ถามผมเช่นเดียวกันครับว่า
 มันเกิดอะไรขึ้นในประเทศไทย คราวนี้เรากำลังเปิดประชุมสภา ศูนย์กลางของอำนาจรัฐทั้งหมด
 ของประเทศไทยนี้มีหน้าที่ต้องชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ ผมคิดว่าเราหลีกเลี่ยงไม่ได้ครับ จะหยิบยก
 ปัญหาเรื่องอื่น จะมีกฎหมายเรื่องอะไรเร่งด่วนขึ้นมา ไม่ใช่สาระครับ วันนี้เราทั้งหมดที่อยู่
 ในสภาทั้ง ๕๐๐ คนต้องมีคำตอบให้กับคนภายในประเทศไทยอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
 ผมก็อยากจับมือช่วยกับรัฐบาลทุกคน และเป็นกำลังใจให้กับเจ้าหน้าที่ทุกคนที่จะยุติ
 สถานการณ์ที่ไม่สงบภายในประเทศ แต่สภาเราจะทำหน้าที่ไม่รู้ไม่ชื่ออย่างนี้ไม่ได้ครับ
 ผมขออนุญาตท่านประธานสภาครับ ถือว่าเป็นกรณีที่เป็นเร่งด่วน ขอที่จะเสนอญัตติ
 ด้วยปากเปล่าให้สภาเราเปิดการพิจารณารับฟังคำชี้แจงจากรัฐบาล ปัญหาความไม่สงบ
 ภายในประเทศซึ่งเกิดขึ้นใน ๔ จังหวัดภาคใต้ และปัญหานี้ลูกกลมไปสู่การสูญเสียชีวิตของ
 ประชาชน เขาชน ๑๐๐ กว่าชีวิตในระยะเวลาเพียง ๖ ชั่วโมงนับแต่เข้ามา ผมจึงขออนุญาต
 ที่จะให้สภานี้ได้พิจารณาเรื่องนี้กันอย่างเร่งด่วน แล้วก็ขออนุญาตท่านประธานสภาได้

สผ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

นัยนา ๑/๔

ประสานงานไปยังรัฐบาลเรียนเชิญผู้มีอำนาจมาหารือร่วมกับสภาเป็นกรณีเร่งด่วนครับ
ขอผู้รับรองในญัตติด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านวิฑูรย์ได้เสนอญัตติด้วยปากเปล่าณะครับ ซึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภา ข้อ ๔๖ (๑) สามารถดำเนินการได้ณะครับ แต่ทั้งนี้ผมได้กราบเรียนไปแล้วตั้งแต่เบื้องต้นณะครับ ต้องสุดแท้แต่ที่ประชุม แต่เป็นสิทธิที่คุณวิฑูรย์ได้เสนอญัตตินี้ขึ้นมา ขอเชิญคุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสุขุมพงศ์ครับ ผมขออนุญาตขัดจังหวะนิดเดียวครับ สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับ คณะอาสาสมัครสาธารณสุขจากจังหวัดสมุทรสงคราม เชิญครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ การพิจารณากฎหมายในสมัยสามัญทั่วไปนี้ ท่านประธาน ได้กำหนดให้มีการพิจารณาได้เฉพาะวันพุธแล้วก็เฉพาะช่วงเวลาบ่ายโมงครึ่งเป็นต้นไป ซึ่งเราก็ได้ปฏิบัติกันมาเกือบจะหมดสมัยประชุมแล้ว ถ้าหากดูข้างหน้าไปอีกก็จะพบว่า เราจะมีเวลาพิจารณากฎหมายอีกเพียง ๑ สัปดาห์ ๑ ครั้งเท่านั้น เพราะ ๒ สัปดาห์ เราจะใช้ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ตลอดจนการอภิปรายรับทราบการปฏิบัติตามนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ๒ ครั้ง และอีกครั้งหนึ่งก็จะเป็นการหยุดตามนักชัฏกฤษ์ เพราะฉะนั้น เราจะมีโอกาสพิจารณากฎหมายเพียงอีกครั้งเดียว คือในวันพุธที่ ๑๒ เวลาบ่ายโมงครึ่ง จะเห็นได้ว่าในสภาชุดนี้ณะครับ ได้พิจารณากฎหมายในสมัยประชุมนี้สามารถที่จะทูลเกล้าฯ ได้เพียง ๓ - ๔ ฉบับเท่านั้น กระผมเห็นว่าเรามีกฎหมายที่ค้างอยู่จำนวนมากประมาณ ๕๐ ฉบับ ทั้งในระเบียบวาระ ตลอดจนสภาทั้งสองกำลังพิจารณาอยู่ เพราะฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นตามที่มีผู้ได้เสนอญัตติด้วยวาจานั้น พຽງนี้เราก็จะมีการพิจารณาญัตติอยู่แล้ว ตลอดจนกระทู้ถามซึ่งเรามีโอกาสที่จะพิจารณาปัญหาเร่งด่วนได้ตลอดทั้งวันในวันพຽງนี้ ซึ่งขณะนี้เมื่อปัญหาที่กำลังเกิด ฝ่ายบริหารบ้านเมืองที่รับผิดชอบก็กำลังแก้ไขปัญหากันอยู่ ซึ่งอาจจะไม่สะดวกที่จะมาให้ข้อเท็จจริงในขณะนี้ตลอดจนหาทางแก้ไขได้ กระผมจึงขอเลื่อนระเบียบวาระดังต่อไปนี้ขึ้นมาก่อนครั้นท่านประธานครับ เรื่องด่วนที่ ๑๓ กรณีวุฒิสภาแก้ไขพระราชบัญญัติล้มละลาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดียวอย่างนี้ะครับ คุณสุขุมพงศ์ ผมรู้แล้วครับ ผมกำลังจะเตือนคุณสุขุมพงศ์ ว่าในขณะนี้เขาได้เสนอญัตติขึ้นมา

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ขอเสนอให้เป็นตามระเบียบวาระท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อย่างนี้ครับ เดียวก่อนนะครับ ขั้นตอนนี้เมื่อได้มีผู้เสนอขอขึ้นญัตติด่วน เพื่อพิจารณาถึงปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้มีผู้รับรองถูกต้อง เพราะฉะนั้นผมก็ต้องถามที่ประชุมว่ามีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม ถ้าหากว่าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น เราก็จะได้ดำเนินการไปตามที่สมาชิกได้ร้องขอ แต่ถ้าหากว่ามีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น ก็จะต้องลงมติว่าจะดำเนินการต่อไปอย่างไร เชิญคุณเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย ผมขอให้ดำเนินการตามระเบียบวาระครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ณ ขณะนี้มีญัตติอยู่ ๒ ญัตตินะครับ คือญัตติที่เสนอโดยท่านวิทยา แก้วภราดัย ขอเสนอญัตติด่วนเพื่อให้สภาได้พิจารณาถึงปัญหาที่กำลังเกิดขึ้น ณ ๓ - ๔ จังหวัดภาคใต้ กับเพื่อนสมาชิกเสนอขอให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบวาระ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็คงจะต้องถามที่ประชุม แต่ก่อนที่จะถามผมจะให้ฝ่ายละ ๑ ท่านได้อภิปรายสนับสนุน ในเหตุผลของตนเอง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม เชิญเลยครับ คุณอลงกรณ์

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผม เห็นด้วยที่ให้มีการพิจารณาในประเด็นเรื่องความไม่สงบเรียบร้อยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้อยากจะเรียนท่านประธานและก็เพื่อนสมาชิกว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์ที่อยู่ในชั้นวิกฤติ เป็นเรื่องความจำเป็นเร่งด่วนที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมต้องเรียนท่านประธานว่า ๓ ปีที่ผ่านมา สภาแห่งนี้ไม่เคย

มีการเสนอญัตติในลักษณะนี้มาก่อน เพื่อนสมาชิกในส่วนเสียงข้างมากคงทราบดีว่า ในฐานะ
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยเฉพาะเสียงข้างน้อยนั้นเราไม่เคยมีการเสนอในลักษณะ
เช่นนี้ นั่นหมายความว่าด้วยเหตุผลพิเศษจริง ๆ เหตุผลที่ถ้าเรายังตระหนักว่าสภาแห่งนี้
เป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย -----

และจะต้องรับผิดชอบดูแลบ้านเมืองนี้ และดูแลพี่น้องประชาชน นั้นหมายความว่า เราจำเป็นจะต้องดำเนินการเพื่อให้มีการชี้แจงโดยคณะรัฐมนตรีต่อสภาแห่งนี้ ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นมีข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร และสถานการณ์เป็นอย่างไร จะแก้ไขอย่างไร เพราะถ้าหากว่าเราเชื่อผู้นำรัฐบาลที่บอกว่าเดินมาถูกต้องแล้วเมื่อ ๒ วันก่อน แต่สถานการณ์ความเป็นจริงนั้นกลับตรงกันข้าม แล้วมันไม่ใช่เรื่องเฉพาะคน ๕๐๐ คนที่จะพูดกันในสภาแห่งนี้ แต่ว่าประชาชน ๖๓ ล้านคนควรจะต้องได้รับรู้รับทราบเรื่องนี้ แล้วไม่ใช่เป็นประเด็นในเรื่องการเมือง แต่เป็นเรื่องที่ผมเชื่อว่าทุกคนมีความห่วงใยและตระหนกตกใจ และคิดว่าเราจะต้องมีส่วนร่วมในการที่จะต้องหาแนวทางในการคลี่คลายวิกฤติของบ้านเมือง เพราะฉะนั้นโดยข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้เขียนและกำหนดไว้อย่างชัดเจน ว่าในกรณีที่เป็นความจำเป็นเร่งด่วน เป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ เราสามารถเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุมได้ สามารถเปลี่ยนแปลงญัตติที่จะพิจารณาในการประชุมได้ ขอแต่เพียงว่าเสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมนี้เห็นพ้องต้องกัน และผมคิดว่าท่านประธานครับ อาจจะไม่ต้องมีความจำเป็นต้องขอมติจากที่ประชุม เพราะถ้ามติออกมาว่าไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการพิจารณาเรื่องนี้ ความเสียหายจะเกิดขึ้นกับสภาทันที เพราะเรื่องนี้ใหญ่เกินกว่าที่จะเป็นเรื่องระหว่างเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อย คือเรื่องของแผ่นดินของเรา เรื่องของประชาชนของเรา ดังนั้นผมคิดว่าด้วยข้อบังคับและเจตนารมณ์ของสภาผู้แทนราษฎร ในการเป็นตัวแทนของประชาชนชาวไทย เราไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่นครับ นอกจากจะต้องมีการพิจารณาญัตติที่ท่าน ส.ส. วิทยา แก้วภราดัย เสนอ แล้วก็ต้องให้ท่านนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนั้นรีบเดินทางมาสภาผู้แทนราษฎร เพื่อมาชี้แจง มาตอบข้อซักถาม เป็นการด่วนครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมจะเปิดโอกาสให้อีกฝ่ายหนึ่งได้แถลงเหตุผลสนับสนุนนะครับ
เชิญท่านปกติครับ

นายปกติ พัฒนกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายปกติ พัฒนกุล ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเคารพต่อท่านผู้เสนอญัตติและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติซึ่งได้ลุกขึ้นอภิปราย

เมื่อสักครู่นี้ ผมขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธาน ว่าพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ในฐานะท่านเป็นเจ้าของสิทธิเลือกตั้ง ท่านเป็นตัวแทน สมาชิกสภาผู้แทนเป็นตัวแทน พี่น้องประชาชนทุกคนในประเทศเรา บ้านเมืองเราห่วงใยสถานการณ์ทางปักษ์ใต้เป็นอย่างยิ่ง และเป็นเหตุการณ์วิกฤติที่เกิดขึ้นแทบจะเรียกว่าซึ่งหน้า ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็พูดว่า เกิดเมื่อประมาณ ๖ ชั่วโมงมานี้ มีบุคคล ผู้คนล้มตายไปหลายคน ท่านประธานครับ ผมไม่ขัดข้องที่จะให้สภาจะต้องมาพิจารณากันในเรื่องนี้ ผมเห็นดีเห็นงามว่าสภานี้ต้องพูด ต้องพิจารณากันในประเด็นนี้ ถ้าสภานี้ไม่พูด ไม่พิจารณาในประเด็นนี้กัน แล้วสภาจะพูด ในประเด็นไหนที่สำคัญไปกว่า แต่ท่านประธานครับ ท่ามกลางความห่วงใยของเพื่อนสมาชิก ทั้งสภาทุกคนนะครับรวมทั้งท่านประธานด้วยนะครับ ผมคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งหน้านั้น นะครับ ก็อยากจะตั้งข้อสังเกตให้พิจารณากันว่า ท่านสมาชิกท่านใดรู้ข้อเท็จจริงกระจ่างชัดบ้าง เรายังไม่รู้ข้อเท็จจริงและข้อเท็จจริงนั้นก็ยังไม่ยุติ เพียงแต่ฟังข่าวจากสื่อต่าง ๆ ด้วยความห่วงใย ถ้าเราจะหยิบมาพิจารณากันในขณะนี้ ในขณะที่เราไม่ได้รับความกระจ่างชัดในบรรดา ข้อเท็จจริงต่าง ๆ นั้น ผมเกรงว่าพิจารณาไปแล้วท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ลุกขึ้นมาพูดจา ในสภาแห่งนี้ท่านจะยืนยันข้อเท็จจริงที่เด่นชัดได้อย่างไรว่าข้อเท็จจริงมีอยู่อย่างไร เพราะว่า เรื่องเพิ่งเกิดสด ๆ ร้อน ๆ แล้วก็เมื่อสักครู่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติฝ่ายรัฐบาลก็ได้ชี้แจงแล้วว่า ฝ่ายบริหารตั้งแต่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรี และผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้าราชการประจำที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยในปักษ์ใต้กำลังดำเนินการ แก้ไขปัญหาวิกฤติอยู่ทุกวิถีทางนะครับ -----

สผ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

เยาวชน ๔/๑

ผมเชื่อว่าฝ่ายบริหารเห็นความจำเป็นในบ้านเมืองที่จะต้องแก้ไขปัญหาวิกฤตินี้ให้ลุล่วงไปได้ โดยรวดเร็วที่สุดด้วยความกระตือรือร้นอยู่แล้วและกำลังกระทำอยู่ แล้วก็จะให้ฝ่ายบริหาร มาชี้แจงต่อสภาในที่ประชุมที่ปัญหาวิกฤติยังคงต่อเนื่องอยู่ ผมคิดว่าเราจะไม่ได้ข้อเท็จจริงแน่แท้ ทั้งฝ่ายสภาและฝ่ายบริหาร การที่เรื่องนี้จะนำไปพิจารณาในวันพรุ่งนี้ก็ไม่ได้เสียเกินไป เพียงแต่ให้สมาชิกได้รับฟังข้อเท็จจริงให้กระจ่างชัดว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร เกิดขึ้นอย่างไร จะได้เสนอแนะต่อท่านประธานเพื่อเสนอรัฐบาลหรือว่าชกถามรัฐบาลได้กระชับและชัดเจน ในที่ประชุมในวันพรุ่งนี้ก็ไม่ได้เสียเกินไปครับ ในขั้นนี้ผมอยากให้พี่น้องเพื่อนสมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้ติดตามข้อเท็จจริง ให้รู้ข้อเท็จจริง รวมทั้งวิธีการแก้ไขข้อเสนอนั้นจะเป็น ประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรัฐบาลที่เป็นฝ่ายบริหารด้วย คำแนะนำของเพื่อนสมาชิกแห่งสภา ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายบริหารในการไปแก้ไข ปัญหาวิกฤติในทางภาคใต้ โดยเรารู้ข้อเท็จจริง ข้อมูลชัดเจนและมีคำแนะนำที่ถูกต้องชอบธรรม ชอบด้วยเหตุผล ซึ่งรัฐบาลน่าจะได้รับฟังไปปฏิบัติหน้าจะเป็นประโยชน์แก่การแก้ไขปัญหา บ้านเมืองของเรามากกว่าครับ ผมเห็นว่าควรจะได้้นำเรื่องนี้ไปพิจารณาในวันพรุ่งนี้ครับ หลังจากได้ข้อเท็จจริงชัดเจนแน่แท้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ เป็นเหตุผลที่แต่ละฝ่ายต่างก็มีด้วยกันทั้งคู่ครับ ผมได้กราบเรียน ไปแล้วเมื่อสักครู่ที่ผมจะเปิดโอกาสให้แต่ละฝ่ายได้อภิปรายสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นผมได้ปฏิบัติตามที่ได้บอกกับที่ประชุมไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจาก ที่ประชุมนะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ผมขออนุญาตนิดเดียวครับ ท่านประธานครับ อาจจะไม่จำเป็นต้องออกเสียง ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ผมเข้าใจทุกท่านเลยครับที่ยกมือ ในส่วนของเพื่อนที่อยู่ภาคใต้ ผมเข้าใจปัญหาของท่าน แต่ผมก็ได้บอกไปแล้วว่าถ้าหากว่าที่ประชุมมีมติในการที่จะให้ เลื่อนญัตตินี้ขึ้นมา ท่านจะได้อภิปรายอย่างกว้างขวางเลย แต่ในวันนี้เป็นเพียงแต่อภิปราย สนับสนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งผมก็เปิดโอกาสไปแล้วฝ่ายละ ๑ ท่าน ก็เพียงพอแล้ว เพราะฉะนั้น

สผ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

เยาวเรศ ๔/๒

ผมคิดว่าผมจะขอมติตรงนี้ไปเลยนะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ท่านฟังผม
 สักนิดเดียวครับ ในฐานะที่ผมเป็นผู้เสนอญัตติครับ เราจะได้หาทางออกที่ดีในสภาครับ
 เพราะไม่เช่นนั้นออกไปอย่างไรก็เสียหายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอสั้น ๆ ก็แล้วกันนะครับ เพื่อประโยชน์ของสภาของเรา

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต
 ที่จะหารือผ่านไปยังฝ่ายรัฐบาลนะครับ วิปฝ่ายรัฐบาลครับ เรื่องที่ผมได้เสนอญัตตินี้
 เป็นครั้งแรกครับตั้งแต่เรามีสภาการเลือกตั้งครั้งนี้ ไม่มีการเสนอญัตติด้วยวาจา
 ด้วยปากเปล่านะครับ ซึ่งสถานการณ์ที่เกิดขึ้นผมก็นั่งมองแล้วก็คิดว่ารัฐบาลแก้ในระดับที่
 หลายคนพอใจ แต่เรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ณ วันนี้ครับ ผมคิดว่าไม่ใช่เหตุการณ์ปกติ
 แล้วก็เราไม่ใจดำพอครับ จะให้สภาทั้ง ๕๐๐ คนนั่งใจดำ ให้รัฐบาลลงมแก้ปัญหาโดย
 ไม่ได้หารือกัน สักวันหนึ่งเราก็จะได้รับคำบ่นอีกครับว่า พวกเราที่เป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรเคยช่วยอะไรรัฐบาลบ้างหรือเปล่า แต่วันนี้ครับ ผมคิดว่าในช่วงภาวะที่
 ทุกคนสับสน ผมก็ไม่อาจยืนยันได้เหมือนที่เพื่อนสมาชิกได้บอกว่า ใครที่นั่งตรงนี้นั่งยืนยัน
 ได้ไหมครับว่าเกิดอะไรขึ้น ผมเข้าใจพวกผมยืนยันไม่ได้ครับ แต่คนที่จะชี้ทิศทาง
 เพื่อให้พวกเราได้ร่วมกันกำหนดได้ก็คือรัฐบาลครับ อย่าให้สมาชิกของสภานั่งฟัง
 รัฐบาลแถลงทางโทรทัศน์มากกว่าการแถลงในสภา ที่นี้ครับเป็นที่ที่เราจะได้หารือกัน
 ครม. ไม่ต้องไปสัจจรครับ นายกรัฐมนตรีไม่ต้องไปไหนเร็วร้อน มาฟังที่นี่ มาปรึกษากันที่นี่
 ๕๐๐ กว่าคนครับมาจากทั่วประเทศ เราพร้อมที่จะหารือกันได้ วันที่ฝ่ายค้านยื่นมือเข้าไป
 ผมคิดว่าน่าจะมีมติในการที่จะรับฟัง ถ้าท่านรัฐมนตรีไม่พร้อมครับ พักการประชุม
 ครึ่งชั่วโมง ผมเชื่อมั่นครับว่า ครม. ทั้ง ครม. อยู่ในกรุงเทพกันวันนี้ ไม่มีใครสัจจร
 ไปอยู่นราธิวาสแล้วอีกครึ่งชั่วโมงมาเจอกัน ท่านก็เล่าให้ผมฟัง พวกผมก็จะให้มี
 ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติที่เป็นจริงแล้วเราจะได้อยู่ร่วมกัน ผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้ครับ
 เพื่อนสมาชิกที่คัดค้านการรับรองญัตติน่าจะถอนแล้วก็พิจารณาญัตตินี้ แต่ถ้ารัฐมนตรี
 ไม่พร้อมพักเวลาสักครึ่งชั่วโมงแล้วก็มาอธิบายกันอีกครั้งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ท่านวิทยาในฐานะผู้เสนอญัตติก็ได้อภิปรายสนับสนุนญัตติ ของตัวเองอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นสมควรที่จะให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบวาระที่ได้ กำหนดไว้ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย

นายชานี ศักดิ์เศรษฐี (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต ท่านประธานก่อนอย่างนี้ดีไหมครับ เพราะว่าถ้าเป็นอย่างนี้คงไม่เป็นทางออก เพราะเมื่อสักครู่นี้ ผู้เสนอญัตติคือ คุณวิทยา แก้วภราดัย เขามีเหตุผลว่าทำไมต้องเสนอญัตติด่วนต่อประธาน ท่านประธานกรุณาให้โอกาสท่านวิทยาลุกขึ้นแถลง แล้วก็ให้ท่านสมาชิกลุกขึ้นอภิปราย ปราบกฏว่าสมาชิกรัฐบาลลุกขึ้นชี้แจงว่า รัฐบาลไม่พร้อมที่จะชี้แจง เพราะเหตุการณ์เพิ่ง เกิดขึ้นใน ๕ - ๖ ชั่วโมงนี้เอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณชานีครับ อย่างนี้ครับ ตรงนั้นเป็นการอภิปรายเพื่อสนับสนุนให้ดำเนินการ ไปตามระเบียบวาระ ซึ่งผมเปิดโอกาสข้างละฝ่ายแล้วครับ แล้วในขณะเดียวกันท่านวิทยาก็ด้วยความเคารพในฐานะที่เป็นผู้เสนอญัตติบอกว่าอยากจะหาทางออก ผมก็เปิดโอกาส ให้อภิปรายเพื่อหาทางออกด้วยการร้องขอให้ทางฝ่ายสมาชิกที่ได้เสนอญัตติถอนญัตตินี้ ออกไปเสีย เพื่อที่จะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามที่คุณวิทยาต้องการได้ แต่ผู้เสนอญัตติเขาไม่ถอน เมื่อไม่ถอนมันก็มีทางเดียวคือ ผมต้องดำเนินการไปตามข้อบังคับ ก็คือถามมติจากที่ประชุม นะครับ เพราะฉะนั้นผมขอดำเนินการตามนี้นะครับ คุณชานีเห็นใจเถอะครับ เพราะฉะนั้น ท่านสมาชิกท่านใดนะครับ คุณวิชิติมีอะไร

นายชานี ศักดิ์เศรษฐี (นครศรีธรรมราช) : คือเมื่อสักนี้ท่านประธานครับ ผมขอ อัญญาตก็คือว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณชานีครับ เดี่ยวผมขออนุญาตฟังคุณวิจิต ซึ่งเป็นกรรมการประสานงาน เขาอาจจะมึนทางออก เราต้องฟังกันทุกฝ่ายนะครับคุณชานี คุณวิจิตครับ เชิญคุณวิจิตครับ คุณชานีครับที่นี้สภานะครับ ถ้าสภาเขาไม่อนุมัติ ผมถึงให้ตัวแทนของสภาเขาเป็นคนชี้แจง ถ้าหากว่าสภาจะเอาอย่างไร ผมก็จะพร้อมดำเนินการตามที่สภาต้องการ ถ้าสภาบอกอยากจะให้ญัตตินี้ได้พิจารณา ผมจะได้ให้เจ้าหน้าที่ประสานกับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเพื่อมาชี้แจงเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่าอยู่ ๆ ผมจะมาบอกว่าให้รัฐบาลมาทำ ผมทำไม่ได้หรอกครับ สภาเป็นของพวกเราไม่ใช่ของรัฐบาลนะครับ เชิญคุณวิจิตครับ

นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ในฐานะเลขานุการวิป (Whip) รัฐบาล ท่านประธานที่เคารพครับ พวกเราทุกคนในที่นี้ก็เป็นหน่วยงานการณืทางภาคใต้ นะครับ แล้วก็ผมเองได้หารือกับผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นรองประธานวิปรัฐบาล อยู่ในห้องประชุมนี้ก็คิดว่าเราคงต้องคุยกันด้วยเหตุด้วยผลทั้ง ๒ ฝ่าย แล้วก็สักครู่จะมีการตั้งตัวแทนทางฝ่ายวิปรัฐบาลคุยกับทางฝ่ายค้านด้วยเหตุด้วยผล เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่จะพักการประชุมสัก ๓๐ นาที ให้ได้คุยกัน แล้วก็เดี๋ยวจะมาให้คำตอบท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมดีใจนะครับที่เห็น ๒ ฝ่ายหันหน้าเข้าหากัน การทำงานของสภาก็จะบรรลุตามเป้าหมายของพวกเรา ผมขอพักการประชุมครับเพื่อให้กรรมการได้ตกลงกันครับ ขอขอบคุณครับ

พักการประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ หลังจากที่เราได้พักการประชุม เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิก ทั้ง ๒ ฝ่าย โดยกรรมการประสานงานทั้ง ๒ ฝ่ายได้หารือกัน ก็เป็นที่น่ายินดีนะครับ ซึ่งในเรื่องนี้ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีวิเชษฐ์ได้ชี้แจง

นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกที่เคารพรักทุกท่านครับ ผม วิเชษฐ์ เกษมทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะที่เพื่อนสมาชิกได้มาปรึกษาหารือ แล้วก็ได้ประสานงานไปกับท่านรัฐมนตรีหลายท่านที่รับผิดชอบนะครับ อยากจะกราบเรียนว่าขณะนี้ โดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้ประชุมหารือกันอยู่ วันนี้ทางรัฐบาลก็ตระหนักถึงปัญหาเรื่องนี้นะครับ ผมคิดว่าก็ต้องแล้วแต่เพื่อนสมาชิกว่าจะเห็นอย่างไรนะครับ แต่ว่าวันนี้ทางรัฐมนตรีหลายท่านก็ไม่สะดวก เพราะว่ากำลังประชุมหารือ ถ้าเป็นไปได้น่าจะมาพิจารณากันในวันหน้าครับ แต่ก็แล้วแต่เพื่อนสมาชิก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิชิตครับ

นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ในฐานะเลขานุการวิปรัฐบาล ท่านประธานครับ ผมได้หารือกับทางฝ่ายค้านนะครับ แล้วก็ได้ประสานงานกับทางท่านประธานวิปรัฐบาล รวมทั้งรองประธานวิปรัฐบาล ได้ตกลงกันไว้ว่า ฟร่งนี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีหรือว่ารองนายกรัฐมนตรีพร้อมจะมาตอบคำถามต่าง ๆ รวมทั้งมาชี้แจงเหตุการณ์ทางภาคใต้ต่อสภานะครับ ตั้งแต่ ๐๙.๓๐ นาฬิกาเป็นต้นไป แล้วก็เมื่อที่ทุกฝ่ายก็เข้าใจกันดีแล้วครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญคุณวิทยาครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตหารือท่านประธานว่า โดยสรุปก็คือทางรัฐบาลรับปากว่าญัตติที่ผมได้เสนอไว้ยังเป็นญัตติอยู่ในสภา แล้วก็ฝ่ายรัฐบาลพร้อมที่จะส่งตัวแทนที่มีข้อเท็จจริงเพียงพอมาชี้แจง ใหม่นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ทางฝ่ายวิปคือคุณวิชิตก็ได้กล่าวต่อที่ประชุมแล้วนะครับว่า ขอเป็น วันพรุ่งนี้ เพราะได้ประสานงานกับทางฝ่ายรัฐบาล ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะมาตอบคำถามให้ ในวันพรุ่งนี้ พร้อมทั้งจะมาชี้แจง เพราะฉะนั้นญัตตินี้ในวันพรุ่งนี้ เริ่มประชุมเราก็คงจะ ดำเนินการไปตามที่สมาชิกได้ร้องขอนะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ถือว่าญัตตินี้ยังอยู่ในสภานะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ เมื่อกี้เรายังไม่ได้ลงมตินะครับ หลังจากที่หารือกันแล้ว ประเด็นถ้าหากเป็นข้อตกลงตามนี้ก็ให้คุณเอกภาพขออนุญาตของคุณเอกภาพไป นั้นหมายความว่าญัตติที่คุณวิทยาเสนอก็ยังเป็นญัตติเดียว เพียงแต่เลื่อนการพิจารณาจาก วันนี้เป็นพิจารณาวันพรุ่งนี้

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ผมขออนุญาตประธานสภา ๑ นาที จะให้ข้อเท็จจริงที่ได้รับรายงานจากเพื่อนสมาชิกซึ่งติดตามสถานการณ์อยู่ที่จังหวัดปัตตานี เมื่อสักครู่กลุ่มคนร้ายได้ยึดมัสยิดที่ชื่อว่ามัสยิดกรือเซะ ซึ่งเป็นมัสยิดเก่าแก่เมื่อ ๒๐๐ ปีที่แล้ว สร้างโดยพี่ชายของเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว และตรงข้ามมัสยิดก็เป็นศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว คนร้ายยึดมัสยิดแล้วอยู่กันข้างใน เมื่อสักครู่ปรากฏว่ามีการยิงถล่ม นับศพแล้วได้ไป ๓๐ ศพ ที่เหลือยังอยู่ข้างใน ทั้งหมดประกาศสู่ตาย เพราะฉะนั้นสถานการณ์มันไม่ปกติธรรมดาครับ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากพี่น้องแล้วก็สมาชิกทั้งหมดในการพิจารณาเรื่องครับ

สผ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ทางสมาชิกก็เข้าใจถึงปัญหาเดียวกันครับ เพราะสภาของเราเป็นที่แก้ปัญหาทั้งหลายทั้งปวงของประเทศ เมื่อทุกฝ่ายได้ประสานกันอย่างนี้แล้วผมก็ขอให้ดำเนินการไปตามนั้น คุณเอกภาพผมขออนุญาตให้คุณเอกภาพถอนญัตติได้ใหม่ครับ เพื่อที่พรุ่งนี้ญัตตินี้จะได้หยิบขึ้นมาพิจารณา

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เอกภาพ พลซื่อ ส.ส. ร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย ผมไม่ขัดข้อง แต่ขอให้ดำเนินการตามระเบียบวาระปกติของวันนี้จะครับ ส่วนพรุ่งนี้นั้นไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถูกต้องครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ผมขอถอนครับ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าเป็นอย่างนั้นก็เป็นที่ได้หรือกันทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ ผมคิดว่าถ้าเป็นอย่างนั้น ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระต่อไป เชิญคุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ ใงนคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ ใงนคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาพิจารณาตามลำดับดังต่อไปนี้ครับ เรื่องด่วนที่ ๑๓ กรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เรื่องด่วนที่ ๑๖ กรณีที่วุฒิสภาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาค้างล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เรื่องที่กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติรธนดต์ เรื่องที่กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เรื่องด่วนที่ ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี และเรื่องด่วนที่ ๒๐ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

สผ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๗/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ คุณเรวัตเชิญครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ที่ท่านผู้มีเกียรติได้เสนอเรื่องด่วน ซึ่งได้เลื่อนขึ้นมากะผมก็ไม่ขัดข้อง แต่กระผมอยากจะขอ ความกรุณาให้เลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๗ ขึ้นมาต่อหลังจากที่พิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒๐ ไปแล้ว คือร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. .... ครับ ขออนุญาตด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ ใจนาคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ ใจนาคำ สำหรับร่างพระราชบัญญัติเรื่องด่วนที่ ๑๗ การจัดตั้งศาลทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี นั้น ปรากฏว่าท่านรองนายกรัฐมนตรี วิษณุ เครืองาม ซึ่งเป็นผู้เสนอกฎหมายท่านไปต่างประเทศ ในฐานะผู้แทนพระองค์ ตลอดจนท่านรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมซึ่งสามารถจะทำหน้าที่แทนได้ ท่านก็ติดหน้าที่ราชการที่สำคัญ วิปรัฐบาลเห็นว่าน่าจะเป็นการพิจารณาในคราวต่อไปได้ ไม่ขัดข้อง ในการพิจารณาครั้งต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คงไม่ขัดข้องนะครับ คุณจตุมีอะไรครับ เชิญครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จตุ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ อยากจะถามท่านประธานนะครับว่าจริง ๆ แล้ววิปรัฐบาลจะกรุณา นอกจากท่านเลื่อนของท่านแล้วกรุณาเลื่อนเรื่องสภาการเกษตรแห่งชาติขึ้นมาด้วยได้ไหมครับ เพราะว่าค้างสภามา ๒ ปีเศษแล้วนะครับ แล้วถ้าเมื่อท่านเดยเมยตรงนี้ผมก็ไม่รู้จะไปตอบ กับชาวบ้านว่าอย่างไรนะครับว่าทุกครั้งที่ขอเลื่อนมาสภาเสียงข้างมากไม่เคยอนุมัติให้ได้รับการ พิจารณาเลย ก็อยากจะถาม ผมไม่อยากจะให้มันปวน บรยากาศคมันดีแล้ว ว่าวิปรัฐบาลจะกรุณา

สผ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

รฟพธ ๗/๓

เพื่อคนจนได้ใหม่ครับ สภาการเกษตรนระครับ เกษตรกร ๓๐ กว่าล้านคน จะช่วยตรงนี้ได้ใหม่ครับ
ให้เข้ามาพิจารณาหน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ คุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ ใจนคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับเรื่อง
ร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อพี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องใช้เงินทุนในการดำเนินงานหลายหมื่นล้านบาท ซึ่งวิปรัฐบาลเองก็เห็นว่า
กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่พี่น้องประชาชนเสนอก็จริง จำเป็นจะต้องพิจารณาในเนื้อหาสาระ
รายละเอียด เพราะกระทบต่องบประมาณของแผ่นดินจำนวนมาก จึงไม่สามารถที่จะพิจารณาได้
ในขณะนี้ครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
ก็อยากจะฝากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังวิปรัฐบาลว่าถ้าจะมีความเมตตาต่อเกษตรกร
ว่างบเพียงแค่นี้ก็หมื่นล้านบาท ซึ่งท่านบอกว่าต้องใช้งบเยอะนี่นะครับ มันไม่ต่างไปจากที่
ท่านนายกรัฐมนตรีไปนกดมันทัวร์แล้วแจกเป็นแสนล้าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : พอแล้วครับ ผมคิดว่าคงพอแล้วนะครับ ต่างฝ่ายต่างก็มีเหตุผล ผมขอถามที่ประชุม
นะครับว่า เมื่อสมาชิกไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นผมก็คงจะเลื่อนตามระเบียบวาระที่สมาชิก
ได้กรณาร้องขอไว้ครับ -----

จะเข้าสู่การพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๑๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่อังคารที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗ ที่ประชุม
ได้พิจารณาแล้วก็ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
เพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎร
ได้พิจารณา ซึ่งในวันนี้ถ้าหากว่าทางสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม
ก็จะถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าหากว่า
ไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของวุฒิสภา ก็จะให้แต่ละฝ่ายนั้นได้ตั้งบุคคลที่เป็นหรือไม่ได้เป็น
สมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้กำหนดประกอบกัน
เป็นคณะกรรมการมาร่วมกันพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณปกิตครับ ผมขออนุญาตนิตหนึ่งนะครับ สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับ นิสิตปริญญาโทจากสถาบันราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เชิญครับ คุณปกิต

นายปกิต พัฒนกุล (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายปกิต พัฒนกุล ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมเพียงนิตเดียวครับ โดยเติมคำว่า และ ลงไปในมาตรา ๗๑ (๑) ผมขออนุญาตอ่านเพื่อความกระจ่างชัดได้เข้าใจตรงกันนะครับ ก็คือว่ามาตรา ๗๑ ร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรนั้นระบุว่า ให้ศาลมีคำสั่งปลดจาก ล้มละลายเมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า (๑) ได้แบ่งทรัพย์สินชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ที่ได้ ขอรับชำระหนี้ไว้แล้วไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยเติมคำว่า และ แล้วต่อด้วย (๒) ว่า (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ทุจริต ท่านประธานครับ กฎหมายทั้งฉบับ ท่านวุฒิสมาชิกได้เพิ่มเติมลงไปเพียงเท่านี้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบในการที่จะให้ศาลใช้ดุลพินิจ มีคำสั่งปลดจากล้มละลาย เมื่อศาลเห็นว่าเข้าองค์ประกอบทั้ง ๒ ประการ ร่างเดิมไม่ได้ เชื่อมคำว่า และ ก็มีความหมายอยู่ในตัวแล้วว่าต้องเข้าองค์ประกอบทั้ง ๒ ประการ ถ้าเป็นองค์ประกอบอันใดอันหนึ่งก็ต้องใช้คำว่า หรือ แต่การที่วุฒิสมาชิกเพิ่มลงไปนั้น ก็ทำให้ได้ความชัดเจนยิ่งขึ้น แม้พลความเดิมในกฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่เสียไป ผมก็เห็นว่าที่แก้ไขมานั้นกระผมเห็นชอบด้วยนะครับ แล้วเชื่อว่าสภาแห่งนี้คงจะได้พิจารณา ให้ความเห็นชอบกฎหมายฉบับนี้เพื่อบังคับใช้เป็นกฎหมายตามกระบวนการพิจารณา ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสามารถเชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย พรรคไทยรักไทย จังหวัดเชียงใหม่ ผมก็ไม่ได้ขัดแย้งอะไรที่จะ เห็นชอบตามวุฒิสภาได้เพิ่มถ้อยคำว่า และ เข้ามานะครับ แต่กระผมใคร่ขออนุญาต ตั้งข้อสังเกตว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แท้ที่จริงแล้วถ้าวุฒิสภาท่านไม่เติม และ เข้ามา

ก็คงจะเห็นชอบแล้วจะได้ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้เร็วยิ่งขึ้น แต่ผมอยากจะตั้งเป็นประเด็นนะครับว่าจริง ๆ แล้วบทบัญญัติมาตรา ๗๑ ที่บอกว่า ให้ศาลมีคำสั่งปลดจากล้มละลายเมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า (๑) ได้แบ่งทรัพย์สินชำระให้แก่เจ้าหนี้ที่ขอรับชำระหนี้ไว้แล้วไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ทุกจริต คือทั้ง ๒ วงเล็บนี้มันเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้ศาลมีคำสั่งปลดจากล้มละลายคือจะต้องครบถ้วนทั้ง ๒ อย่าง

ที่นี้เวลาวุฒิท่านไปเติมคำว่า และ มันอาจจะเกิดความเข้าใจผิดในการตีความในกฎหมายฉบับอื่น ๆ ได้นะครับ ผมยกตัวอย่างเช่น กฎหมายเลือกตั้งเราก็จะมีเงื่อนไขคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เช่น (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด (๒) มีอายุยี่สิบห้าปีขึ้นไป ที่นี้ถ้าเราบัญญัติแบบนี้ไว้กฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่ไม่มีคำว่า และ ผู้ใช้กฎหมายต่อไป อาจจะเกิดความเข้าใจผิดว่าทำไมฉบับนี้มี และ ฉบับอื่นเขาไม่มี และ นี่แปลว่าจะเอาด้วยกันทุกข้อหรือข้อใดข้อหนึ่ง ฉะนั้นผมอยากจะอภิปรายไว้เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ครับว่า จริง ๆ ไม่มีคำว่า และ ก็ต้องมืองค์ประกอบ ๒ ข้ออยู่แล้ว ซึ่งท่านวุฒิสภา ถ้าท่านไม่เติมนี้ นะครับ ก็จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการตีความในอนาคตและจะทำให้กฎหมายฉบับนี้น่าจะผ่านได้เร็วขึ้น ก็อภิปรายตั้งข้อสังเกตไว้เท่านั้นครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุม นะครับว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับที่วุฒิสภาได้แก้ไข โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ส่วนท่านสมาชิกท่านใดที่ไม่เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีอีกไหมครับ ท่านสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิและประสงค์จะขอใช้สิทธิ ไม่มี นะครับ สักครู่ นะครับ ดอกเตอร์ลลิตา เดียวผมจะรวมคะแนนก่อน นะครับ แล้วจะให้คุณลลิตา ได้เพิ่ม ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วย นะครับ เห็นชอบตามที่วุฒิสภาได้แก้ไข ๒๘๒ ท่าน ไม่เห็นชอบ ๗ ท่าน งดออกเสียง ๑๘ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบกับที่วุฒิสภาได้แก้ไขจำนวน ๒๘๒ ท่าน นะครับ เชิญดอกเตอร์ลลิตา

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : เห็นด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เป็น ๒๘๓ ท่าน เพราะฉะนั้นจึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบ
จากรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) แล้วนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๑๖ ที่ได้เลื่อนขึ้นมาจะครับ
เชิญคุณอลงกรณ์มีอะไรครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมใคร่ขอหารือ ท่านประธานต่อร่างกฎหมายพระราชบัญญัติล้มละลายที่แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวนี้ว่า อยากจะใคร่หรือท่านประธานเพื่อที่จะได้ปรึกษากับทางวุฒิสภาเป็นการภายในว่าการเติมข้อความเพียงคำเดียวดังกล่าวโดยที่แนวทางการบัญญัติกฎหมายของเรานั้น การที่มี องค์ประกอบ (๑) (๒) (๓) เราไม่ต้องเติมคำว่า และ อยู่แล้ว มีความชัดเจนในตัวเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีการเติมข้อความคำว่า และ ไป แล้วก็ไปต่อด้วยจาก (๑) แล้วก็มา (๒) มันมีกฎหมายหลายฉบับครับ ท่านประธานครับ เช่น เรื่องของคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ยกเป็นตัวอย่าง ก็จะมีคุณสมบัติ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ไม่อย่างนั้นก็ต้องคำว่า และ ไปหมด สำหรับทุกวงเล็บ ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้ถ้าทางสภาผู้แทนราษฎรจะได้ปรึกษาไปทางวุฒิสภานะครับ เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ต่อไปตัวกฎหมายก็ไม่มีคำจำเป็นจะต้องย้อนกลับมาสภา คือวุฒิสภาก็ผ่านตรงนี้ได้ ตรงนี้ก็เลยหารือท่านประธานว่าถ้าจะได้กรุณาดำเนินการก็จะทำให้ กระบวนการตรากฎหมายของเราเป็นไปโดยถูกต้องแล้วก็รวดเร็วขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คร้บอันนี้ผมจะรับให้ท่านเลขาดำเนินการ แต่ต้องกราบเรียนก่อนนะคร้บว่า ถ้าทางวุฒิสภาเขายืนยันในลักษณะนั้นเราก็คงจะทำอะไรไม่ได้ แต่ก็ถือว่าการอธิบายของท่านสามารถก็ดี ของคุณองกรณ์ก็ดีได้ตั้งเป็นข้อสังเกตเพื่อที่วุฒิสภาจะได้ดำเนินการต่อไป ในอนาคต

ต่อไปเป็นการพิจารณากรณีวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภา คร้บที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วก็ลงมติ แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ จึงส่งร่างดังกล่าวเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ในวันนี้ถ้าหากว่าสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมก็จะถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาไปแล้ว แต่ถ้าหากว่าไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขดังกล่าวก็จะให้แต่ละสภานั้นได้ตั้งบุคคลที่เป็นหรือไม่ได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวน เท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดประกอบกันเป็นคณะกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณา

เชิญคุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (ภาพลีนธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนี้ วุฒิสภาได้ไปแก้ไข มาตราเดียวแต่เป็นมาตราที่สำคัญ หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องการให้คดีที่อยู่ในศาลล้มละลายเป็นไปโดยความคล่องตัว รวดเร็ว เพื่อที่จะจัดกระบวนการฟ้องร้อง บังคับคดีล้มละลายให้เร็วขึ้น โดยมีสาระสำคัญว่าต่อไปนี้การอุทธรณ์คดีคำพิพากษา ของศาลชั้นต้นให้กระทำผ่านไปที่ศาลฎีกาเลย สรุปว่ากระบวนการพิจารณาของศาลเพียง ๒ ศาลเท่านั้น ยกเว้นกระบวนการพิจารณาทั่วไปที่ต้องพิจารณาถึง ๓ ศาล ในส่วนที่วุฒิสภา ไปแก้ไขในมาตรา ๔ แก้ไขในมาตรา ๒๖ ซึ่งเดิมร่างของสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีสาระสำคัญ และหลักการต้องการที่จะให้คู่ความที่ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาได้ยื่นอุทธรณ์โดยตรงต่อ ศาลฎีกาเฉพาะในคำพิพากษานั้นก่อน ซึ่งหากศาลล้มละลายซึ่งพิจารณาลำดับต้นเห็นว่า ไม่ต้องห้ามก็ให้ดำเนินการต่อไป ซึ่งวุฒิสภาท่านมีเจตนาที่ต้องการระยะเวลาเพื่อที่จะให้ คู่ความซึ่งเป็นลูกหนี้ได้รับการพิจารณาโดยเร็วทั้ง ๒ ฝ่าย จึงกำหนดให้การขออนุญาตฎีกา ซึ่งคดีต้องห้ามฎีกานั้นให้กระทำไปพร้อมกัน กระบวนการเดียว ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ทั้ง ฝ่ายลูกหนี้และเจ้าหนี้และตัวศาลเอง ปรากฏว่าท่านแก้ไขไม่หมด ท่านแก้ไขเฉพาะในมาตรา ๒๖ ส่วนในบทเฉพาะกาล วรรคสอง ท่านไม่ได้แก้ไข ในมาตรา ๖ วรรคสอง นั้นบอกว่าคุณที่ค้างอยู่ ศาลเดิมซึ่งศาลล้มละลายยังมีได้วินิจฉัยสั่งหรือรับไม่รับคดีอุทธรณ์นั้นให้ถือตามกฎหมายใหม่ ฉบับนี้ ก็จะเป็นปัญหาว่าผู้ที่อุทธรณ์ไว้เดิมนั้นจะครบไม่ได้ทำมาทั้ง ๒ เรื่องพร้อมกัน คือ ๑. เรื่องการขออนุญาตอุทธรณ์ ๒. เรื่องอุทธรณ์คำสั่งหรือคำพิพากษาก็จะเป็นผลเสียแก่ผู้ที่ คดีค้างอยู่ในกฎหมายเดิมนะครับ จึงจำเป็นต้องแก้ไขให้ครบถ้วน เพราะฉะนั้นจะไม่สามารถ ปฏิบัติได้ ถึงแม้ปฏิบัติได้ก็จะเป็นโทษแก่ผู้ที่ยื่นอุทธรณ์ไว้เดิมนะครับ ซึ่งกระผมเห็นว่า น่าที่จะต้องทบทวนแก้ไขให้ถูกต้องเสีย ไม่เห็นด้วยกับวุฒิสภาแก้ไขนะครับขอให้ตั้งกรรมาธิการ ร่วมกันเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่งครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เมื่อไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ส่วนท่านสมาชิกท่านใดที่ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญใช้สิทธินะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกท่านใดใหม่ครับที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิแล้วก็ประสงค์จะขอใช้สิทธิ เชิญเลยนะครับ ถ้าไม่มี ผมจะถือว่าท่านสมาชิกทุกท่านได้ใช้สิทธิครบถ้วนนะครับ ผมขอปิด การลงคะแนนเสียงนะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียง นะครับ เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ๑๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๘๕ ท่าน งดออกเสียง ๕ ท่าน แล้วก็ไม่ได้ลงคะแนนเสียง ๒ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติไม่เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของฝ่ายวุฒิสภา นะครับ จึงจำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการร่วมกัน

เชิญคุณเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๘ จังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย
ขอเสนอกรรมาธิการ ๒๔ ท่าน โดยสภาผู้แทนราษฎร ๑๒ ท่าน วุฒิสภา ๑๒ ท่าน ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีเห็นเป็นอย่างอื่น จะถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบในการจัดตั้งกรรมาธิการ
ร่วมกัน ๒๔ ท่าน ฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ๑๒ ท่าน ฝ่ายวุฒิสภา ๑๒ ท่านนะครับ เชิญตัวแทน
ของพรรคไทยรักไทยเลยครับ สัดส่วนของท่านจะได้ ๗ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน
พรรคชาติไทย ๑ ท่าน และพรรคชาติพัฒนา ๑ ท่าน เชิญครับ

นายธเนศ เครือรัตน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผม ธเนศ เครือรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดศรีสะเกษ
ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญร่วมกันในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ดังนี้ครับ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. .... ดังนี้ครับ
๑. นายปภิต พัฒนกุล ๒. นายพินิจ จันทรสุนทร ๓. นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล ๔. นายนพคุณ
รัฐผไท ๕. นายเจริญ จรรย์โกมล ๖. นายวิชาญ มีนชัยนันท์ ๗. นายรุ่งเรือง พิทยศิริ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปขอเชิญตัวแทนพรรคประชาธิปัตย์ คุณสาธิตครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิต ปิตุเตชะ ขอเสนอรายชื่อกรรมการพรรคประชาธิปไตยแห่งชาติ ท่านพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ท่านโกเมศ ขวัญเมือง และท่านสุทัศน์ เงินหมื่น ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ขอเชิญคุณสุรสิทธิ์ พรรคชาติไทย ๑ ท่านครับ

นายสุรสิทธิ์ นิดิวฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรสิทธิ์ นิดิวฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี ในส่วนของพรรคชาติไทยขอเสนอ นายเกษม สรศักดิ์เกษม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญครับ พรรคชาติพัฒนาครับ

นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอกรรมการร่วมกันในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา ๑ ท่านครับ นายเผชิญ ดิยะปัญญาจรรย์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการได้อ่านรายชื่ออีกครั้งนะครับ

นายทวี พวงทะววย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายนามคณะกรรมการวิสามัญร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑. นายปกิต พัฒนกุล ๒. นายพินิจ จันทรสุนทร ๓. นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล ๔. นายนพคุณ รัฐมไท ๕. นายเจริญ จรรย์โกมล ๖. นายวิชาญ มินชัยนันท์ ๗. นายรุ่งเรือง พิทยศิริ

๘. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๙. นายโกเมศ ขวัญเมือง ๑๐. นายสุทัศน์ เงินหมื่น

๑๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม และ ๑๒. นายเผชิญ ดิยะปัญญาจรรย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ เป็นอันจบการพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๑๖ ที่ได้เลื่อนขึ้นมาจะครบ
ต่อไปเป็นการพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๑๔ พิจารณากรณีที่ถูกวุฒิสภา
ได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยผมได้รับหนังสือ
จากท่านประธานวุฒิสภา ขอโทษครับ ได้ประสานกันแล้วก็ขอไปที่รถยนต์เลยนะครับ
เป็นร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นระเบียบวาระที่ ๔.๔ ซึ่งได้เลื่อนขึ้นมา
จะครบ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่คุณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้วนะครับ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กรรมการพร้อมหรือยังครับ รอท่านประธานกรรมการ ท่าน ชัย ชิดชอบ อยู่ครับ ท่านประธานไม่อยู่ เชิญท่านรองประธาน ท่านรัฐมนตรีช่วย นิกร จำนง ครับ

นายนิกร จำนง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่ง คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่ง นางอัญชลี วานิช เทพบุตร และคณะ เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดย นายชัย ชิดชอบ และ นายนพดล พลเสน เป็นผู้เสนอ และท่านได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ได้มีการดำเนินการประชุมไปจำนวนหลายครั้ง แล้วก็มีพิจารณา โดยละเอียดแล้ว โดยได้มีการเชิญบุคคลต่าง ๆ เข้ามาร่วมประชุม มีการเปลี่ยนแปลง อยู่บ้างนะครับในหลายส่วน ซึ่งในส่วนนี้ผมจะขอเชิญทางเลขาของกรรมการได้นำเสนอ ต่อที่ประชุมแห่งนี้ครับ กราบเรียนท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญเลขาธิการได้ดำเนินการเลยครับ

นายทวี พวงทะววย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ยกมือไม่ทัน ขออนุญาตครับ มาตรา ๔ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๘ จังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตท่านประธานไปถึงท่านกรรมการนัดหนึ่งนะครับ ด้วยความห่วงใยครับ

๓๒

สผ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

ชนิกา ๑๒/๓

เนื่องจากว่ากระผมเองก็ได้ร่วมพิจารณาตั้งแต่วาระแรกมาแล้วก็ดีใจที่พระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยเหลือให้คนต่างจังหวัด หรือคนที่ไม่มีอาชีพได้ทำการขบซื้อรถมอเตอร์ไซด์เป็นอาชีพ ซึ่งจะแก้ปัญหาในเรื่องของการเอารถเอาเปรียบ แต่บังเอิญนะครับ กระผมเองก็ไม่อยากจะถามให้เสียเวลา บังเอิญ (๑๕) ที่เพิ่มเติมเข้ามา กรรมวิธีการเพิ่มเติมเข้ามาขออนุญาตท่านประธานให้ท่านรองประธานกรรมวิธีการได้ขยายความนิดหนึ่งนะครับว่าเดิมที่มีการออกแบบเครื่องแต่งกายด้วยครับ คือผมดูกฎหมายของเรา มันก็ต้องดูดีมีประโยชน์ แต่เวลาลงลึกลงไปกลับเป็นกรอบที่จะทำให้ภารกิจ หรือการสิ้นเปลืองหรืออะไรต่าง ๆ ต้องเป็นค่าใช้จ่ายกับคนขบซื้อรถมอเตอร์ไซด์ -----

- ๑๓/๑

สผ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

นัยนา ๑๓/๑

เพราะฉะนั้นอย่าง (๑๕) ก็จะมีประวัติคนขับ มีบัตรประจำตัวคนขับรถ ซึ่งกระผมไม่เข้าใจว่าเป็นใบขับขี่นั้นหรือไม่ และในขณะเดียวกันก็อยากถามว่า ใบขับขี่ก็ต้องแยกเป็นใบขับขี่รถสาธารณะแบบรถสี่ล้อรถใหญ่หรือเปล่า ตรงนี้อยากขอกราบเรียนว่า เพิ่มเติมเข้ามานั้นประวัติคนขับรถนั้นจะเป็นลักษณะแบบใด แล้วกับบัตรประจำตัวคนขับจะเป็นใบขับขี่รถสาธารณะหรือไม่ กราบเรียนถามในเบื้องต้นแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายนิกร จำนง (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คำถามของท่าน ส.ส. เสกสรรค์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ที่จริงแล้วเป็นการแก้ไขในส่วนนี้ แต่ว่าบัตรประจำตัวคนขับรถและประวัติตรงนี้ ประวัตินี้อาจจะมีการเกี่ยวข้องอยู่บางส่วน ก็คือเป็นการบันทึกประวัติไว้เท่านั้นเอง แต่ว่าเรื่องบัตรประจำตัวคนขับรถจริง ๆ เป็นการเพิ่มเติมในรถสาธารณะชนิดอื่น คืออยากจะเรียนท่านที่เคารพว่า อย่างนี้ ใน พ.ร.บ. ขนส่งมีการกำหนดว่ารถสาธารณะที่ขณะนี้ อย่างเช่นรถเมล์เขียวที่เราได้มีเป็นกฎหมายบังคับ^{บังคับ}ให้ผู้ขับรถต้องมีประวัติของตัวเอง ไม่ใช่ใบขับขี่ ดิดเอาไว้ให้เห็นเป็นประวัติ ที่นี้พอมาใบขับขี่กรณีของรถแท็กซี่ที่มีอยู่ ที่มีเรื่องคราวนั้นปรากฏว่าบัตรประจำตัวคนขับรถที่จะมีการติดเอาไว้ข้างหลังไม่มีการกำหนดไว้ แล้วก็รวมทั้งประวัติคนขับรถรถสาธารณะทุกชนิดตาม พ.ร.บ. ขนส่ง ต้องทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการที่ดูแลก็คือกรมขนส่งทางบก แต่รถแท็กซี่ขณะนี้เราขอให้ส่งประวัติที่เราควบคุมไม่ได้ ไม่มีประวัติ และไม่มีการให้ส่งประวัติให้กับฝ่ายควบคุม แต่เวลามีเรื่องขึ้นมาเราไม่สามารถหาประวัติได้เลย เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เลยเป็นการขอในขั้นกรรมาธิการว่าขอเพิ่มให้เป็นไปตามเหมือนกับ พ.ร.บ. ขนส่ง ก็คือเพิ่มประวัติคนขับรถและบัตรประจำตัวคนขับรถคือการขับรถยนต์สาธารณะ รถบริการธุรกิจ รถบริการทัศนาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะซึ่งเพิ่มเข้าไปในภายหลัง ฉะนั้นผมยืนยันว่าเรื่องนี้เป็นกรรมาธิการเพิ่มเติมให้ครบในส่วนของคนขับอื่น ๆ ไม่ได้เกี่ยวกับมอเตอร์ไซค์รับจ้างในส่วนนี้ครับ ขอเรียนเพื่อทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ไม่ติดใจ เชิญต่อเลยครับ

นายทิว พวงทะววย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณเสกสรรค์

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๘ จังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย
ขออนุญาตท่านประธานไปถึงท่านกรรมาธิการ ในมาตรา ๗ มีการแก้ไขเพิ่มมาตรา ๒๓/๑
เข้ามา โดยความเดิมที่กระผมอ่านในเบื้องต้นแล้ว ที่กรรมาธิการตัดออกไปกระผมก็คิดว่า
ในร่างเดิมจะทำให้ภารกิจหรือความยุ่งยาก ความยุ่งยากของการขับขี่รถมอเตอร์ไซด์
ไม่มากมาย พอกรรมาธิการเพิ่มเข้ามา คือเพิ่มมิให้รถจักรยานยนต์เพื่อรับจ้างบรรทุกโดยสาร
กล่าวคือรถนี้แยกออกไป ผมเข้าใจในหลักการแรก รถนี้แยกออกไป ที่นี้ผมอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานถามท่านรัฐมนตรีในฐานะกรรมาธิการด้วยว่า รวมความแปลว่า สมมุติว่า นาย ก
มีภารกิจที่จะใช้รถจักรยานยนต์หรือมอเตอร์ไซด์รับจ้าง อยู่ต่อมาไม่มีความจำเป็นจะต้อง
รับจ้าง จะต้องเลิกไป ทะเบียนตรงนี้จะเขาจะเปลี่ยนอย่างไร แล้วนำถามไปเลยว่า ถ้าเพิ่มมา
อย่างนี้ทะเบียนของรถจักรยานยนต์สาธารณะ แล้วก็ทะเบียนรถจักรยานยนต์มอเตอร์ไซด์
ธรรมดาราคาต้องต่างกันใช่หรือไม่ ผมกราบเรียนท่านประธานไปถึงเพื่อนสมาชิกที่เป็น
คนต่างจังหวัด ส่วนใหญ่คนมารับจ้างทำงาน ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างเป็นคนจน เป็นคน
เข้ามาประจำตรอก ซอก ซอย แล้วก็มาเจอบรรดากลุ่มผู้มีอิทธิพลบีบบังคับขายเสื้อคือ
เสื้ออะไรต่าง ๆ ในราคาสูง รัฐบาลก็ห่วงใย ก็อยากจะให้ปัญหาตรงนี้หมดไป แต่บังเอิญผมเห็น
เพื่อนสมาชิกที่เป็นกรรมาธิการ อนุกรรมาธิการหลายคนบอกว่ายิ่งตีกรอบ ยิ่งแก้กฎหมายเข้าไป
ก็ทำให้ไปมัดตัวบรรดามอเตอร์ไซด์รับจ้างอีก ภารกิจหนักเข้าไปอีก อันนี้ไม่ทราบว่าในส่วนที่
ท่านเพิ่มเติมมา ที่ผมอ่านนั้นจะทำให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์เดือดร้อนหรือไม่ ผมอ่านต่อ
ในส่วนที่ ๒ ในมาตราดังกล่าวเลยนะครับ มาตรา ๒๓/๑ นะครับ กรรมาธิการเพิ่มเติมว่า

สผ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

นัยนา ๑๓/๓

ผู้ใดประสงค์จะจดทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนได้เมื่อมีการปฏิบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือระเบียบของอธิบดีกำหนด ตามมาตรา ๑๐ -----

ซึ่งท่านประธานครับ ถ้าพูดกันตามตรงนี้กว่ากฎกระทรวงเคย อธิบดีจะดำเนินการตามกฎกระทรวง นี้กว่าดูง่าย ไม่ได้ดูง่ายเลยครับ เวลาจะเปลี่ยนแปลงกฎกระทรวงยาก ผมงกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างกรณีที่ประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกระผม มีปัญหาเรื่องปิ่นแก้ว ถ้าไปดูในกฎหมาย การจะให้ประชาชนมีสิทธิครอบครอง ปิ่นแก้วเพื่อดูแลทรัพย์สินหรือเป็นการยิงหนู ยิงนกอะไรในชนบทนั้น เป็นการแก้โดยกฎกระทรวงเท่านั้นเอง แต่เชื่อไหมว่าเรื่องตรงนั้นครับ มีการพยายามกันมาบ่อยเหลือเกิน ว่าควรจะให้ประชาชนชาวบ้านนอก ชาวอีสานมีปิ่นแก้วไว้รักษาทรัพย์สินของตนเอง แต่ท้ายที่สุดก็ไม่สามารถผลักดันได้ ความหมายของกระผมคิดว่าเรื่องอย่างนั้นครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องมีการไปออกกฎกระทรวง ต้องอยู่ในอำนาจของอธิบดีตามมาตรา ๑๐ จะยุ่งยากหรือไม่ครับ จะดำเนินการแก้ไขได้ทันเหตุการณ์ในภาวะนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ครับ ผมถามด้วยความบริสุทธิ์ใจนะครับเพื่อเป็นการประวิงเวลาให้สมาชิกได้เตรียมตัวว่ากลุ่มมอเตอร์ไซค์รับจ้างนี้เป็นอาชีพของคนจน เป็นอาชีพของคนจน เป็นอาชีพที่คนไม่ได้เรียนหนังสือ คนไม่มีทุนรอนมากจะมาใช้อาชีพอย่างนี้ ถ้าชีวิตของพวกเขาต้องมาเสียหนักยิ่งกว่าค่าวินค่าเสียแล้วนี่ผมว่ามันจะเป็นบาปเข้าไปอีกนะครับ กรอบของกฎหมายบางที่บางครั้งดูแล้วดูดีนะครับ อย่างจับหมวกกันน็อก หมวกนิรภัยเราดูดี ฟังหลักการเหตุผลดีมากเลย สวมหมวกกันน็อกทำให้ปลอดภัย แต่ถ้าเราบังคับกันเขี้ยบบมากกว่าเข้าตรอก ซอก ซอย เข้าไร่ เข้านาถนนขรุขระก็บีบบังคับให้ใช้ เดียวนี้เกิดความวุ่นวายหมด จนทำให้เสียรัฐบาลสิ้นคลอนไปเลยในเรื่องนี้ กราบเรียนด้วยความเคารพครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอลชมน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคไทยรักไทย ในร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนมอบให้กรรมาธิการ วิสามัญไปพิจารณาเสร็จแล้ว แล้วส่งคืนกลับมาเพื่อพิจารณาต่อในวาระที่สอง ในมาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ มาตรา ๒๓/๑ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาต

ที่จะกราบเรียนท่านประธานฝากไปยังท่านประธานกรรมการและคณะกรรมการ
เพื่อจะเรียนถามในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อจะเป็นคำตอบในสภาแห่งนี้ ในมาตรา ๒๓/๑
ในร่างเดิมที่สภาผู้แทนรับหลักการไปแล้วส่งให้กรรมการไปพิจารณากับสิ่งที
กรรมการได้แก้ไขกลับมายังสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ในขั้นนี้กระผมก็กราบเรียน
ท่านประธานไว้ขออย่างนี้ครับว่า ในร่างเดิมเจตนารมณ์ของมาตรานี้เป็นการที่จะกำหนด
ให้ผู้ที่ประสงค์จะใช้รถจักรยานยนต์ไปรับจ้างเป็นรถโดยสารหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะ
ไปประกอบการโดยการที่จะไปขออนุญาตเป็นลักษณะของการที่ไปแจ้งจุดรับผู้โดยสาร
ต่อนายทะเบียนเท่านั้นเอง แล้วนายทะเบียนเองก็จะออกหนังสือรับรองตามระเบียบ
ที่อธิบดีกำหนด แล้วก็ในวรรคสามของร่างเดิมเป็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงสถานที่
ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ไปแจ้งเพื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงสถานที่แล้วก็ใช้
ข้อความเดิมในวรรคสองมาดำเนินการโดยอนุโลม นั้นหมายความว่ารถจักรยานยนต์
รับจ้างเดิม ในร่างที่เรารับไปของชั้นรับหลักการไม่มีการขึ้นทะเบียน แต่ว่าสิ่งที
กรรมการไปดูแล้วตัดข้อความเดิมออกทั้งหมดทั้ง ๓ วรรค แล้วก็เขียนใหม่ครับ
ท่านประธานครับ ในเขียนใหม่เป็นสิ่งที่ผมขออนุญาตตั้งสังเกตแล้วถามท่านประธาน
ฝากไปยังท่านประธานกรรมการและท่านกรรมการนะครับว่า ในร่างที่กรรมการ
แก้ไขจากเดิมรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะไม่ต้องขึ้นทะเบียน เพียงแต่ไปแจ้งพื้นที่
มีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะตามมาตราอื่น ๆ แต่ร่างใหม่ห้ามเลยครับ
บอกว่า ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถจักรยานยนต์เพื่อรับจ้างบรรทุกคนโดยสารเว้นแต่รถจักรยานยนต์
นั้นได้จดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ ประเด็นที่ ๑ ครับ จากเดิมไม่ต้องจดทะเบียน
เป็นจดทะเบียนนะครับ ในวรรคที่หนึ่ง วรรคที่สองการจะจดทะเบียนรถจักรยานยนต์นี้
จะต้องไปจดทะเบียนกับนายทะเบียน ซึ่งนายทะเบียนเป็นคนเดิมครับ ผมเข้าใจว่าใน
ต่างจังหวัดก็คือขนส่งจังหวัด แต่สิ่งที่กำหนดไว้ในวรรคสามบอกว่า การจดทะเบียน
จะต้องเป็นไปตามกฎกระทรวงและระเบียบที่อธิบดีกำหนด กำหนดไว้ในวรรคสามนะครับ
แต่การที่จะมาจดทะเบียนได้กฎกระทรวงนั้นจะต้องให้มีคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมา
ซึ่งอาจจะเรียนเป็นกรรมการประจำพื้นที่ ประจำจังหวัดอะไรก็ได้แล้วแต่ครับ-----

กฎกระทรวงระบุไว้เลยว่าต้องมีผู้แทนท้องถิ่น มีผู้ประกอบการ มีตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัวแทนของหน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมรถ คูแตรรถจักรยานยนต์ การจราจร หรือการขนส่ง นั้นหมายถึงขนส่งจังหวัดก็เข้ามา ถ้าอยู่ในต่างจังหวัดนะครับ ตำรวจที่ดูแลด้านการจราจรก็เข้ามาเป็นคณะกรรมการและมีบุคคลอื่นที่มีความเหมาะสมแล้วแต่จำนวนเข้ามาอยู่ในกรรมการชุดนี้เพื่อที่จะไปทำหน้าที่ในการกำหนดจุด เดิมนี้ นะครับผู้ประกอบการเขาไปขอกำหนดเองว่าเขาต้องการจะเอาขอยี่ ถนนเส้นนี้ แต่ตอนนี้คณะกรรมการชุดนี้จะเป็นผู้กำหนดให้เขาว่าคุณต้องวิ่งเส้นนี้ จุดตรงนี้รับโดยสาร กำหนดเส้นทางหรือกำหนดท้องที่ อำนาจกรรมการชุดนี้ที่ตั้งขึ้นมาใหม่ในกฎกระทรวงนะครับ กำหนดเส้นทางและกำหนดท้องที่ แล้วก็กำหนดหลักเกณฑ์การออกหนังสือรับรองด้วย เพราะว่ากรรมการชุดนี้จะเป็นคนรับรองว่าคุณจะไปจดทะเบียนได้หรือไม่ครับ เมื่อได้หนังสือรับรองถึงจะไปจดทะเบียนกับนายทะเบียนได้ นั่นคือการเชื่อมขั้นตอนไป มีคนควบคุมมาอีกชั้นหนึ่ง เท่าที่ผมสอบถามในชั้นที่มีการพิจารณาก่อนที่จะเข้าสู่สภา บอกว่าจะเป็นการดุลอำนาจระหว่างตัวนายทะเบียนคือขนส่งจังหวัดนี้ นะครับ กับกรรมการที่ขึ้นมาดูแลพี่น้องที่จะประกอบกิจการ แต่ผมเรียนถามในประเด็นนี้คือมันเปลี่ยนไปหมดในเจตนารมณ์นะครับ เปลี่ยนไปหมดเลย แล้วก็สิ่งที่สำคัญมีความมั่นใจได้อย่างไรครับว่า อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมาใหม่ ไม่ว่าจะเป็นตัวแทนท้องถิ่นก็ดี ตัวแทนที่คูแตรยนต์ก็ดี จราจร หรือขนส่งก็ดี นะครับ แล้วบุคคลอื่น ๆ ที่เหมาะสม เขาจะไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในการที่จะไปกระทำให้คนที่ประกอบกิจการเรื่องของรถจักรยานยนต์รับจ้างมีความลำบากขึ้น คือมันไม่ต่างจากที่เขาอยู่ในปัจจุบันนะครับ ปัจจุบันนี้ก็มีกลุ่มคนคุม ผมไม่ทราบว่าเขาใช้ภาษาอะไร แต่ขออนุญาตท่านประธานว่าเป็นวินมอเตอร์ไซด์ ขออนุญาตแล้วนะครับท่านประธานครับ มันจะต่างกันตรงไหนครับ เดิมนี้ไม่ถูกตามกฎหมาย แต่ปัจจุบันเราบอกได้ แต่ถูกตามกฎหมาย ข้อดีอาจจะเป็นบอกว่าเอาสิ่งที่มีมันอยู่ใต้ดินขึ้นมาบนดินให้มันถูกตามกฎหมายก็เป็นไปได้ แต่ผมกราบเรียนถามท่านประธานฝากไปยังท่านประธานกรรมาธิการว่า เราจะมีหลักประกันอะไรครับที่เดิมนี่เจตนารมณ์กฎหมายฉบับนี้เราอยากให้เขามีอิสระเสรีในการประกอบอาชีพ เพื่อจะหลีกเลี่ยงการคุมวิน แต่เดี๋ยวนี้ต้องมาขึ้นกับวินตรงนี้ซึ่งเป็นวินที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นเป็นประเด็นผมอยากกราบเรียนถามในเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขตรงนี้ และสิ่งที่สำคัญครับ

ท่านประธานครับ ประเด็นที่การกำหนดให้ไปจดทะเบียน ผมเองพยายามจะตรวจสอบกลับไป
 ในมาตราที่ว่าด้วยเรื่องของคำนิยาม คือมาตรา ๓ ถึงจะไม่แก้ไข ผมขออนุญาตทำความเข้าใจ
 ไปนิดเดียว ท่านประธานครับ คำว่า รถจักรยานยนต์สาธารณะ เขาหมายความว่า
 รถจักรยานยนต์ที่รับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร เท่านั้นเองนะครับ แต่พอมายื่นในมาตรา ๒๓/๑
 แก้ใหม่ จะต้องเป็นรถจักรยานยนต์รับจ้างที่จดทะเบียน ทำไมนิยามไม่เขียนไปรองรับว่า
 เป็นรถจดทะเบียนนะครับ นั่นเป็นคำถามที่ผมอยากจะกราบเรียนฝากท่านประธาน
 ถึงแม้สภาแห่งนี้ถ้ามีความเห็นชอบกับกรรมาธิการที่แก้ไขมา แต่อย่างไรก็แล้วแต่ผมฝาก
 เป็นประเด็นไว้ นะครับ เพราะเจตนารมณ์เดิมเราไม่เป็นอย่างนั้น แต่ว่าในขั้นนี้กรรมาธิการ
 เปลี่ยนรูปแบบใหม่ ก็ขึ้นกับที่ประชุมแห่งนี้จะพิจารณาให้ความเห็นว่าอย่างไร
 กราบขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : คุณพิณิจครับ

นายพิณิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ผม พิณิจ จันทรสมบุรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ท่านประธานที่เคารพครับ
 วันนี้ถ้าไม่ชมรัฐมนตรีนั่งอยู่ตรงนั้นในฐานะเป็นรองประธาน คงไม่ได้ เพราะสงกรานต์
 ที่ผ่านมานี้ อุบัติเหตุน้อยลง ด้วยน้อยลงก็ที่ว่าทางภาคราชการพยายามอย่างยิ่งที่พยายาม
 จะพูดเตือนมอเตอร์ไซค์รับจ้างได้เป็นแบบอย่างในการที่เปิดไฟหน้า สวมหมวกกันน็อค รวมทั้ง
 ที่ท่านแก้ไขตรงมาตรา ๗ ที่ต้องพูดตรงนี้สักนิดหนึ่งด้วยความเคารพ เพราะท่านรัฐมนตรี
 พูดแล้วว่าแบบอย่าง ประเพณี หรือวัฒนธรรมอันดีงามที่สืบเนื่องจากที่เราไปเห็น
 ในต่างประเทศ คือประเทศเพื่อนบ้านของเราใกล้เคียงคือ มาเลเซีย เขามีวินัย เขาขับรถ
 มอเตอร์ไซค์ เขาเปิดไฟหน้า สวมหมวกกันน็อค แต่มีเพื่อน ส.ส. ของเราบางคนทีพูดไป
 ผมไม่ได้แย้ง แต่สิ่งหนึ่งที่ความปรารถนาดีก็คือว่า เชฟ ปลอดภัยไว้ก่อน -----

ผมเรียนท่านประธาน เรียนท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่นี้ทั้ง ๒ ท่าน ท่านประธานเชื่อไหมครับว่า ไปเยี่ยมสงกรานต์ คุณพ่อคุณแม่พอได้ยินเสียงลูกสตาร์ทรถซะ หัวใจพ่อแม่แม่ตามไปด้วย นึกในใจว่า อ้ายลูกเอ๊ย สวมหมวกกันน็อคหรือเปล่า เปิดไฟหน้าหรือเปล่า มิฉะนั้นแล้วจะไม่ได้ใช้ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค นี่คือความจริงครับ เพราะฉะนั้นท่านแก่มานี้ อยากจะฝากไว้ นิดหนึ่งว่าตรรกฏกระทรวงในวรรคสอง แล้วก็ระเบียบที่อธิบดีกำหนด ขอเถอะครับ ใช้พิจารณาอย่าไปรีดไถประชาชน สิ่งหนึ่งเราต้องเข้าใจว่าวัฒนธรรมประเพณีของเรา เมืองไทยมันร้อน จริงอยู่ แต่วัฒนธรรมของเรา ระเบียบวินัยเราหย่อนยานกว่าทาง ประเทศสิงคโปร์แล้วก็มาเลเซียอย่างเห็นได้ชัด อาจจะเป็นส่วนที่ว่าประเทศของเรา ประชาชนตามใจคือใจช้า ตามใจคือไทยแท้ เอาละ ไม่ว่ากัน แต่สิ่งที่ตามใจนั้นก็เพื่อปลอดภัย ผมเองพยายามรณรงค์ที่บ้านผม พูดปากเปียกปากแฉะ เมืองกาญจน์ ปีที่แล้วตาย ๑๓ ปีนี้ตาย ๗ แต่ปรากฏพูดให้ตาย ลูกน้อง ส.ส. เองตาย ๒ ใส่หมวกกันน็อค แต่ไม่คาดครับ ไม่คาดคาง ขับรถไปชน วิ่งไปตามท้ายรถทัวร์ รถมันวิ่งด้วยความเร็ว มันดูเข้าไปครับ มันไม่น่าเชื่อว่ารถวิ่งเร็ว ๆ นี่มันดูตูดคนขับรถมอเตอร์ไซด์ไป คนดีจะเป็นหัวคะแนนผมแท้ ๆ เลย เสียชีวิตไป ๒ คน ผมนึกเสียตายใจแทบหลุด จบปริญญาตรีใหม่ ๆ เงินก็ไม่ได้ด้วย นี่เล่าให้ท่านประธานฟัง ยังดีนะครับที่จะได้ประกัน เรียกว่าประกัน ค่าประกันไม่ได้ อันนี้ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่าขอฝากไว้ตรงนี้ว่า ระเบียบหรือกฎกระทรวงขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ตรงนี้ช่วยดูนิดหนึ่ง อย่าให้มันตึง อย่าให้มันแข็ง แล้วก็อย่าให้เป็นการที่ว่าทำทายเป็นไถ่ ท่านโก้ ถ้าไม่สวมหมวกกันน็อคและไม่เปิดไฟหน้า แล้วถ้าไม่ไปจดทะเบียนมอเตอร์ไซด์รับจ้าง อันนี้โก้ ฉันทอยู่เหนืออำนาจกฎหมาย อย่างนี้ก็ต้องฝากท่านประธาน สิ่งหนึ่งที่ชมเชยแล้ว และฝาก แล้วว่าสิ่งหนึ่งท่านประธาน ท่านรัฐมนตรี ผมฝากตรงนี้เลยเพราะโอกาสได้คุยกัน อ้ายที่คลุมหมวก บางคนบอกใส่หมวกกันน็อคแล้วมันน่าเกลียด น่ารังเกียจ เราทำหมวกแบบคลุมผมสุภาพสตรีเป็นแบบกระดาศ คล้าย ๆ กระดาศฟางอ่อน ๆ คลุมก่อนแล้วก็ ใส่หมวกกันน็อค ให้ตลาดมันมีขาย ราคาก็ไม่แพงเป็นกล่อง ๆ ไม่แพงเลยครับ อย่างเราไปต่างประเทศนี่ก็จะใส่เป็นกล่อง ๆ เลย หมวกคลุมผมอาบน้ำสุภาพสตรี อย่างนั้นทำเยอะ ๆ ตลาดจะได้ขายได้ แล้วก็รณรงค์ให้เป็นขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามในการ

ขับขีรถมอเตอร์ไซด์เพื่อปลอดภัยไว้ก่อน เพื่อเซฟชีวิต เรียนจบแทบตาย จบปริญญาตรีทำงานกับผมไม่กี่วัน เดด (Dead) เสียแล้ว เพราะว่าไม่ใส่คาง แล้วก็รถพองเร็ว ๆ ยิ่งถ้าเกิดตามสืบล้อ ผมนี้มีความรู้ว่าตอนนี้ลูกน้องผมตายไปคนหนึ่ง เพราะว่าเวลารถมันวิ่งเร็ว ๆ แล้วก็เกิดขับรถเครื่อง รถมอเตอร์ไซด์ก็ทำตามตูดไป มันจะมีแรงดูดของลมแล้วก็ไปชนท้ายเขา แล้วก็เสียสตางค์ฟรี ก็ขอกราบขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีไว้เรื่องนี้ครับ ด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ประชาธิปัตย์ ชุมพร ในร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการวิสามัญได้ไปพิจารณา ในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง ที่ท่านได้เพิ่มเติม ผมไม่ค่อยติดใจเท่าไร แต่ว่าในวรรคสามนี่อยากจะเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึง กรรมการวิสามัญว่า กรณีที่ท่านไปเพิ่มเติมกฎกระทรวงตามวรรคสอง ต้องกำหนดให้มี คณะกรรมการประจำจังหวัด ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลรถยนต์ การจราจรหรือการขนส่ง และบุคคลอื่นตามจำนวนที่เหมาะสม คำถามที่ผมจะถามท่านก็คือว่า ทำไมต้องใช้คำว่า ซึ่งอย่างน้อย ถ้าเราบอกว่า ประกอบด้วยผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ผมไม่ต้องการเห็นว่าเขียนกฎหมายที่ท่านไปเพิ่มเติมขึ้นมา นั้นเป็นการเล่นถ้อยคำ ถ้าเราเห็นว่ามันเป็นสาระสำคัญที่จะให้มีผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขาเข้ามามี ส่วนร่วมในการกำหนดกฎเกณฑ์ กติกาอะไรก็ตาม ทำไมเราฟันธงลงไปไม่ได้เลย เป็นเพราะอะไร แล้วต่อจากนั้นอำนาจหน้าที่เพื่อที่จะทำหน้าที่กำหนดสถานที่จอดรถรับคนโดยสารเส้นทางหรือท้องถิ่นในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร และหลักเกณฑ์การออก หนังสือรับรองการใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะให้กับผู้ประสงค์จะจดทะเบียน รถจักรยานยนต์สาธารณะ เพื่อนำไปแสดงเป็นหลักฐานการขอ ถ้าอย่างนั้นก็หมายความว่า การยื่นขอจดทะเบียนจะต้องผ่านกรรมการชุดนี้ใช่หรือไม่ -----

ถ้าไม่ผ่านคณะกรรมการชุดนี้ก็ยื่นขอจดทะเบียนไม่ได้อย่างนั้นหรือ แล้วก็ตามจำนวนที่เหมาะสมที่ใช้คำว่า บุคคลอื่นที่เป็นคณะกรรมการตามจำนวนที่เหมาะสม มันมีเกณฑ์อะไร กระผมกลัวมันจะเกิดปัญหาครับท่านประธาน เพราะถ้าเราไม่เขียนกฎหมายออกไปให้ชัดเจนนี้ ความเหมาะสมแต่ละพื้นที่มันจะยึดที่ความเหมาะสมจากความพอใจของใครเป็นที่ตั้ง กฎหมายเราเขียนไปผู้ปฏิบัติเขาต้องสามารถทำได้และไม่เกิดข้อครหา มิฉะนั้นก็จะเป็นปัญหาว่าสภาออกกฎหมายอย่างไร ไม่มีความชัดเจนในสาระที่ถือว่าเป็นเหตุและผลและนำไปประกอบเป็นสาระสำคัญของการพิจารณา ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณชวลิต

นายชวลิต มหาจันทร์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชวลิต มหาจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคไทยรักไทย เขต ๒ ครับ เรื่องการออกพระราชบัญญัติหรือการแก้ไขผมก็เห็นด้วยครับ แต่ผมก็หนักใจจริง ๆ ว่าจริง ๆ แล้วร่างเดิมเขาให้อิสระ ความคิดเห็นความคิดอ่านของท่านรัฐมนตรีในกรรณการนี้ผมเห็นด้วยตั้งแต่เริ่มแรกท่านไปชี้แจงตามสื่อตามที่วิต่าง ๆ ท่านเห็นแล้ว ผมเข้าใจความรู้สึกของท่านจริง ๆ ว่าตอนนั้นท่านเห็นใจคนที่เขาซีร็จกรรณการย่นย้งรับจ้าง แต่พอไปพิจารณาหลายคนครับ ท่านประธานผ่านไปถึงท่านประธานคณะกรรมการท่านรัฐมนตรีในกรรณการ มันเปลี่ยนไปครับ เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิงครับ ขออนุญาตย้ำคำว่า สิ้นเชิง มันเปลี่ยนไปหมดครับ เจตนารมณ์อย่างที่ท่านสมาชิกได้พูดเมื่อกี้ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านศิริศักดิ์ ขออนุญาตท่านประธานอ่านสั้น ๆ ครับ มาตรา ๒๓/๑ ข้อความเดิมนะครับ ผู้ใดประสงค์จะใช้ร็จกรรณการย่นย้งสาธารณะรับจ้างบรรทุกคนโดยสารให้แจ้งสถานที่รับคนโดยสารเป็นปกติต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ไว้เป็นหลักฐาน นี่คือนิสระ นี่คือความต้องการ บางคนอยากอยู่หลักสี่ เขาก็บอกว่าครอบครัวเขาเข้าบ้านอยู่ตรงนี้เขาอยากจะไปวิ่งอยู่ตรงหลักสี่ ขอยหลักสี่เขาก็ขอตรงนั้น แล้วระบุด้วยว่าผมจะวิ่งตรงนี้ ท่านประธานครับขอเรียนผ่านไปถึงรัฐบาล คณะกรรมการทุกท่านด้วยว่า เปลี่ยนหมดเลยครับที่เปลี่ยนเพราะว่ามันไม่มีอิสระแล้วครับ ข้อความต่อไปที่ท่านบอกว่า ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ร็จกรรณการย่นย้งเพื่อรับจ้างบรรทุกผู้โดยสาร เว้นแต่ร็จกรรณการย่นย้ง ย้อนไปพรรคสองครั้งท่านประธานครับ ที่บอกว่ากฎกระทรวงตามพรรคสอง

ต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด หมดอิสระนะครับ จบเลยครับอิสระที่บอก เคยมีปัญหา เคยจะอยู่ชอยแจ้งวัฒนะ จะอยู่หลักสี่ จะอยู่สุขุมวิท หมดเลยครับ จบเลยครับ เพราะคณะกรรมการชุดนี้เขาจะมากำหนดใช่ นายสี นายมี นายคำที่มาจากชัยภูมิหรือมาจาก จังหวัดอะไรก็ตาม จะไปบอกว่าผมขอวังตรงนี้ แต่ถ้าคณะกรรมการชุดนี้เขาไม่อนุมัติละครับท่าน เขาจะไปร้องขอตรงไหนครับ ถามว่าในความรู้สึกเราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราเป็น คณะหนึ่งในการพิจารณานี้ อึดอัดครับ มันหมดอิสระเลยครับ ใช้อยู่กรรมการของท่านตั้งขึ้นมา ก็จะทำให้ความถูกต้องจุดประสงค์ผมเข้าใจท่านรัฐมนตรี ท่านประธานครับอยากจะทำให้ความถูกต้อง เกิดขึ้น แต่คณะกรรมการของท่านผมไม่ทราบว่ามันข้างหน้าอะไรจะเกิดขึ้น คณะกรรมการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรงนั้นเป็นเจ้าของพ่อแม่ เป็นคนคิวเดิมหรือเปล่า คุมคิวแล้วก็มี ผลประโยชน์เป็นล้านเป็นแสนอย่างไรเขาก็ดิ้นรนมาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรงนั้นแน่ ๆ ก็ฝากแสดงความรู้สึก ฝากเป็นข้อความที่จะบันทึกในการประชุมในรัฐสภาให้รู้ว่า พวกเรามี ความรู้สึกอย่างนั้นครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้พิจารณา ในมาตรา ๗ ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๓/๑ แห่ง พ.ร.บ. รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก็เห็นว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงในชั้นคณะกรรมการการค่อนข้างมาก และเข้าใจว่าท่านประธาน คณะกรรมการฯ ขอภัยต้องเอ่ยนาม ท่านชัย ชิดชอบ ท่านรองประธาน ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านนิกร จำนง และท่านอื่น ๆ นั้นคงไม่เคยเป็นวินมอเตอร์ไซด์ คงไม่เคยขี่มอเตอร์ไซด์รับจ้าง ความจริงอยากให้ท่านพักงานไปสัก ๑ เดือนแล้วก็ไปขี่มอเตอร์ไซด์รับจ้าง กฎหมายจะไม่ออกมาอย่างนี้ครับ เพราะว่าท่านไปใช้มาตรฐาน ซึ่งผมเข้าใจดีว่าในเรื่องของความปลอดภัยสาธารณะก็ดี เรื่องบริการสาธารณะด้านการคมนาคมนั้นเป็นเรื่องที่ต้องมีหลักเกณฑ์ มีการจัดระเบียบ จัดระบบ แต่ว่าในเรื่องของมอเตอร์ไซด์รับจ้างนั้น ความจริงการแก้ไขกฎหมายลักษณะอย่างนี้เหมือน การรวบอำนาจ เป็นการรวบอำนาจเพื่อให้มีการจัดสัมปทานใหม่เกิดขึ้น และเป็นการจัดสัมปทานที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เพราะในเรื่องของวินมอเตอร์ไซด์ บริการขนส่งสาธารณะ ผู้โดยสารที่ใช้รถจักรยานยนต์นั้นเป็นกิจการสาธารณะที่ใหญ่และมากที่สุดในประเทศไทย เพราะฉะนั้นประเด็นดังกล่าวนั้นมองเป็นอย่างอื่นไม่ได้ครับ ว่าคณะกรรมการได้มาแก้ไข ในมาตรา ๒๓/๑ นั้น และวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม เป็นความพยายามในการที่จะรวบอำนาจไปจัดสัมปทานใหม่ โดยละเลยการคำนึงถึงความเป็นจริงในชีวิตของวินมอเตอร์ไซด์ทั้งหลาย ผมเชื่อว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้ผ่านเห็นชีวิตของมอเตอร์ไซด์รับจ้างที่อยู่ตามตรอกตามซอกตามซอย ทั้งในกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและต่างจังหวัด ต้องยอมรับว่าอาชีพดังกล่าวนี้เป็นของคนที่มีรายได้น้อย อะไรที่เป็นภาระในการที่เขาจะต้องมาดำเนินการนั้นล้วนแล้วแต่เป็นค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ยังไม่รวมว่าถ้าอำนาจในการจัดสัมปทานคือ เส้นทางก็ดีหรือการออกใบอนุญาตไปรับรองต่าง ๆ นั้นจะต้องถูกกำหนดใหม่ตามที่กรรมการไปเพิ่มเติมแก้ไข ถามบอกว่าคนเหล่านี้เขาไม่ค่อยมีเงินมีทองอยู่แล้ว ต้องมาปฏิบัติใหม่มีทั้งเครื่องแบบ เรื่องประวัติ ไหนจะต้องมาขึ้นทะเบียนรถจักรยานเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะอีก

ซึ่งแต่เดิมไม่มี เราคำนึงแต่เฉพาะใบขับขีจักรยานยนต์สาธารณะ แต่ว่าในเรื่องของตัวรถนั้นก็เป็นเรื่องรถจักรยานยนต์ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าก็เป็นทางออกของกฎหมายที่ประนีประนอมระหว่างข้อเท็จจริงในข้อจำกัดทางเศรษฐกิจของคนเหล่านั้นกับในเรื่องที่เราต้องการที่จะจัดระบบระเบียบ แล้วสร้างมาตรฐานขึ้นมาใหม่ ตรงนี้เองที่กระผมเห็นว่าการแก้ไขดังกล่าวนั้นเป็นภาระมากไป แล้วก็รวบอำนาจ ซึ่งความจริงผมได้เคยเรียนท่านประธานผ่านไปถึงทางคณะกรรมการว่า ในเรื่องของการขนส่งสาธารณะ โดยเฉพาะที่อยู่ในต่างจังหวัดนั้นมันควรกระจายอำนาจไปได้หมดแล้วครับ กระจายอำนาจไปให้กับท้องถิ่นเขาดำเนินการ และท้องถิ่นได้เข้าใจปัญหาและเข้าใจคนของเขา เข้าใจเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ เงื่อนไขทางฐานะ เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าท่านประธานชัยกิติ ท่านรัฐมนตรีนิกรกิติ ถ้าหากว่าไปเป็นวินมอเตอร์ไซค์สัก ๑ เดือน ท่านจะเข้าใจชีวิตของคนเหล่านั้น การเขียนกฎหมายตั้งแต่มาตรา ๗ ที่แก้ไขทุกวรรคไปนั้นเป็นการเปลี่ยนค่อนข้างมากครับ เปลี่ยนจากแนวความคิดเดิม เราไม่ได้มองแต่เพียงว่าไปจัดระเบียบมอเตอร์ไซค์รับจ้าง หรือมองในมุมของความปลอดภัย ความเป็นมาตรฐานเท่านั้น แต่เรามองในแง่ที่ว่ามอเตอร์ไซค์รับจ้างเหล่านี้ เขาเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างการขนส่งสาธารณะที่รัฐไม่สามารถเอื้อบริการได้ เขามาเติมให้เต็มสำหรับการขนส่ง ซึ่งทำให้การคมนาคมและการเดินทางของพี่น้องประชาชนนั้นเป็นไปโดยสะดวกและทั่วถึงเหมือนตาข่ายใยแมงมุม นั่นก็คือการมองในลักษณะที่เห็นว่าเขาเป็นประโยชน์ต่อกิจการขนส่งของประเทศ แต่ว่าเมื่อตรากฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมอย่างนี้ เหมือนกับเห็นว่าเราต้องไปบังคับ ไปจัดระเบียบ และก็ไม่ได้คำนึงถึงในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจอย่างที่ผมได้เรียนมา ดังนั้นผมคิดว่าไม่ได้เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ ซึ่งในตอนสุดท้ายนี้ยังมีข้อสังเกตนะครับท่านประธาน ข้อสังเกตนี้จะเป็นการยอมรับสารภาพของคณะกรรมการหรือไม่อย่างไรก็ต้องไปพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง เมื่อถึงวาระดังกล่าวขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ กรรมการธิการอยากจะขอชี้แจงก่อนนะครับ เพราะกลัวเดี๋ยวจะเข้าใจผิด เดี่ยวฟังกรรมการชี้แจงก่อนนะครับ

นายนิกร จำนง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติซึ่งได้กรุณาให้ความเห็น ผมอยากจะเรียนว่าจะขอชี้แจงเรื่องนี้ ไม่อย่างนั้นมันจะกลายเป็นเข้าใจผิดในเจตนารมณ์ของกรรมการเป็นอย่างมากนะครับ ซึ่งเรื่องนี้ผมอยากจะเรียนว่า เราพิจารณากันหลายมาตรา มาตรา ๗ เป็นมาตราที่มีปัญหามากที่สุดในการพิจารณา ใช้เวลา ๒ - ๓ เดือนพิจารณามาตรานี้ จนกระทั่งกรรมการเองไม่กล้าจะตัดสินใจโดยตามลำพัง ก็เป็นครั้งแรกที่เราได้เชิญ เรื่องนี้ข้อสรุป เชิญตัวแทนของมอเตอร์ไซค์รับจ้างมาประมาณ ๕๐๐ คน เชิญมาจัดสัมมนาที่สภา เชิญต่างจังหวัดมา จากของคุณอัญชลีที่ภูเก็ตก็มา และก็เชิญคนที่นั่งรถมอเตอร์ไซค์มา เชิญชุมชนต่าง ๆ มา เชิญมาครบ หลายร้อยคนมาก แล้วมาคุยกันเรื่องนี้ เฉพาะเรื่องนี้เรื่องเดียวว่าตกลงแล้วกรรมการควรจะดำเนินการอย่างไร ผมอยากจะเรียนว่า ผม นิกร จำนง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะเป็นผู้ดูแลในส่วนของการตรวจ คมนาคม ซึ่งในนามกรรมการในขณะนี้ เห็นว่าในช่วงนั้นมีการหารือกัน คืออยากจะเรียน เรื่องเดิมว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องของกระทรวงคมนาคมแต่เดิม เป็นเรื่องตามนโยบายของรัฐบาล ในการแก้ปัญหาเรื่องผู้มีอิทธิพล ท่านจำได้ตอนนั้นนะครับ ที่นี้ก็เลยเห็นว่าเรื่องมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เป็นปัญหาผู้มีอิทธิพลก็เลยมีการตกลงร่วมกันระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมกับทางท้องถิ่น ก็คือมี กทม. แล้วก็มีส่วนอื่นรวมอยู่ด้วย แล้วกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ข้อสรุป ก็คือเราจะต้องให้ผู้มีอิทธิพลออกไป ไม่ให้อยู่ รัฐจะเข้ามาช่วยดูแลตรงนี้ ให้ประชาชนไม่ต้อง ไปจ่ายเงินค่าคิวให้ใครอีกแล้ว ข้อเท็จจริงจ่ายกันอยู่ตลอด มีอยู่ตลอด ไม่สามารถจะแก้ได้ ดังนั้นเรื่องนี้เป็นบูรณาการตั้งแต่ต้น สำคัญสำคัญในการควบคุมรถ รถขึ้นอยู่กับกระทรวงคมนาคม โดยกรมการขนส่งทางบก ก็เลยมาบังคับรถได้อย่างเดียว ฉะนั้นในส่วนนี้เองก็เลยมีการเสนอว่า ท่านลองดูว่าตอนแรก มาตรา ๒๓/๑ ในส่วนนี้ วรรคนี้ที่เกี่ยวข้องมาตรา ๗ บอกว่า การดำเนินการ เพียงแต่ว่าแจ้งสถานที่กับนายทะเบียนเท่านั้น ผมเองเสนอความเห็นว่ายแบบนี้ นายทะเบียน ก็เป็นสื่อตัวใหม่ ถูกไหมครับ ก็คือขนส่งจังหวัดก็ดี อธิบดีก็ดี ใครก็ดี เพราะเป็นคนกำหนดว่า

จุดจอดอยู่ที่ใครโดยคน ๆ เดียว ตรงนี้เป็นการรวมอำนาจที่หนักล้นมาก จากผู้มีอิทธิพลเดิม จะกลายมาเป็นบุคคลที่มีการตัดสินใจว่าจะอยู่ตรงไหน ๆ เราก็กลับไปถาม ถามผู้ขับรถว่า แล้วคุณจะจอดตรงไหน อย่างไร ปรากฏว่าทางตำรวจบอกว่ามันมีบางจุดที่จอดไม่ได้ คือเดิม ให้กำหนดจุดจอดว่าจอดตรงนี้แล้วมาแจ้ง แต่บางจุดจอดไม่ได้ ก็คือ ๕๐ เมตรจากปากทาง เป็นระยะ ตรงนี้ถามว่าใครกำหนด การไปจอดเป็นกลุ่มตรงนั้น เป็นการผิดกฎหมาย จอดใน ผิวจรรยา กฎหมายที่ควบคุมอยู่ตรงนี้เป็นกฎหมาย พ.ร.บ. การจราจรทางบก คุมโดยตำรวจอีก เพราะฉะนั้นการจอดตรงไหน ไม่จอดตรงไหน จะกีดขวางหรือไม่ เป็นอย่างไรต่อมิอะไร กลายเป็น ไปอยู่ในอำนาจของตำรวจ ถูกไหมครับ ไม่ใช่ใครจะไปจอดตรงไหนกันได้ตามอำเภอใจ จะทำให้ คนอื่นจะไม่สะดวก และเป็นอันตรายเป็นอย่างยิ่ง -----

ตรงนี้ก็ให้ตำรวจพิจารณาว่าจอดตรงไหน ตำรวจบอกว่าจอดตรงไหน ตามใจก็ไม่ได้ เพราะว่ามันเกี่ยวกับว่าจะไปกระทบกระเทือนคนอื่น อำนาจในการจอดตำรวจเพียงแต่ดูแล เรื่องการไม่มีปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายจราจรเท่านั้น ไม่อย่างนั้นก็ต้องไปแก้กฎหมายจราจร การจอดเป็นอำนาจของใคร เป็นอำนาจของ กทม. หรือชุมชน หรือท้องถิ่นที่จะออกเป็นกฎ ของ กทม. เป็นกฎหมายในทางท้องถิ่นในการกำหนดให้มีเท่าไร อย่างไร นั้น ๓ ส่วนแล้ว นะครับที่มันเกี่ยวเนื่องกัน ทางกระทรวงคมนาคมดูแลก็คือให้จอดเต็มอยู่ที่เราอย่างเดียว แต่ตอนนี้ให้ตำรวจช่วยพิจารณาหน่อยสิว่าจอดตรงนี้นั้นจะเกะกะไหม จะมีปัญหา กับคนอื่นไหม ในการเข้าออกจะเป็นอันตรายหรือไม่ นั้น ๑ ๒. คนที่อนุญาตให้จอด หรือไม่ให้จอดเป็นท้องถิ่นเพื่อความสะดวกเรียบร้อย ก็มาคิดกันอีกว่าถ้าอย่างนั้น ทางมอเตอร์ไซค์รับจ้างเขาบอกว่า แล้วถ้าหากว่าคน ๆ นั้นไปจอดเป็นพวกกับท้องถิ่น จะทำอย่างไร โดยเฉพาะในภูมิภาคนี้จะมีปัญหาเยอะ เช่น ในเทศบาล ถ้าเทศบาลจ่ายคิว ให้กับพวกของหัวคะแนนตัวเองหมดนี้ คนอื่นที่จะมาวิ่งรถก็ไม่ได้วิ่งอีกแล้วเป็นส่วนนั้น ในอีกส่วนที่เสนอขึ้นมาคือผู้นั่งรถ เขาบอกว่าอยากจะได้รถที่ดีแล้วก็มีจำนวนพอ ไม่ใช่ว่ามีมากเกินไปหรือมีน้อยเกินไป ฉะนั้นตรงนี้ชุมชนเขาบอกเขาต้องมีส่วนด้วยสิ ในการกำหนดว่าจะมีเท่าไร จอดตรงไหน ทำไมผู้โดยสารไม่มีส่วนหรืออย่างไร มีเฉพาะ มอเตอร์ไซค์รับจ้างหรืออย่างไร เขาก็เสนอความเห็นนี้ขึ้นมาเป็นอีกส่วนหนึ่งแล้ว ส่วนสำคัญต่อมามอเตอร์ไซค์รับจ้างเขาบอกว่า กรรมมาริการอย่าไปอนุมัติให้ใครก็ได้ มันจะเจ๊งกันหมด เพราะว่าจำนวนนี้จะมีการสู้กันแล้วมีการตีหัวคือแย่งผู้โดยสารกัน คนนี้อยู่ปลายซอย คนนี้อยู่กลางซอย อ้าว แล้วจะทำอย่างไร ไม่อย่างนั้นใครจะจอด นึกจะจอดก็จอดได้จะมีปัญหา นี้เขาพูดกันเอง คือมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่คุณลงกรรมพันธุ์เมื่อที่ เขาเสนอความเห็นนี้เองว่าเอาอย่างนี้ก็แล้วกัน เราก็เลยตัดสินใจในชั้นกรรมมาริการว่า ถ้าอย่างนั้นเราละวางอำนาจซึ่งอยู่ในกระทรวงคมนาคมล้วน ๆ ให้เป็นการพิจารณา โดยคณะกรรมการก็แล้วกัน เพื่อจะได้ไม่มีใครเข้าไปควบคุมอำนาจตรงนี้เป็น การกระจาย อำนาจออกไป หลักการก็คือว่าเป็นคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง แต่ที่เรากำหนดว่า อย่างน้อยต้องใครบ้างนี่นะครับ เพราะว่าจะได้มีคนเพื่อดูแล พ.ร.บ. จราจรทางบก คนที่ดูแล

ท้องถิ่นว่าควรจะมีเท่าไร อย่างไร แล้วก็ควรจะมีตัวแทนส่วนท้องถิ่นเข้ามาเกี่ยวข้อง และส่วนนั้นในเมื่อตกลงกันว่าเป็นเท่าใด ทางกรรมการขนส่งทางบกหรือกระทรวงคมนาคม จะไม่เข้าไปดูเลยว่าคุณจะมีเท่าไร อย่างไร ขอให้ทางคณะกรรมการชุดนี้เสนอมาเราอนุมัติ ให้หมด เพื่อจะเป็นการลวงอำนาจของกระทรวงคมนาคม ซึ่งเดิมนี่การกำหนดคิวรถ หรือว่าการวิ่งรถเป็นของขนส่งทั้งนั้น ขนส่งให้ก็ได้ ไม่ให้ก็ได้ กลายเป็นเหมือนกับว่า เราลวงเสียตัวนี้ลงให้มันดูแลกกันหลายคนเป็นรูปคณะกรรมการ ก็เลยตกลงกันว่า โดยเอาตามความเห็นของที่ประชุมนั้นก็คือชาวมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ผู้โดยสาร ผู้ปกครอง ท้องถิ่น และตำรวจที่ดูแลปัญหาตรงนี้มารวมกันหมด แล้วเราให้เหมือนทำประชาพิจารณ์ ในวงตรงนี้สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกส่วน แล้วได้ข้อสรุปเป็นตามนี้ครับก็เลยออกมาเป็น ประเด็นตามนี้ ซึ่งเดิมที่ท่านเห็นแล้วจะเป็นอำนาจเพียงแค่กระทรวงคมนาคมอย่างเดียว แต่ตรงนี้จะเป็นการขึ้นมามากขึ้นตามหนึ่งตามที่กำหนด ก็กลัวอีกว่าถ้าอธิบดีกำหนดเอง ก็จะมีปัญหาอีก กลัวอธิบดีจะไปกำหนดอะไรก็ไม่รู้ ก็เลยกำหนดว่ารัฐบาลรับผิดชอบ ไปเสียด้วยให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ก็คือกำหนดวิธีการตามตรงนี้ให้เป็นไปตาม กฎกระทรวง เพื่อจะได้ช่วยกันดูแลแล้วรัฐบาลจะต้องมารับภาระ ถ้าเกิดมีปัญหา เรื่องความไม่ถูกต้องรัฐบาลต้องรับภาระไปในอนาคต ก็เลยกำหนดเป็นแบบนี้ ซึ่งตรงนี้เป็นหลักนโยบายจากที่ประชุมคราวนี้ ไม่ใช่เป็นของผม แต่เป็นที่ประชุมใหญ่โดย ชาวมอเตอร์ไซค์รับจ้าง โดยผู้วิ่งรถ โดยผู้นั่งรถ โดยตำรวจ โดยทุกคนรวมตรงนี้ ก็เลย มอบหมายให้ทางกฤษฎีกาไปร่างมาให้เป็นไปตามนี้ กฤษฎีกาก็ไปร่างมา ถ้าเป็นไปได้ ท่านประธานครับอยากจะให้ทางกฤษฎีกาได้ชี้แจงเรื่องเกี่ยวกับในเชิงข้อกฎหมาย สักเล็กน้อยครับท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับกรรมการ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการ ในเรื่องหลักการทำนุรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงแล้วนะครับ
ในข้อกฎหมายนั้นกราบเรียนว่าในร่างเดิมของมาตรา ๒๓/๑ นั้น คนที่จะใช้รณจักรยานยนต์
สาธารณะเพื่อรับจ้าง ประการแรกจะต้องไปจดทะเบียนรณจักรยานยนต์เป็นรณจักรยานยนต์
สาธารณะก่อน ตามมาตรา ๖ กับมาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติรถยนต์ ซึ่งไม่ได้แก้ไข
ในคราวนี้แต่เป็นบททั่วไปว่าการใช้รถยนต์ประเภทใดนั้นต้องไปจดทะเบียนก่อน หลังจาก
ที่จดทะเบียนเป็นรณจักรยานยนต์สาธารณะแล้ว การจะใช้ประกอบการได้ก็จะมาอยู่ในเงื่อนไข
ของมาตรา ๒๓/๑ ก็คือมาแจ้งสถานที่จอดรถโดยขอหนังสือรับรองจากนายทะเบียน
ทางคณะกรรมการก็เห็นว่าในเมื่อเขาจดทะเบียนรถยนต์เป็นรถยนต์สาธารณะแล้ว ยังเอามา
ใช้ไม่ได้ก็ยังคงจะต้องมาขอหนังสือรับรองจากนายทะเบียน และหนังสือรับรองจากนายทะเบียน
ในวรรคสองบอกว่าการรับแจ้งให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด กรรมาธิการก็เกรงว่า
ต่อไปในภายภาคหน้าถ้าไปกำหนดหลักเกณฑ์ค่อนข้างเคร่งครัดหรือทำให้คนที่จะประกอบ
กิจการนั้นได้รับความเดือดร้อนก็จะเป็นปัญหา หลักการจึงเปลี่ยนไปอย่างที่ท่านรัฐมนตรี
ได้กรุณากล่าวโดยการรับฟังความคิดเห็นทั่วไป แล้วก็เห็นกันว่าเมื่อมีการบังคับให้ต้อง
จดทะเบียนเป็นรณจักรยานยนต์สาธารณะแล้วตั้งแต่แรกนั้น เมื่อจดทะเบียนแล้วก็ควรที่จะใช้
ประกอบกิจการได้ เพียงแต่เงื่อนไขการประกอบการจดทะเบียนนั้นก็กำหนดเสียให้ชัด
ในกฎหมายนี้ เพื่อป้องกันการใช้อำนาจในตัวคนเดียว เพราะฉะนั้นในการจดทะเบียน
จึงให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งโดยกฎหมายทั่วไปเวลาเราเขียนว่าการกำหนด
หลักเกณฑ์เงื่อนไขให้เป็นไปตามกฎกระทรวง แล้วเราจะเขียนทิ้งไว้แค่นั้นแล้วก็ปล่อยเป็น
อำนาจของฝ่ายบริหารที่จะกำหนดกฎกระทรวงออกไปตามความเหมาะสมของแต่ละ
สถานการณ์ แต่ในร่างฉบับนี้นั้นทางกรรมาธิการก็เกรงว่ากฎกระทรวงที่วางนั้นอาจจะไม่ได้
ออกไปในลักษณะที่เจตนารมณ์ที่มีการคุยกัน ก็บังคับไว้ในวรรคสามว่ากฎกระทรวงที่จะ
ออกเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจดทะเบียนนั้นอย่างน้อยจะต้องมีคณะกรรมการคณะหนึ่ง
สำหรับคอยดูแลในการออกหนังสือรับรองเพื่อจะเอาไปจดทะเบียน คณะกรรมการชุดนี้
ก็จะประกอบด้วย ๓ ฝ่าย ซึ่ง ๓ ฝ่ายนั้นคือท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีอำนาจในการจัดการจราจร
ในเขตท้องถิ่นอยู่แล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐในการดูแลรถยนต์จราจรหรือขนส่งก็เช่นเดียวกัน

ก็มีอำนาจตามกฎหมายของตัวเอง เพราะฉะนั้นถ้าคณะกรรมการชุดนี้โดยประกอบด้วย
เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจด้วยกันในการจัดการจราจรบนท้องถนนได้มาพูดคุยกันเสียที่แรก
การกำหนดหลักเกณฑ์ตรงนั้นมันก็จะอันหนึ่งอันเดียวกัน มิฉะนั้นก็จะเป็นปัญหาอย่างที่ว่า
ทางขนส่งออกหนังสือรับรองไป ๒ วัน ตำรวจออกมาบอกห้ามจอดอีกต่อไป มันก็จะเป็นปัญหา
เพราะฉะนั้นก็เลยคาดการณ์ว่าโดยวิธีการเขียนกฎหมายลักษณะนี้อย่างน้อยก็มีหลักประกัน
สำหรับในการประกอบกิจการของรถจักรยานยนต์สาธารณะว่าได้รับความคุ้มครอง
พอสมควรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับกรรมการ

นายภาคิน สมมิตร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติ ผม ภาคิน สมมิตร ในฐานะกรรมการ ขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมในมาตรา ๗
เพิ่มเติมในมาตรา ๒๓/๑ โดยก่อนที่จะชี้แจงท่านกรรมการในเรื่องของคณะกรรมการ
ประจำจังหวัด ผมขอขออนุญาตหนึ่งว่ากฎหมายฉบับนี้โดยหลักของกฎหมายถ้าพูดถึงทั่วไป
ในโลกเขาไม่มีกันที่จะออกกฎหมายมาคุ้มครองมอเตอร์ไซด์ ไม่มีครับ ที่นี้การที่กฎหมายฉบับนี้
ออกมาเพื่อมาจัดระเบียบให้มอเตอร์ไซด์รับจ้างในประเทศไทยมันอยู่ในหลักเกณฑ์เป็น
ระเบียบเรียบร้อย ทำให้การบริการหรือการดำเนินการอะไรต่าง ๆ มันเป็นระเบียบเรียบร้อย
ในทุกพื้นที่ ถ้าดูแล้วมอเตอร์ไซด์รับจ้างในขณะนี้ก็มีถึง ๒ แสนกว่าคันอยู่ในกรุงเทพมหานคร
ถึง ๑๒๐,๐๐๐ กว่าคัน และอยู่ต่างจังหวัดอีกแสนกว่าคัน เพราะฉะนั้นมันเป็นปริมาณที่เพิ่มขึ้น
เรื่อย ๆ ถ้าหากไม่มีการออกกฎหมายมาควบคุมหรือไม่มีการขึ้นทะเบียน อาชญากรรมหรือ
อะไรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมมันก็ไม่สามารถที่จะไปตรวจสอบหรือไปติดตามได้ แต่ถ้าหากว่า
มอเตอร์ไซด์รับจ้างส่วนหนึ่งได้มาขึ้นทะเบียน อย่างน้อยที่สุดการติดตามตรวจสอบหรือการให้
บริการต่าง ๆ ข้อมูลประวัติบุคคลอย่างน้อยก็ได้รวบรวมอยู่ในการขึ้นทะเบียนของมอเตอร์ไซด์
รับจ้างนั้นด้วย

ในประเด็นของคณะกรรมการประจำจังหวัดในชั้นกรรมการของเรา
ได้มีการถกเถียงกันอยู่พอสมควรครับว่า สมควรที่จะมีคณะกรรมการประจำจังหวัดหรือไม่
เมื่อเรามาดูแล้วปรากฏว่ามอเตอร์ไซด์รับจ้างมันมีอยู่ทุกซอกทุกซอ มีทั่วประเทศ สมควร

ที่จะให้คณะกรรมการที่อยู่ในท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับคนที่มาใช้บริการกับที่อยู่ใกล้ชิดกับคนที่มา
รับจ้าง เขาจะารู้ประวัติดีว่าบุคคลที่มาขี่มอเตอร์ไซด์คนนี้นั้นมีประวัติเป็นอย่างไรบ้าง สมควร
ที่จะมาขึ้นทะเบียนได้หรือไม่ เห็นสมควรที่จะให้เขามารับจ้างใช้บริการได้หรือไม่ -----

อันนี้คณะกรรมการที่อยู่ประจำในท้องที่ต่าง ๆ ก็จะได้พิจารณาร่วมกันหลาย ๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะ
จะเป็นขนส่งจังหวัด หรือว่าเป็น อบต. เทศบาลอะไรก็ตามที่เข้ามาเกี่ยวข้องในนั้นก็จะเป็นผู้ร่วม
พิจารณา เพราะฉะนั้นกฎเกณฑ์ในการที่จะเข้ามาจดทะเบียนก็จะทำให้มันรัดกุมมากขึ้นนะครับ
จึงได้เกิดมีคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมาประจำจังหวัดเพื่อร่วมกันพิจารณาให้กับคนที่จะมา
ขึ้นทะเบียน ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วนะครับมันก็จะกลายเป็นลักษณะเดิมก็คือมีเจ้าพ่อ เจ้าแม่ หรือมี
คนที่มาเอาประโยชน์กับคนมาซื้อมอเตอร์ไซค์รับจ้างมันก็ไม่สามารถที่จะมาจัดการให้ระบบ
การบริการที่ดีเป็นไปได้อย่างสะดวกสบายนะครับ นอกจากนั้นก็ต้องมากำหนดเส้นทาง
ให้มันชัดเจน ว่าเส้นทางของการวิ่งถ้าเกิดมันวิ่งแบบแท็กซีวิ่งมั่วกันไปหมดมันก็เกิดปัญหา
ในเรื่องของการติดตามดูแลควบคุม รวมทั้งสถานที่จอดให้บริการของคนที่จะมาใช้บริการด้วย
ถ้าหากว่าไม่กำหนดชัดเจนแล้ว ในที่สุดแล้ววินมอเตอร์ไซค์ต่าง ๆ นี้ก็จะไปใช้ในพื้นที่ที่มัน
กีดขวางการจราจรในทุกพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นซอก ซอย หรือสถานที่ต่าง ๆ ของทางราชการ
เพราะฉะนั้นเมื่อกำหนดให้ชัดเจนเลยว่าสถานที่จอดของบริเวณการให้บริการชอยนี้ต้องอยู่
ในบริเวณที่คณะกรรมการประจำจังหวัดกำหนดให้เท่านั้นถึงจะมีสิทธิที่จะมาขึ้นขอจดทะเบียน
ได้นะครับ ขออนุญาตชี้แจงในส่วนของมาตรานี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณหมอวิชัย

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากอุดรธานี ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วทาง
คณะกรรมการธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีช่วยนิกร ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ
ก็ได้ชี้แจงที่ไปที่ไปของการแก้ไขทั้ง ๓ พรรค ในความรู้สึกของผู้แทนราษฎรนะครับ
ท่านครับ เมื่อกฎหมายเข้ามาแบบนี้แล้วมีการแก้ไขไปมาก ๆ แบบนี้ผมว่าผมค่อนข้างที่จะ
ไม่สบายใจ แล้วก็ไม่อยากจะรับในส่วนนี้เลย เนื่องจากว่าท่านได้พูดถึงเสือดัวใหม่ คือ
อธิบดีก็ดี ขนส่งจังหวัดก็ดี คงหมายถึงเสือนอนกินนะครับ ไม่ใช่เสือซึ่งเป็นเสือแห่งอำนาจ
เสือแห่งความชั่วร้ายมากกว่า แต่ที่ผมไม่เห็นด้วยนั้นเพราะว่าท่านเขียนกฎหมายไว้
หลวมมากครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรคสามไปกำหนดค่อนข้างจะหลวม กฎฎีกาที่เขียน
ขออนุญาตนะครับท่าน จะต้องบอกว่าให้เป็นอำนาจออกกฎกระทรวงไปอะไรไป

แล้วจะไปตั้งอย่างไรว่าองค์กรท้องถิ่นนั้นหมายถึงใคร อะไร อย่างไรนะครับ ผมอยากจะขอ
 ได้ใหม่ครับ คือเนื่องจากว่าเราเห็นปัญหาจริง ๆ ละ เห็นปัญหาพ้องต้องกัน เรื่องผู้มีอิทธิพล
 เรื่องส่วยวินมอเตอร์ไซค์ รถตู้ รถอะไรก็แล้วแต่เราเห็นด้วยกัน แต่ความจำเป็นของเมืองไทย
 ก็ไม่เหมือนที่อื่นในโลกนะครับ ไม่เหมือนกัน เราจึงมีความเห็นว่าควรจะต้องมี แต่มีการ
 ทำให้เกิดความถูกต้องแล้วก็ไม่มีการกินส่วยนั้น ผมขออนุญาตเสนอท่านเป็น ๒ ส่วนด้วยกัน
 คือท่านต้องแยก กทม. กับต่างจังหวัดออกจากกันได้ใหม่ครับ นั้นประเด็นที่ ๑ แยกเลย
 กทม. ท่านจะใช้วิธีการแบบไหนที่มีการเชิญประชุมท่านก็ว่าไป ให้เขียนใหม่ นะครับ
 ส่วนต่างจังหวัดนี้ผมเสนอว่าคณะกรรมการที่มาที่ท่านไปเขียนว่าผู้แทนองค์กรท่านนั้น
 อย่างน้อย ท่านเขียนว่า อย่างน้อย ซึ่งปฏิบัติยากมาก เดียวมันก็วิ่งกันไปเป็นกรรมการกันหมด
 ใครรู้จักขนส่งจังหวัดได้เป็นกรรมการก่อน องค์กรท้องถิ่นทั้งนั้นแหละแต่ที่ว่าใครรู้จักขนส่งจังหวัด
 หรือขนส่งจังหวัดเคยรับเงินจากใคร เคยจดทะเบียนประเภทเลขส่วย ๆ ให้ใครนี้รับเขาก่อน
 พี่น้องจังหวัดเดียวกันมาจากปักษ์ใต้เอาปักษ์ใต้ก่อน มาจากเหนือเอาเหนือก่อน ทุกจังหวัด
 ท่านครับจะเป็นแบบนี้หมด ท่านเขียนให้มันชัดเลยได้ใหม่ครับถ้าต่างจังหวัด กทม. ท่านจะ
 เอาแบบนี้ท่านเขียนให้มันชัดชนิดหนึ่งว่าท่านจะเอาแบบไหน ให้ กทม. มาเกี่ยวข้องได้ใหม่
 อะไรได้ใหม่ท่านก็ว่าไป ผมไม่ติดใจ แต่ว่าต่างจังหวัดท่านครับ แบบนี้ก็จะเกิดปัญหาตามมา
 อีกมาก ผมเสนอว่าในต่างจังหวัดนั้นให้หอการค้าหรือคณะกรรมการจังหวัดเข้ามาดูแลเลย
 โดยขนส่งจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการในการรับจดทะเบียนนั้น ถ้าแบบนี้แล้วถือเป็น
 องค์กรเลยครับ หรือถ้าจะใช้ อบจ. ก็ได้ องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดก็ได้ผ่านความเห็นชอบ
 จาก อบจ. แล้วนายทะเบียนมีหน้าที่รับจดทะเบียนอย่างเดียว แบบนี้ก็จะไม่ยุ่งครับ จะอยู่ใน
 เทศบาลก็ดี อยู่ใน อบต. ก็ดี อยู่ตรงไหนก็ดี เพราะ อบจ. นั้นมีหน้าที่ในการดูแลเรื่องควต่าง ๆ
 อยู่แล้ว ทำเรื่องที่ดีก็ต้องผ่าน อบจ. ทั้งหมดครับ ถ้าเราย้อนกลับไปดูกฎหมายองค์กรท้องถิ่น
 ผมต้องเรียนด้วยว่าผมไม่อยากจะเขียนกฎหมายเกิดความสับสน แต่เห็นความจำเป็นจริง ๆ ว่า
 ถ้าจะต้องแก้ไขปัญหาให้เป็นไปตามนโยบายรัฐบาล เห็นด้วยครับ แล้วก็อยากจะเรียนอีก
 เรื่องหนึ่งก็คือ ถ้าเราจะตามแก้ปัญหานี้แล้วอนาคตก็จะเกิดแบบนี้มากขึ้นไปอีก
 ผมอยากเรียนท่านว่าในฐานะท่านเป็นกรรมาธิการ วันนี่เรื่อง พ.ร.บ. รถยนต์ช่วยผมหน่อย
 ได้ใหม่ครับ ช่วยพี่น้องประชาชนคนไทยได้ใหม่ครับ เรื่องการเพิ่มจำนวนมอเตอร์ไซค์ซึ่งเพิ่ม

อย่างนำวิตกเหลือเกินท่านครับ ถ้าท่านเคยไปที่เชียงใหม่ ไทหริศรับเป็นเมืองที่ใหญ่มาก
ท่านแทบจะไม่เห็นมอเตอร์ไซด์เลยครับ ผมก็ถามเขาว่าทำไมถึงไม่เห็นมอเตอร์ไซด์ เห็นเฉพาะ
มอเตอร์ไซด์แบบเวสป่าคือประเภทที่สามารถบรรทุกของในด้านหลัง เขาไม่ได้คุมกำเนิด
โดยวิธีราคามอเตอร์ไซด์ครับ มอเตอร์ไซด์บ้านเราถูกมาก ๔๐,๐๐๐ บาท ๖๐,๐๐๐ บาท
๗๐,๐๐๐ บาท ตอนนั้นก็สูงมาก แต่ว่าถูกกว่าประเทศลาวเพื่อนบ้าน ท่านไปที่ลาวเมื่อไม่กี่วัน
มานี้ ท่านทราบไหมครับ ฮอนด้า ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ไม่ได้เสียหาย ฮอนด้าเคยส่ง
ไปขายที่ลาว ๘๕,๐๐๐ บาท ถึง ๑ แสนบาท -----

จากไทยนะครับ ที่ขายคันละ ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาทนี่ ไปอีกประมาณ ๑ เท่าตัว แต่ที่เชียงใหม่ ก็ขายราคา ๒๐,๐๐๐ บาทครับ แต่เวลาจดทะเบียน ค่าจดทะเบียนเขาปีแรกจด ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท ผมพูดเป็นเงินไทยก็แล้วกันนะครับ ปีที่ ๒ ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท จนกระทั่งจดทะเบียนไม่ได้ครับ เขาคูมกำเนิดวิธีนี้ ผมฝากท่านแล้วกันนะครับ ปีที่แล้วมอเตอร์ไซค์ขายประมาณ ๑ ล้าน ๑ แสนคัน แต่ปีนี้ ๑ ล้าน ๓ แสนคันแน่นอน ไม่ใช่ถนนไม่มีวิ่งครับ คนที่เสียชีวิตเกือบทั้งหมดที่ผ่านมา จากมอเตอร์ไซค์เกินกว่าครึ่ง ฝากท่านไว้เป็นปัญหาแล้วกัน ถึงแม้จะไม่เกี่ยวข้องโดยตรง ในวันนี้ แต่เรียนได้ว่าผมวิตกมาก เพราะว่าเวลาลูกหลานพวกเราที่มาทำงานที่กรุงเทพมหานคร กลับไปอุดรธานี กลับไปต่างจังหวัดนึกสนุกขึ้นมาใกล้สงกรานต์ขี่มอเตอร์ไซค์จำทางไม่ได้ ทางที่เคยเป็นทางตรงในอดีตปัจจุบันมันหักศอกก็มีเยอะเพราะถนนตัดใหม่มาก จำไม่ได้ ออกเลย เส้นทางครับ เรียบร้อย ช้ามจากเกาะหนึ่งไปอีกฝากหนึ่ง ฝากท่านแล้วกันว่ากรุณาได้คิดเรื่องการคูมกำเนิดมอเตอร์ไซค์ด้วย แต่ว่าไม่ใช่คูมกำเนิดเพื่อการบริการสาธารณะ แต่คูมกำเนิดว่า ทำอย่างไรถึงจะใช้อย่างพอเหมาะพอสม ไม่ใช่เหมือนปัจจุบันนี้ ขอบพระคุณครับ กรุณาได้รับ ข้อเสนอแนะไปด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับยุวชนประชาธิปไตย รุ่นที่ ๒/๒๕๔๗ จากสำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรร่วมกับสถาบันพระปกเกล้า ขอต้อนรับนะครับ เชิญคุณอรรถสิทธิ์ นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอใช้เวลาสั้น ๆ ตรงประเด็นเลยนะครับ เพราะว่าที่สมาชิก หลายท่านอภิปรายมานั้นตรงกับใจผมทั้งหมด ผมขอย้ำอีกนะครับว่า ผู้ขับขี่รถมอเตอร์ไซค์ รับจ้าง หรือเรียกให้ได้ว่า ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ ตามกฎหมายฉบับนี้ที่จะเกิดขึ้น เป็นชนชั้นกรรมาชีพ ปากกัดตีนถีบ หาเช้ากินค่ำ สิ่งที่สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปนั้นนะครับ เป็นข้อเท็จจริง ผมเชื่อว่ากรรมการที่นั่งอยู่ตรงนั้น ขอภัย ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธาน คณะกรรมการก็ดี อาจจะไม่เคยนั่งรถจักรยานยนต์รับจ้างอย่างผม ผมลงเครื่องบินต่อด้วย มอเตอร์ไซค์รับจ้างเข้าบ้านบ่อย ๆ เป็นประจำนะครับ แล้วก็เข้าใจถึงชีวิตคนเหล่านี้พอสมควร ที่เดียว เพราะต้องสัมผัสอยู่ตลอด เนื่องจากในซอยใกล้บ้านนั้นจะมีโอกาสได้พูดคุยอยู่เป็นประจำ

เพราะฉะนั้นสิ่งที่สมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายมานั้นคือข้อเท็จจริง แล้วก็ก็เป็นสิ่งที่พวกเรา เป็นห่วงกันนะครับ ที่เราพูดตรงนี้ไม่ได้ต้องการที่จะเอาใจผู้ขับชီးรถจักรยานยนต์รับจ้าง ไม่ได้มี เจตนาอย่างนั้น แต่ว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วทำให้เขาจะต้องเดือดร้อนมากยิ่งขึ้น แทนที่จะทำให้สิ่งที่ต้องการจะจัดระเบียบให้มันเป็นระเบียบมากยิ่งขึ้น แต่การดำรงชีพหรือการ ประกอบอาชีพของเขาได้รับความเดือดร้อน ผมถือว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ผิดเสียแล้ว นะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะเรียนว่าในการแก้ไขมาตรา ๗ โดยให้ไปแก้ไขมาตรา ๒๓/๑ ผมมองว่าร่างเดิมนั้นคืออยู่แล้ว การที่ท่านไปปรับใหม่ทั้งหมดนี้ะครับ แทนที่จะทำให้สิ่งต่าง ๆ มันดีขึ้น ผมว่านอกจากคนขับชီးจะเดือดร้อน คนนั่งก็ต้องเดือดร้อนตามไปด้วย นั่นก็คือค่าใช้จ่าย ที่จะต้องเพิ่มขึ้นนะครับ ผมอยากจะต้อรองได้ใหม่ครับ ในวรรคสอง วรรคสาม ที่ท่านแก้ไขไป กฎกระทรวงตามวรรคสอง ต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัดซึ่งอย่างน้อย ตรงนี้ สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้วคำว่า ซึ่งอย่างน้อย ไม่ควรจะเป็นภาษากฎหมาย ต้องประกอบไปด้วยผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่มี หน้าที่ควบคุมดูแลรถยนต์การจราจรหรือการขนส่งและบุคคลอื่นตามจำนวนที่เหมาะสม ตรงคำว่า บุคคลอื่น นี่ะครับท่านประธานที่เคารพ ผากไปยังกรมการตำรวจ ตรงนี้แหละครับ ที่จะทำให้เป็นช่องว่างที่จะให้ผู้มีอำนาจตั้งใครเข้ามาก็ได้ เจ้าของวินมอเตอร์ไซค์ที่มีอยู่ในขณะนี้ มีสิทธิเลยนะครับ แล้วก็สามารถวิ่งเดินได้ด้วยครับ ใช้เส้นใช้สายเข้ามาอยู่ตรงนี้ ผมขอต้อรอง ได้ใหม่ครับว่า ก่อนที่จะถึงคำว่า บุคคลอื่น ให้โอกาสผู้ยากไร้เหล่านี้ได้ใหม่ครับ ผู้แทนของ ผู้ขับชီးรถจักรยานยนต์สาธารณะ -----

เขียนให้ชัดเจนไปด้วย ให้เขาได้เข้าไปนั่งตรงนี้ด้วย แล้วท่านจะไปเติมบุคคลอื่น ก็ไม่ว่ากัน ให้เขาได้มีโอกาสได้เข้าไปรักษาสติของเขาก่อน ถ้าท่านจะอ้างว่าก็เอาตั้งเข้าไป ในคำว่า บุคคลอื่น นี้ก็ได้ ตรงนี้ผมไม่มั่นใจครับ เพราะว่าตรงนี้จะจุดที่จะทำให้ เกิดช่องว่างได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะต่อรองท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมการ และคณะกรรมการ ขอเพิ่ม เพิ่มเป็น ผู้แทนของผู้ขับชี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ ก่อนที่จะถึงว่าบุคคลอื่นที่เหมาะสม จะได้หรือไม่ครับ ผมขอคำตอบด้วยตรงนี้นะครับว่า ถ้าจะกรุณาก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง ถ้าท่านตอบว่าไม่ได้ ก็ขอเหตุผลด้วยนะครับว่า ทำไมจึงไม่ให้คนเหล่านี้ เพราะกฎหมายตรงนี้ท่านต้องการที่จะไปช่วยผู้ขับชี่รถมอเตอร์ไซด์ หรือจักรยานยนต์รับจ้าง หรือรถจักรยานยนต์สาธารณะเหล่านี้ด้วย ให้เขาได้มีโอกาส ได้ลืมตาอ้าปากได้ ประกอบอาชีพโดยมีกฎหมายคุ้มครอง ไม่ใช่มีเจ้าพ่อเจ้าแม่ไปคอย เก็บเบี้ยบำนาญทางอย่างที่ผ่านมา ซึ่งเขาเดือดร้อนกันมาก แล้วตอนนี้ผมทราบนะครับว่ามีคนไปคุมวินอยู่อีกแล้วนะครับ ในกรุงเทพมหานครนี้ละ ที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้ แต่ไม่มีใครกล้าพูด เหมือนน้ำท่วมปาก สิ่งที่ท่านปรารถนาดี ไม่อยากให้มีอันนั้นเกิดขึ้น อีกแล้วครับ ขณะนี้นะครับ มีแอบแฝงอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นถ้าตัวแทนของผู้ขับชี่รถจักรยานยนต์สาธารณะได้มีโอกาสเข้าไปนั่งตรงนั้น เขาจะรักษาผลประโยชน์ของเขาได้ โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัญหามากที่สุด มากกว่าต่างจังหวัด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณจินดาครับ

นายจินดา วงศ์สวัสดิ์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายจินดา วงศ์สวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย จังหวัดลำปาง กราบเรียนท่านประธานนะครับ ตามร่างที่รัฐบาลเสนอมามาตั้งแต่ครั้งแรก เจตนาคือแก้ปัญหา เรื่องเสื่อวินมอเตอร์ไซด์ แล้วอยากให้มอเตอร์ไซด์มีเสรีในการรับผู้โดยสาร ที่คณะกรรมการ ได้มีความประสงค์ แล้วแก้ไขคณะกรรมการนี้ละครับคือปัญหา เพราะอะไรท่านประธานครับ โดยบอกว่า ป้องกันอำนาจของอธิบดีที่จะเป็นเสื่อตัวใหม่ ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ร่างเดิมอธิบดีไม่เป็นเสื่อเลยครับท่านประธาน เพราะอะไรครับท่านประธาน ร่างเดิมให้

อธิบดีมีหน้าที่อย่างเดียวกันครับ ออกใบอนุญาตขับซึ่งรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ แล้วรับแจ้งจากผู้ประสงค์จะเอาไปโดยสารเท่านั้นเองครับ ไม่มีสิทธิปฏิเสธนะครับ เพียงแต่ว่าเจ้าของรถจักรยานยนต์คันนั้นสามารถปฏิบัติแล้วทำให้มันถูกต้องกฎหมายว่ามีที่นั่งมีอะไรให้เรียบร้อย แค่นั้นเองครับ รับแจ้งเท่านั้นเองครับ ฉะนั้นจะเป็นเสียไปไม่ได้ครับ ผมกราบเรียนนะครับ แมวยังเป็นไม่ได้ท่านประธาน แต่เรื่องที่คุณคณะกรรมการออกมาเป็นคณะกรรมการนี้ละครับ อันนี้เสียแน่นอนครับ เพราะอะไรท่านประธานครับ เป็นการพูดง่าย ๆ ว่าทำให้สิทธิพลเมืองหรือสิทธิพลเถื่อน ที่คุณวินมอเตอร์ไซด์ ซึ่งไม่ถูกต้องกฎหมาย แล้วมาตั้งเป็นคณะกรรมการแฝงเข้ามา ถูกกฎหมายครับ ต่อไปเก็บได้โต๊ะได้ถูกต้องด้วยครับท่านประธาน นี่ละเสียจริง ๆ เพราะไปเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการจากเดิมอธิบดีไม่มีอำนาจเลยท่านประธานครับ คณะกรรมการใหม่มีอำนาจอยู่ ๓ อย่าง ท่านประธานครับ ๑. กำหนดโควตาว่าแต่ละชอย จะวิ่งได้เท่าไร ก็คัน นี้ครับ บอกเลยครับจำนวนแน่นอน เรื่องที่ ๒ กำหนดเส้นทางที่จะวิ่ง เรื่องเดิมผู้ประกอบการสามารถจะไปวิ่งเส้นไหนก็ได้ครับ ผมบอกผมอยากจะทำวิ่งโชคชัย ๔ ผมวิ่งได้เลยครับ แต่นี้คณะกรรมการต้องกำหนด ถ้าไม่พอใจย้ายเส้นนะครับ หรือไม่ให้วิ่งก็ได้ เห็นไหมครับ นี่คือข้อที่ ๒ -----

ข้อที่ ๓ กำหนดเส้นทางวิ่งอีกต่างหาก ท่านประธานครับ ของเดิมเขาวิ่งชอยนะครับ เขาจะวิ่งถนนใหญ่ในเมื่อจำเป็นเท่านั้นเอง อันนี้กำหนดให้วิ่งอีกต่างหาก และการกำหนดให้วิ่ง ผมถามว่าเอาอะไรเป็นมาตรฐาน มีปัญหาเรื่องเหลี่ยมกันแค่ข้ามเขตก็ไม่ได้แล้วครับ ถูกจับแน่นอน ออกถนนนิดเดียวก็ไม่ได้ ถูกจับ นี่ ๓ ข้อครับที่เป็นเสียตัวใหม่ถูกต้องตามกฎหมาย ท่านประธานครับ ผมถามว่าแล้วกรณีวิ่งออกนอกเส้นทางใครจะจับแล้วใครจะรู้ ทั่วประเทศมีกี่แสนคันท่านก็บอกแล้ว ผมจึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ตั้งคณะกรรมการ แต่ผมเห็นด้วยในกรณีที่ให้จดทะเบียน คณะกรรมการจะทำอย่างไร ให้ขึ้นทะเบียนเป็นมอเตอร์ไซด์สาธารณะให้เป็นเสรีแบบแท็กซี่ เราจะกำหนดไม่ให้วิ่งเส้นทางใหญ่ก็ได้ อันนั้นผมไม่ห้าม แต่ต้องเสรีเพื่อจะแก้ปัญหา ถ้าไม่อย่างนั้นทำแบบนี้คณะกรรมการรวบรวมอำนาจหมดและถูกต้องตามกฎหมาย กินเงินได้โตะ แล้วกฎหมายทำอะไรไม่ได้ นะครับ เพราะท่านให้อำนาจเขาไว้ เห็นไหมครับ อันนี้เสียตัวจริงครับท่านประธาน ฉะนั้นผมอยากกราบเรียนท่านประธานครับ การที่จะออกมอเตอร์ไซด์รับจ้างแบบนี้ได้ ท่านประธานครับ ยิ่งกว่าครั้งแรก ๒ เท่า เพราะอะไร

๑. ต้องไปขออนุญาตคณะกรรมการคณะนี้ก่อนนะครับ และต้องทำตาม ๓ เรื่องที่คณะกรรมการมีอำนาจในนี้ ขอนหนังสือรับรองจากคณะกรรมการก่อน แล้วคณะกรรมการออกหนังสือรับรองถึงไปขึ้นทะเบียนได้ ไม่ได้ลิดรอนอำนาจของอธิบดี อธิบดีไม่ออกก็ได้ ถ้าท่านบอกว่าอธิบดีเป็นเสีย แต่จริง ๆ เสียไม่ได้อยู่กับอธิบดีครับ อยู่ที่คณะกรรมการที่ท่านตั้งขึ้นมาใหม่นี้ครับ ผมจึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ เพราะอันนี้จะทำให้ผู้ขับขี่มอเตอร์ไซด์รับจ้างปัจจุบันเดือดร้อนอีก ๒ เท่าตัว เพราะท่านต้องผ่านกระบวนการคณะกรรมการชุดนี้ถึงจะได้ใบรับรอง อันนี้กินเบื่องตัน พอกินเบื่องตันเสร็จ ถ้าไปถึงอธิบดี อธิบดีถึงจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้อีกทีหนึ่ง เห็นไหมครับ ๒ ขั้นตอน ท่านไม่ได้แก้ปัญหา อันนี้เพิ่มปัญหาให้กับผู้ขับขี่มอเตอร์ไซด์ ฉะนั้นผมอยากให้กรรมการว่าทำอย่างไรให้จดทะเบียนผมไม่ได้ขัดข้องเพราะผมเห็นด้วย แต่ต้องเสรีครับท่านประธาน ขอขอบคุณ

ท่านประธานมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คนที่หนึ่ง) : คุณวัฒนาครับ

นายวัฒนา แซ่ไพเราะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ผม นายวัฒนา แซ่ไพเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านประธาน แล้วก็จะขออนุญาตสอบถาม เพราะว่า ในมาตรา ๗ มีการแก้ไข ซึ่งผมฟังที่คณะกรรมการได้พยายามตอบอธิบายความระดับหนึ่ง ผมก็อยากจะสอบถามว่าวิธีคิดมันต่างกันหรือไม่ ผมขอตั้งคำถามอย่างนี้ว่า สมมุติเมื่อตอนที่ มีการปราบผู้ทรงอิทธิพล มีการประชุมมอเตอริไซค์ในกรุงเทพมหานคร เขตผมประชุมนี้มี ๕,๐๐๐ กว่าคน มาประชุมร่วมกันเพื่อจัดระเบียบ หลังจากจัดระเบียบแล้วแต่ละคิวก็เข้ามา บอกว่าเขาวิ่งไม่ได้จริง ๆ เพราะเขาไม่ได้วิ่งตรงนั้น เรืองไปให้เขาเสีย คนให้เขาไม่มีสิทธิ คนวิ่งปัจจุบันเท่านั้น สรุปก็คือมีอยู่เท่านั้นและขับจริง ๆ ตำรวจกับสำนักงานเขตไม่ให้คนนอก เข้ามาเลย แม้คนนั้นจะเป็นคนที่เคยให้เขาเสียแล้วจะขอมาวิ่งต่อก็ไม่ได้ เพราะนโยบายรัฐบาล คือคนที่วิ่งเท่านั้น ระเบียบเหล่านั้นจัดจรรยาบรรณคนพอสมควร กำลังถามว่าถ้ากฎหมาย และที่ท่านแก้ แก้มากฎมาตรา ในส่วนของมาตรา ๗ ถ้าแก้แบบนี้แล้ว ๕,๐๐๐ คนต่อไปนี้ คณะกรรมการชุดต่อไปนี้ก็อาจจะอนุญาตให้คนในเขตผมที่แจ้งไว้ ๕,๐๐๐ กว่านี้เป็น ๑๐,๐๐๐ ได้ไหม เป็น ๒๐,๐๐๐ ในอนาคตได้ไหม ถ้าท่านบอกว่าคณะกรรมการตาม พรรคสามที่เขียนขึ้นมามีอำนาจ ผมบอกผิด ผิดอย่างไรท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้ออกมา เพื่อรองรับนโยบายรัฐบาลใช้ใหม่ รองรับแล้วตอนนั้นพยายามใช้ความร่วมมือจากหน่วยงาน ของรัฐที่มีอยู่ กทม. คือสำนักงานเขตทุกเขตไปจดทะเบียนลงรายชื่อว่าชื่ออะไร อยู่ที่ไหน วิ่งเมื่อไร วิ่งจริงไหม ประกอบกับสำนักงานตำรวจ ตำรวจก็มีรายชื่อคนเหล่านี้แน่นอนตายตัว วิ่งเส้นไหนเส้นนั้น หลังจากนั้นกลไกของรัฐก็ออกกฎหมายรองรับ รองรับด้วยกติกาของ พ.ร.บ. อันนี้ใช่หรือไม่ เพราะเหตุนี้จึงมีการแก้กฎหมาย พ.ร.บ. รถยนต์ขึ้น เพื่อที่จะประกอบ ด้วยเหตุผลอย่างนี้ครับท่านประธาน ขออนุญาตนำเรียนสั้น ๆ เหตุผลที่ขอแก้อันนี้กำลังบอกว่า เนื่องจากปัจจุบันมีผู้นำรถจักรยานยนต์มาส่งผู้โดยสารเพื่อสินจ้างเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มี กฎหมายรองรับ ผมขออนุญาต ๑. เพื่อควบคุม และ ๒. สมควรกำหนดให้นายทะเบียน มีอำนาจเรียกผู้ได้รับใบอนุญาตรถมาเท่านั้นนะครับ เรียกมาเพื่อทำอะไร เรียกมาเพื่อ ตรวจสอบคุณสมบัติใช่ที่แจ้งกับราชการไว้ก่อนหน้าใหม่ ๒. ลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย

อันใหม่หรือเปล่า ต้องห้ามตามกฎหมายอันนี้ ผมกำลังคิดอย่างนี้ว่า เป้าหมายคืออะไร
ออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้เป็นทะเบียนป้ายเหลือง นั่นคือหลักการในป้ายเหลือง หลังจาก
ป้ายเหลืองบับ คุณมีตัวเลขอยู่แล้ว หน่วยงานของรัฐและท้องถิ่นมีตัวเลขอยู่แล้ว มีมอเตอร์ไซด์
จำนวนเท่าไรก็จึงกำหนดในมาตรา ๗ ร่างเดิมบอกว่า คุณมาบอกเส้นทางเสีย -----

แล้วคุณก็มาบอกว่าให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองเสีย นายทะเบียนมีแต่หน้าที่ครับ ไม่มีอำนาจ ไม่ใช่เสีย ฉะนั้นด้วยวิธีคิดของมันมาอย่างนี้กฎหมายจึงแก้มารองรับน่าจะเป็นกฎหมาย เพื่อออกทะเบียนป้ายเหลืองก่อนเท่านั้นครับ ไม่ใช่คุณจะมีสิทธิจะให้ใครวิ่งก็ได้ ให้สัมปทาน เส้นไหนก็ได้ในอนาคต ไม่ใช่ ผมเชื่ออย่างนั้นนะครับ เพราะหลักเหตุผลของมันเขียนไว้ชัด ว่านายทะเบียนมีอำนาจเรียกเฉย ๆ ครับ เรียกผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถมาตรวจสอบ คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามภายหลังที่ได้รับใบอนุญาตขับรถไปแล้วได้ นี้อยู่ใน เหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ แสดงว่านายทะเบียนไม่มีอำนาจที่จะไปจดทะเบียน ไม่มีอำนาจที่จะไปทำอะไรเลย แต่กฎหมายฉบับนี้บอกให้นายทะเบียนต้องออกหนังสือ รับรองที่คนมาบอกว่าตัวเองมีมอเตอร์ไซค์วิ่งตรงนั้น แล้วข้อมูลที่ว่าวิ่งที่ไหนเส้นไหน มีไหมครับ มีเรียบร้อยแล้ว ไปทุกสำนักงานเขตมีแล้ว แล้วมากกว่านั้นก็ไม่มีครับ เพราะนั่น คือนโยบายรัฐบาลเดิมและผมก็ตามเรื่องนี้มาตลอด เพราะเราอยู่กรุงเทพฯเอะแยะ เป็น แสกว่าคัน เขตผม ๕,๐๐๐ คัน แล้วผมยังยืนยันครับว่าไม่มีทางครับรัฐบาลจะรองรับ คุณได้ระดับนี้เพราะคุณเป็นปัญหา เขาจึงทำให้คุณไม่เป็นปัญหา คุณได้มีศักดิ์ศรี แต่ต่อไปถ้าเพื่อเขียนอย่างนี้ถามว่า คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นสามารถเพิ่มลดได้หรือครับ เพิ่มสายได้หรือครับ เพิ่มคิว เพิ่มสัมปทานให้เขาได้หรือครับ ถ้าได้ผมว่าผิดแล้ว แล้วมอเตอร์ไซค์ที่มาประชุม ๕๐๐ กว่าคนนั้นคงคิดไม่ถึงเหมือนกัน คิดไม่ถึงอย่างไร คุณจะตายแล้วครับ ตายอย่างไร อ้ายที่อยู่อีกหน่อยมีสัมปทานมากขึ้นคุณจะตาย คุณหากินไม่ได้ ถามว่าตายอย่างไร ปัจจุบันท่านประธานครับ ผมก็เหนื่อย ผมบอก กฎหมายกำลังจะออกคุณใจเย็น เย็นอย่างไรเขาบอก บัดนี้มีเสื้อสีน้ำเงินเข้ามาแล้วครับ มาวิ่งอีก ๔๐ กว่าคัน จากเดิมจดไว้กับส่วนราชการ แล้วราชการตรวจสอบอย่างนี้นะครับว่า คุณต้องวิ่งจริง ๆ ตามนโยบายรัฐบาลมี ๖๑ คัน นี่ชอย ๙๗/๑ พระโขนง ผมบอกใจเย็น ๆ เพราะกำลังออกกติกายอยู่ แต่ถ้ากติกาที่แก้ออกมาแบบนี้ ผมต้องบอกเขาคุณใจร้อนได้แล้ว คุณจะประท้วงไหนคุณก็ไปเลยริบ ๆ เข้า เพราะไม่อย่างนั้นอีก ๔๐ กว่าคันที่จะต้องทำ ที่มาวิ่งกับคุณเพราะว่าคนตรงนั้นที่มีในอดีตไม่มีกติการองรับเขา ปราบกฏว่าใครจะวิ่งก็วิ่ง ใครก็บอกมึงมั่วไปก่อนก็ใส่สีน้ำเงินมาวิ่งแข่งกัน พวกนี้มองหน้ากัน ตำรวจขับผ่านถาม อยากรับ เชี่ย เปลี่ยนสีเสื้อแล้วหรือ ปัญหานี้คือข้อเท็จจริงครับ และผมก็กำลังตั้งคำถามว่า

ถ้าปัจจุบันนะครับ ในส่วนราชการที่ประสานกันอยู่เขาไม่มีระเบียบชัดเจนให้เขาจะต้องปฏิบัติ
 อย่างไร เขาเลยไม่รู้จะทำอย่างไรกับกติกาหรือคนที่เข้ามาเอารถแทรก ฉะนั้นต้องตอบ
 คำถามกับพวกมอเตอร์ไซด์หรือพวกเราซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน ต้องรองรับความรู้สึก
 ของคนเหล่านี้แล้วก็บอกว่ากฎหมายก่อน ถ้ากฎหมายที่รอนั้นเป็นกฎหมายที่ท่านแก้มา
 เพื่อที่จะสามารถต่อไปนี้ รัฐ คนของรัฐหรือองค์กรหรือกลุ่มคนที่ท่านตั้งขึ้นมาเนี่ยมันสามารถ
 เพิ่มรถได้ มันสามารถกำหนดเส้นทางได้ สามารถหารถมาเพิ่มในเส้นทางที่คุณวิ่งอยู่ได้
 ไม่มีใครเอาหรือครับ จริงอยู่ท่านอาจจะบอกว่าเชิญพวกนี้มาแล้วเขาผู้ประกอบการ
 ๕๐๐ กว่าคน แต่ ๕๐๐ คนนี้น้อยมากครับไม่ถึงแค่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ในส่วนของเขตผม
 เขตเดียวด้วยซ้ำไป ๕,๐๐๐ กว่าคัน แต่คนเหล่านี้ถามมีจิตสำนึกใหม่ มีจิตสำนึกครับ
 บอกเรียกใช้อะไรก็ยินดีจะไป ฉะนั้นถ้าคำถามผมถามท่านอย่างนี้ว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้
 ที่ไปแก้ นะครับ แก้เพื่อที่จะสามารถให้เส้นทางใครก็ได้ แก้เพื่อจะเพิ่มรถอีกก็ได้ ผมถือว่า
 ผิดจากหลักการที่มีอยู่ เพราะหลักการเดิมต้องการแก้ไขปัญหาของสังคมก็คือ คนกลุ่มหนึ่ง
 ที่จดทะเบียนไว้ ๒ แสนนี้ จดไว้ต่อส่วนราชการของรัฐ มีรายชื่อว่า ๒ แสนคนนี้นะครับ
 ทั้งในกรุงเทพ ๑ แสน ต่างจังหวัด ๑ แสนนี้ พวกนี้ที่มีที่อยู่มีตัวเลขชัดเจนบ้าง กฎหมาย
 ฉบับนี้ต้องการให้คนกลุ่มนี้ไปจดป้ายเหลืองเสียแล้วก็แจ้งเส้นทาง แล้วเจ้าหน้าที่ออก
 ไปรับรองให้เขา ถ้าแค่นี้ก็คือจบในการแก้ไขปัญหามาตามนโยบายรัฐบาลชุดนี้ แต่ถ้า
 กฎหมายนี้แก้กฎหมาย พ.ร.บ. รถยนต์เดิมเพื่อขยายให้มีคนกลุ่มหนึ่งสามารถที่จะ
 อนุมัติเส้นทางใหม่ได้-----

อนุมัติรถเพิ่มไปในเส้นทางที่เขาวิ่งอยู่ก่อนได้ ไม่มีมอเตอร์ไซค์รับจ้างคนไหนปัจจุบันนี้ นะครับ เห็นด้วยแน่นอน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เพียงแต่บอกว่า ณ ขณะที่ประชุม เชิญเขามา นั้น เขาเข้าใจตลอดไหม พวกเราเองยังเข้าใจไม่เหมือนกันเลย แล้วผมเชื่อว่าคณะกรรมการชุดนี้ เจตนาดีครับ แต่ผมกำลังบอกเพื่อให้ข้อคิดเพิ่มเติมว่ากฎหมายฉบับนี้น่าจะรองรับนโยบาย รัฐบาลที่แก้ไขปัญหาของคนกลุ่มหนึ่งที่ถือว่าสุจริต หนีร้อนมาพึ่งเย็น แต่เขาควรจะประกอบ อาชีพปกติของเขาเท่านั้น ไม่ควรมีเพิ่ม ไม่ควรมีให้เส้นทางเพิ่ม แล้วผมขออนุญาตเรียน ท่านรัฐมนตรีในฐานะที่ท่านเป็นประธานคณะนี้ด้วยนะครับว่า เมื่อก่อนท่านบอกว่าคณะกรรมการ ที่จะเกิดขึ้นตาม (๓) เพื่อให้คนพวกนี้ไปหาที่จอด เพื่อกำหนดเส้นทาง ไม่ใช่กำหนดเส้นทาง เส้นทางมีอยู่แล้ว หรืออาจจะกำหนดเส้นทางใหม่ หรือไปหาที่จอด ผมขอเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธาน รถ เขาเรียกว่า รถรับจ้างสาธารณะทั่วไป ทุกวันนี้ที่กรุงเทพฯ นะครับ ที่อื่น ผมไม่ทราบ เส้นทางไหนที่เขาเรียกว่า ขสม. มีอยู่แล้วจะมีชื่อครับ แล้วขนส่งจะไปบอกว่า นี่คือป้ายรถเมล์คุณตรงนี้ ตำรวจยุ่งกับเขาไม่ได้ครับ บนเส้นทาง บนซอยแต่ละซอย ถ้ามีขนส่งมากำหนดเป็นป้ายจอด บนพื้นจราจรนี้ครับ จากจุดนี้เป็นป้ายรถเมล์ เขาสามารถจอดได้ ตำรวจยุ่งไม่ได้ ตำรวจเคยมายุ่ง แล้วถึงเวลาไปเช็คกับขนส่งบอกอ้ายนี่คือป้ายรถเมล์ครับ ให้จอดได้ ๒ คัน ๓ คัน จอดไหนช่างแต่เวียนกันเมื่อมาจอด ถ้าเราใช้วิธีการนี้ กฎเกณฑ์นี้ มาใช้กับมอเตอร์ไซค์รับจ้างก็คงไม่ยากละครับที่จะให้เขาไปจอดไหนก็หายไปเถอะ แต่มี บริการประชาชนให้เขาเห็นสักประมาณ ๓ คัน ๔ คัน โดยมีป้ายรถเมล์ให้เขา ผมไม่แน่ใจว่า กฎของท่านน่าจะทำได้ ผมเชื่อว่าน่าจะทำได้ ถ้ารถมอเตอร์ไซค์เหล่านี้เป็นรถรับจ้างป้ายเหลือง แล้ว ท่านก็สามารถกำหนดได้ กำหนดว่าจุดไหนเป็นป้ายรถเมล์คุณมาจอด ๔ หรือ ๕ คัน แล้วคุณก็เวียนไป ๆ อย่างจอดเป็นแถวเป็นแนว ฉะนั้นถ้าคณะกรรมการชุดนี้จำเป็นต้องมา กำหนดอย่างนี้ ผมว่าไม่จำเป็นแล้ว ผมเชื่อว่าด้วยกฎ ด้วยกติกาของทางขนส่งสามารถกำหนด จุดให้มอเตอร์ไซค์จอดได้โดยเป็นป้ายจอดรถรับจ้างสาธารณะมอเตอร์ไซค์ นะครับ ฉะนั้นขอ อนุญาตตาม เพราะเมื่อกี้ที่ตอบมานี้ผมเห็นว่าไม่ตรงในสิ่งที่ผมคิดนะครับ แล้วผมคิดว่า ร่างฉบับนี้เป็นร่างที่ต้องการแก้ไขปัญหาของสังคมปัจจุบันที่รัฐบาลกำลังประกาศเป็นนโยบาย ไปแล้ว จึงออกกฎหมายนี้รองรับว่าให้มอเตอร์ไซค์ทั้งหมดนี้มาเป็นที่มิทะเบียนอยู่ ๒ แล่นนี้ มาเป็นรถป้ายเหลืองเสีย ข้อ ๒ เมื่อเขาเป็นป้ายเหลืองแล้ว มีชื่อ มีตัวเลข มีชัดเจนแน่นอน

ก็ให้เขามาแจ้งเส้นทางเสียจะได้ไม่ผิดที่ และนายทะเบียนออกหนังสือรับรองเท่านั้น แต่ถ้าอ่านตามที่ท่านแก้ไขมานี้มันจะมีคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมากำหนดเส้นทางเลยครับ กำหนดต่าง ๆ ให้เขาเลย จริงอยู่ถ้ากำหนดเพื่อให้มีความเรียบร้อย เพื่อให้หากินกันด้วยดี ผมไม่ขัดข้อง ผมอ่านตัวเลขยังดีใจเลยนะครับ แต่ก็อยากถามว่าถ้าชุดนี้ออกมาเพื่อกำหนดสิ่งที่เป็นปัจจุบันเท่านั้นให้มันดีขึ้น ให้เรียบร้อยขึ้น ให้มันเป็นระเบียบดีขึ้น ไม่ได้มีการจะไปเพิ่มข้างหน้า ไม่มีการจะเพิ่มเส้นทาง ไม่ต้องการที่จะไปเพิ่มรถ ผมไม่ขัดข้องนะครับ จึงอยากรำเรียนสอบถามอีกครั้งหนึ่ง ขอบขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านชวลิต ๒ รอบแล้วไม่ใช่หรือครับ เชิญท่านชวลิต

นายชวลิต มหาจันทร์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชวลิต มหาจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคไทยรักไทย จริง ๆ แล้วผมได้ยื่นท่านรัฐมนตรีนิกร ขออนุญาตท่านประธานครับ ตอบผมก็หายข้องใจแล้วละส่วนหนึ่งพอดีมีคณะกรรมการท่านตอบมาอีก มันเลยสับสนครับ คือฟังแล้วที่แรกก็โล่งใจแล้วละครับว่าเข้าใจละ เป็นอย่างนี้ละ แต่พอคณะกรรมการท่านหนึ่งท่านมาตอบบอกว่า ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ท่านจินดา ท่านพุดก็คงจะประเด็นเดียวกัน ก็คือท่านมาบอกว่า กำหนดเส้นทาง ตอนนี้เจ็บปวดเลยครับ -----

ยิ่งไร้อิสระเสรี ท่านไปกำหนดเส้นทางได้อย่างไรครับ อย่างผมนี่วิ่งอยู่บนน้ำสภาครับ
 ท่านไปกำหนดเส้นทางบอก คุณห้ามวิ่งไปกินสะพานมัฆวานนะ อย่างนี้ตายเลยครับ
 เพราะว่าคนที่ขึ้นรถ พอขึ้นทำยรถ พอนั่งบีบเขาจะถาม พี่ไปไหนครับ เขาบอก
 ไปราชดำเนิน ผมไปไม่ได้ครับ ลงครับ ตายเลยครับ มันเป็นไปไม่ได้ ตรงนี้เป็นไปไม่ได้
 ชัดเจน ถ้าท่านจะไปบอกกำหนดเส้นทางบอกว่า รถจากหน้ารัฐสภาวิ่งจากเขาดินนี่นะ
 คุณวิ่งได้แค่ราชดำเนินเท่านั้น อย่างนี้ตายครับ ขอความกรุณาท่านคณะกรรมการ
 ลองพิจารณาขอความกรุณาครับ เมื่อกี้ฟังท่านรัฐมนตรีพูดก็โล่งไปแล้วครับ
 พอคณะกรรมการท่านพูดมาแล้วยิ่งหนักไปใหญ่ครับ มากำหนดเขต ความเห็นผมก็ตรงกับ
 ท่านจินดาพอดี บอกว่าถ้ากำหนดเขตแล้วจบครับ ยิ่งเป็นไปไม่ได้เลย อย่างนี้เสื้อต้องมี
 เสื้อสีพิเศษครับ แบบท่าน ขออนุญาตเอ่ยชื่อท่านนะครับ ที่ท่านได้พูดมาเมื่อกี้ มีเสื้อสีฟ้า
 วิ่งได้ตลอดเส้นทาง แท็กซี่เขายังวิ่งข้ามไปจังหวัดนนทบุรีไม่ได้ นะครับ บางคันนะครับ
 รถตึกตึกนี้ครับ เขาวิ่งจากจังหวัดนนทบุรีเข้ามาเขตพระนครไม่ได้ครับ มิฉะนั้นตรงนี้ฝาก
 ท่านว่าน่าจะตัดออกนะครับตรงที่บอกว่า เพื่อทำหน้าที่กำหนดสถานที่รองรับคนโดยสาร
 นี้ถูกต้อง เห็นด้วยครับ แต่ว่าเส้นทางหรือท้องที่ในการรับจ้างรถบรรทุกกำหนดเส้นทาง
 ไม่ต้องทำมาหากินหรอกครับ บอกหนีร้อนมาพึ่งเย็นนี้ครับ กลายเป็นหนีร้อนมาเจอน้ำร้อน
 ขึ้นไปอีกครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม
 วิชาญ มีนชัยนันท์ ในฐานะกรรมการครับ ในส่วนของพระราชบัญญัติรถยนต์ที่
 เพื่อนสมาชิกหลายท่านเป็นห่วงแล้วก็วิตกกังวลในประเด็นในส่วนของมาตรา ๗ โดยเฉพาะ
 ในส่วนของการเพิ่มเติมแล้วก็มีข้อความที่ตัดออก แล้วก็มีการอภิปรายกันนะครับว่า
 ความเป็นห่วงกังวลในเรื่องดังกล่าวซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจในเรื่องของจักรยานยนต์รับจ้าง
 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งซึ่งทุกท่านเองทราบดีนะครับว่า เป็นส่วนของพี่น้องประชาชนที่ประกอบ
 อาชีพดังกล่าวโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ในวันนี้เรากำลังจะทำให้บุคคลเหล่านี้ที่
 ประกอบอาชีพนั้นสามารถที่จะประกอบอาชีพได้ถูกต้องตามกฎหมาย ประเด็นหนึ่ง

ทางคณะกรรมการเองนั้นได้มองเห็นประเด็นเช่นเดียวกับท่าน แต่ส่วนหนึ่งนั้นเราเองนั้นได้แยกปัญหาออกเป็น ๒ ส่วน คือปัญหาในส่วนของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นปัญหาซึ่งทุกท่านทราบดีนะครับว่า การเกิดจักรยานยนต์รับจ้างขึ้นมานั้นเกิดขึ้นมา เพราะว่าสภาวะวิกฤติในเรื่องของการจราจรและสภาวะที่เกิดขึ้นอีกส่วนหนึ่งก็คือในเรื่องของการเดินทางจากความสะดวก เนื่องจากว่ายังไม่มียอดโดยสารประจำทางที่จะเข้าออกตามตรอก ซอก ซอย ดังนั้นในเรื่องดังกล่าวทางกรรมการเองก็ได้พิจารณาแบ่งนะครับว่า ทางกรุงเทพมหานครในส่วนนี้นั้นเรากังวลครับว่า ถ้าเกิดกฎหมายฉบับนี้นั้นถ้าจะไปพิจารณาด้านเดียวเฉพาะในกรุงเทพแล้วไม่ได้มองต่างจังหวัด ซึ่งต่างจังหวัดเองนั้นในสภาวะปัจจุบันนั้นก็ยังไม่ได้มีปัญหาในเรื่องของวิกฤติการจราจร ดังนั้นคนที่ใช้จักรยานยนต์รับจ้างก็เลยใช้ในเรื่องของการสัญจรไปตามตามท้องถนนอย่างไม่ได้มีจุดหรือกำหนดหลักเกณฑ์ไว้เท่าที่ควร แต่เมื่อกฎหมายบังคับใช้ทั้งประเทศนี้นะครับ การที่จะกำหนดให้ส่วนหนึ่งนั้นมีการบังคับและอีกส่วนหนึ่งไม่มีการบังคับนั้น กฎหมายก็คงจะออกมาแล้วบังคับใช้เฉพาะด้านเดียวนั้นคงไม่ได้ เพื่อนสมาชิกหลายท่านนั้นอภิปรายทั้งส่วนหนึ่งก็เห็นว่ารถจักรยานยนต์รับจ้างนั้นควรจะมีการลดจำนวนลง บางท่านก็บอกว่าสมควรที่จะเพิ่มมากขึ้น แต่ส่วนหนึ่งนั้นมันขึ้นอยู่กับสภาวะครับ ผมเรียนว่าถ้าจักรยานยนต์รับจ้างมีจุดที่เขาวิ่งอยู่ปัจจุบันมีผู้โดยสารขึ้นมาก เขาก็ต้องเพิ่มจำนวนมากขึ้นในปัจจุบันนี้ก่อนที่กฎหมายจะออกมานะครับ แต่ถ้ามีจำนวนผู้โดยสารลดน้อยลง ผมคิดว่าจำนวนรถก็ต้องลดตามลงไป มันเป็นส่วนที่มองเห็น แต่คณะกรรมการได้พิจารณาว่า ดังนั้นจึงจะต้องมีกำหนดกฎเกณฑ์ในเรื่องของการกำหนดให้มีจุดจอด ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ -----

และจุดจุดนั้นทุกท่านทราบดีปากชอยเป็นตึกแถว ปากชอยเป็นที่อยู่อาศัยที่เขาทำธุรกิจ การค้า ถ้าเราไปกำหนดจุดจุดไปขวางหน้าบ้านหน้าร้านค้าเขาเนี่ย มีประเด็นการฟ้องร้อง กันอยู่เสมอครับ เมื่อกี้เพื่อนสมาชิกบอกว่าเอาป้ายรถเมล์ไปตั้งก็ยังมีคณะกรรมการ ไปพิจารณาเอาจุดที่จะไปทำทางขึ้นลงข้ามถนนสะพานลอยไปตั้งหน้าบ้านคนก็มีแต่คนวิ่ง มาหาบุคคลที่สามารถที่จะเลื่อนหรือเคลื่อนย้ายได้ เห็นไหมครับมันเป็นประเด็นปัญหา ดังนั้นในการกำหนดจุดจุดมันต้องมีความเหมาะสมไม่ให้เกิดขวางการจราจร มีจุดที่ห้าม ที่ไม่สมควรที่จะให้จอด แต่วันนี้ยังไม่มีใครกำหนดได้และหลายท่านก็เป็นห่วง เพราะว่า กฎหมายยังไม่ได้บังคับใช้ ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้ที่ดูแลนั้นก็ยังไม่กล้าเข้าไป ประเด็นหนึ่ง เมื่อกำหนดจุดจุดแล้วนี่นะครับ จุดโดยสารที่จะวิ่งเข้าไปนั้นระยะทางเท่าไรมันจะขึ้นกับ ในเรื่องของอัตรา ในเรื่องของอัตราตรงนี้จะมีความกรรมการที่จะต้องตั้งขึ้นมาจะครับ ไปดูความเหมาะสม ในส่วนของกฎกระทรวงเราได้ดูกัน แล้วก็พิจารณาไปถึงตรงนั้นด้วยซ้ำ นะครับ แต่ในส่วนนี้นั้นเมื่อมีการกำหนดจุดจุดและจุดที่เหมาะสมสำหรับรถวิ่งว่าไปตรงไหน ปลายตรงไหน สักวันหนึ่งนะครับบ้านหรือหมู่บ้านจัดสรรมันเพิ่มมากขึ้นนี่จำนวนรถก็ต้อง เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นในคณะกรรมการก็พิจารณากันว่าจุดจุด จุดที่รถวิ่งไปสุดทางนั้น ควรจะต้องมี เพราะว่ากำหนดให้รถโดยสารชนิดนี้นั้นต่างประเทศนั้นไม่มี มีเฉพาะ ในประเทศไทยนะครับจะเป็นประเทศแรกด้วยซ้ำนะครับ แต่สิ่งหนึ่งนั้นเมื่อกำหนดแล้วนี้ ใครจะเป็นคนกำหนดครับ คนที่กำหนดนั้นถ้าให้ทางอธิบดีหรือกรรมการขนส่งทางบกเป็น คนกำหนดแต่ผู้เดียวขึ้นทะเบียนก็จะมีข้อครหา จะบอกกันเสมอครับบอกว่าตรงนี้ต้องไปวิ่ง กรรมการขนส่งทางบกเพราะเป็นผู้ให้ นะครับ แม้กระทั่งรถเมล์สายต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งจุด ที่จะตรวจสอบสำหรับไปตรวจจับรถต่าง ๆ ก็ต้องไปวิ่ง ที่นี้ประเด็นนี้ทางคณะกรรมการได้จัด ให้มีการสัมมนาขึ้นมา ได้สอบถามผู้ประกอบการ ได้สอบถามชุมชนต่าง ๆ ที่เข้ามา เขาบอกว่า ถ้าไม่มีคณะกรรมการขึ้นมาหรือผู้ที่จะลงมาดูควบคุมจุดต่าง ๆ นะครับก็จะเกิดประเด็นปัญหา ว่ารถเหล่านี้ไม่มีคนดูแล ถ้าเกิดวิ่งสะเปะสะปะเกิดปัญหาขึ้นมาใครจะเป็นคนรับผิดชอบ คณะกรรมการชุดดังกล่าวจะครับ ในมาตรา ๗ นี่นะครับวรรคท้ายยังมีกำหนดไว้ครับว่า อาจกำหนดให้มีคณะกรรมการประจำท้องที่ด้วยก็ได้ อันนี้คือเปิดกว้างไว้สำหรับกรณี กรุงเทพมหานคร สำหรับต่างจังหวัดนั้นอาจจะไม่มี เพราะว่ายังเป็นจุดที่ไม่ใช่คับขันหรือ

ไม่มีชุมชนมากมาย ดังนั้นประเด็นตรงนี้ในการสัมมนาทุกคนเห็นตรงกันครับว่าชาวบ้านเอง
ประธานชุมชนเองเขาบอกว่ารับรองมันไปแล้วตอนแรก บอกว่าวิ่งได้ในซอยเพราะ
คณะกรรมการโดยเฉพาะชุมชนนั้นเขาเห็นว่าให้วิ่งได้แล้วรับรอง พอรับรองไปจดทะเบียนที่
กรุงเทพมหานครปีบพอวิ่ง วิ่งหมายถึงวิ่งในช่วงนี้นะครับที่มีการลงทะเบียนที่ท่านผู้ว่าจัดให้
มีการลงทะเบียนชั่วคราว ปรากฏว่าวิ่งเสียงดังไปเดือนก็ไม่ได้ มันก็ว่าไม่เชื่อ -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ปัญหา เมื่อเป็นปัญหาก็เข้ามาสู่กรรมการ ก็คิดว่าถ้าเราไม่กำหนด
 คงไม่ได้ แต่การกำหนดนั้นจะต้องมีส่วนของคนที่มีอำนาจในการที่จะเลิกหรือถอดถอน
 กลุ่มเหล่านี้ ออก ก็เลยต้องมีองค์ประกอบในส่วนของจังหวัดที่เพิ่มมากขึ้นหลังจากอนุที่มี
 การเพิ่มตรงนี้ขึ้นมา และในส่วนนี้ของอนุดังกล่าวที่จะเพิ่มเติมขึ้นมาในส่วนของแต่ละจุดที่
 เขากำหนดวินมอเตอร์ไซค์ขึ้นมานั้นจะต้องเป็นการพิจารณาเบื้องต้น ถ้าเกิดต้องการให้มีก็
 ต้องมีว่าตรงนี้นั้นจะต้องมีการพิจารณาในชุมชนก่อน มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามา
 มีคณะกรรมการของเขตนะครับ ซึ่งวันนี้กรุงเทพมหานครทำไปแล้ว ถ้าเขาพิจารณาว่ามี
 แล้วมีจำนวนเท่าไร เป็นเรื่องสำคัญครับ ผมบอกแล้วอย่างไรครับว่า ถ้าจำนวนมอเตอร์ไซค์
 เยอะ ปัจจุบันนี้มีการใช้สีใช้พวกไปยกพวกตีกัน เพื่อแบ่งผลประโยชน์ในเรื่องของเสียวิน
 อย่าไปบอกนะครับว่าวินมอเตอร์ไซค์นั้นเป็นผู้ประกอบการ บอกว่าเป็นผู้หาเข้ากินค่า
 แต่ท่านก็ทราบเหมือนกันว่า เสียวินตัวหนึ่ง ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท บางตัวนั้นถึง
 ๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ บาท ถ้าวินที่ดี ๆ ทุกท่านก็ทราบมีข้อมูล ฉะนั้นราคาของเสียแต่ละส่วนนั้น
 เป็นราคาที่ถูกต้อง ฉะนั้นมีผลประกอบการที่สูง แต่คนที่ขับขี่ถามว่าเขามีกำไรไหม ผมเคยไป
 ถามเพราะผมซอหลังอยู่ ปรากฏเขาบอกว่าในจำนวนตรงนี้ของผู้โดยสารที่เก็บได้รับ
 ในส่วนของ ถ้ามีวินที่ดี ๆ นะครับ รายได้ ๓๐๐ ถึง ๔๐๐ บาท ท่านลองคิดดูครับ มีการ
 สัมมนาอีกส่วนหนึ่ง ผมขออนุญาตที่จังหวัดภูเก็ต เขาแนะนำเข้ามา เขาแนะนำว่าควร
 จัดตั้งเป็นกลุ่มสหกรณ์ด้วยซ้ำ แต่มันไปคนละเรื่อง เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าเขาทำ
 ยิงดี แต่เมื่อการจัดตั้งสหกรณ์นั้นยิ่งลำบาก แต่ในกลุ่มของเขา เขาตั้งได้ครับ แล้วมีการว่าจ้าง
 วิ่งจากชายหาดภูเก็ต เขาบอกว่า ๑,๐๐๐ บาท ผู้โดยสารเขาจ้าง เขาก็เสนอตัวอย่างขึ้นมา
 ประเด็นที่เพื่อนสมาชิกเป็นห่วงว่าถ้ากำหนดแล้ว จะกำหนดคนเพิ่มหรือลดรถจักรยานยนต์ได้
 หรือไม่ได้ กำหนดเพิ่มขึ้นมันก็มีคณะกรรมการที่จะต้องเพิ่มขึ้นในส่วนของความจำเป็น เช่น
 กรณีหมู่บ้านหนึ่งทะเลโครงการ ๒ หรือ ๓ ขึ้นไปนั้น จำนวนคนก็เพิ่มมากขึ้น จำนวนรถปัจจุบัน
 ก็อาจจะต้องการเพิ่มขึ้นโดยคณะกรรมการที่เขาจะต้องเป็นผู้พิจารณาอนุชุดนี้นะครับ
 พอพิจารณาเสร็จก็ส่งให้กับข้างบน ข้างบนระดับจังหวัดเมื่อเห็นชอบตามนี้ก็เพิ่มจำนวนรถได้
 ลดได้ใหม่ ลดได้ครับ ประเด็นอาจจะมีสองแถวเข้ามาวิ่งแทนที่ มันอาจจะวินมอเตอร์ไซค์
 หายจากจำนวนเดิมนั้นไปก็ได้ หรืออาจจะคงอยู่จำนวนน้อยลงก็ได้ ถามว่าเพื่อนสมาชิกเป็น

หวังบอกว่าเป็นการรอนสิทธิใหม่ ฉะนั้นเมื่อกำหนดจุดแล้วจะว่าจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง คณะกรรมการก็พิจารณาเหมือนกันครับว่า จะเป็นการรอนสิทธิหรือเปล่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกในเมื่อมีการกำหนด ปรากฏว่าทุกคนนั้นมีความเข้าใจตรงกันครับว่า การไปวิ่งหรือกำหนดจุดนั้นวิ่งเฉพาะในจุดต่าง ๆ ที่กำหนด แต่ถ้าจะวิ่งออกไปข้างนอกนั้นเป็นการว่าจ้างโดยส่วนตัว เลี้ยวก็เอาออกครับ แต่การซ้อนท้ายก็เหมือนกับซ้อนท้ายปกติเหมือนกับรถจักรยานยนต์ทั่ว ๆ ไป แต่เป็นป้ายเหลืองเท่านั้นเองครับ มันก็ไม่ผิด แต่โดยสามัญสำนึกแล้วกลุ่มเหล่านี้เขาก็ยังคงปฏิบัติอาชีพเขาอยู่ในจุดเท่านั้นเองครับ แต่จะน้อยรายครับว่าจ้างไปอย่างเพื่อนสมาชิก ผมเองก็เคยโดยสาร รถติดมากครับมาประชุมไม่ทันแล้ว ต้องปล่อยรถจอดไว้ แล้วก็อาศัยรถ เขาก็เห็นครับว่าวิ่งผ่านอาจจะเลยวินตรงโน้นตรงนี้มา แต่ในเมื่อมีความจำเป็นเป็นการว่าจ้างในส่วนหนึ่ง หรือเป็นการส่งหนังสือเป็นอะไร เขาก็คงจะต้องปฏิบัติในลักษณะเดียวกันคือไม่สามารถที่จะไปวิ่งข้ามวินได้ แต่ถ้าถอดเลี้ยวออกมันก็ไม่ใช่ว่าเป็นการรับจ้างโดยทั่ว ๆ ไป เพราะกฎหมายฉบับนี้นั้นจัดเพื่อที่จะให้มีการจัดระเบียบ ในเมื่อเป็นระเบียบแล้วการจัดจุดต่าง ๆ เพื่อที่จะให้เป็นการกำหนดจุดนั้น ไม่ใช่ปล่อยสะเปะสะปะวิ่งเสียจนเต็มบ้านเต็มเมือง เราเองก็มีปัญหาในเรื่องของจราจร ดังนั้นถ้ากำหนดจุดต่าง ๆ แล้วเป็นระบบ แล้วมีการลงชื่อลงทะเบียน มีการใส่เสื้อและแบบฟอร์มถูกต้อง เรารู้เลยครับแล้วป้ายที่กำหนดเป็นป้ายเหลืองรู้เลยครับว่าเป็นจักรยานยนต์รับจ้าง แต่ถ้าเขาไม่ปฏิบัติตาม คณะกรรมการที่จะตรวจสอบตามตรอก ซอก ซอยนั้นจะเป็นตัววัด ฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องตรงนี้นั้น คณะกรรมการก็เป็นห่วงเช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิก เพราะว่าการออกกฎหมายแต่ละฉบับ ถ้าไปออกแล้วรอนสิทธิเขา เขาเองคงจะไม่พอใจ แต่เราได้สอบถามแล้วกลุ่มเหล่านี้เป็นผู้ประกอบการทั้งนั้นนะครับ โดยเป็นหัวหน้าเสียส่วนใหญ่ด้วยซ้ำที่ประกอบการ โดยทางสำนักงานเขตและหน่วยงานต่างจังหวัด ท่านอธิบดีกรมการปกครองของกระทรวงมหาดไทย ท่านเองก็ได้แจ้งไปแล้วก็เชิญมาจากต่างจังหวัด หลายจังหวัดครับ จากจังหวัดต่าง ๆ ทางอีสาน ทางใต้ ทางเหนือก็มาครับ แล้วก็มายืนยันว่าในเรื่องดังกล่าวนี้มีจุดที่คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วสอดคล้องต้องกัน กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายปิยะพันธุ์ จัมปาสุต (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ปิยะพันธุ์ จัมปาสุต อธิบดีกรมการขนส่งทางบกในฐานะกรรมาธิการ ก่อนอื่นผมต้องกราบขอพระคุณท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้ช่วยกรุณายืนยันว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางบกไม่ใช่สื่อ ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนเป็นประเด็นสั้น ๆ แล้วก็ตรงประเด็นในสภานี้ก็คือ ประเด็นที่กำลังแคลงใจกันอยู่ว่าถ้าเราจะคงการจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ไว้ตามร่างเดิมในมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓/๑ โดยให้ผู้ประสงค์ที่จะใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะรับจ้างบรรทุกคนโดยสารไปแจ้งสถานที่ที่รอรับคนโดยสารเป็นปกติ ต่อนายทะเบียน แล้วให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรอง แล้วก็จอดเลย กับที่คณะกรรมการได้มีการแก้ไขให้ต้องไปผ่านการรับรองจากคณะกรรมการที่จะกำหนดขึ้นตามกฎหมายที่ร่างนั้น สิ่งไหนจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างกว่ากันนั้นผมต้องเรียนยืนยันว่า ในประเด็นที่คณะกรรมการได้แก้ไขนั้นน่าจะเป็นประโยชน์ แล้วก็คุ้มครองประโยชน์ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างได้มากกว่า

ประเด็นแรกที่จะเป็นปัญหาตามร่างเดิมก็คือว่า ในการมาแจ้งจุดจอด ต้องยอมรับละครับว่าจุดจอดนั้นคือสถานที่ของ กทม. หรือว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชื่อต่าง ๆ ในต่างจังหวัด ไม่ใช่เป็นสถานที่ที่กรมการขนส่งทางบกดูแลอยู่ นั้นประการแรก

ประการที่ ๒ สถานที่ที่จะจอดรถได้หรือไม่ อย่างไรนั้น อยู่ภายใต้การคุ้มครองตามพระราชบัญญัติการจราจรทางบก

เพราะฉะนั้นถ้าเขียนตามนี้ก็แปลว่าใครนี่ก็จะแจ้งตรงไหนนายทะเบียนก็ต้องรับหมดนั้น นายทะเบียนก็ไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่าที่นั้นถูกต้องตามข้อบัญญัติ ตามเทศบัญญัติ ตาม พ.ร.บ. จราจรที่เจ้าพนักงานจราจรได้ออกประกาศห้ามไว้หรือไม่ ก็จะเป็นปัญหาแน่นอน เมื่อมาใช้สิทธิอย่างหนึ่งแต่เราก็ต้องคำนึงถึงขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดไว้ด้วย แต่นั่นก็ยังเป็นเรื่องเล็ก เรื่องที่ใหญ่กว่านั้น ท่านประธานที่เคารพ เรื่องที่ใหญ่กว่านั้นก็คือว่า ผู้ใดประสงค์จะจดทะเบียนรถรับจ้างเพียงแต่แจ้งต่อนายทะเบียน นายทะเบียนไม่ใช่สื่อเลยครับ แจ้งแล้ว

ต้องจดอย่างเดียวครับ นั่นแปลว่าที่สำรวจกันไว้ในขณะที่ ขณะๆ นายกรัฐมนตรีมีนโยบายที่จะ
ปราบปรามผู้ทรงอิทธิพลทั้งหลาย มีการสำรวจโดย กทม. ร่วมกับตำรวจจัดทำบัญชีกันได้
ทั่วประเทศ ๒ แสนกว่าคนนั้นเป็นหมื่นทั้งหมดครับ เพราะตามกฎหมายนี้ร่างเดิมใครก็ได้เดินเข้ามา
ที่นายทะเบียนที่กรุงเทพ ที่ขนส่งจังหวัด บอกว่าผมจะจดทะเบียนรถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ผมจะจด
ตรงนี้ ไม่มีทางทำอย่างอื่นครับ นอกจากรับจด จะทับถมทิวัดกันเข้ามา จาก ๒ แสนคน จะเป็น
๓ แสนคน จะเป็น ๔ แสนคน จะเป็น ๕ แสนคน ถามว่ากรมการขนส่งทางบกจะระงับได้หรือไม่
คุณไม่มีสิทธิ เราไม่มีสิทธิที่จะพูดอย่างนั้น มีหน้าที่อย่างเดียว เพราะฉะนั้นคณะกรรมการชุดนี้
จึงได้เห็นสิ่งที่ทาง กทม. ก็ตาม ทางตำรวจก็ทำตามได้จัดทำไว้แล้วนั้นน่าจะเป็นบรรทัดฐานที่เป็น
พื้นฐานที่ออกกฎหมายนี้เพื่อรองรับ ถ้าปล่อยให้จำนวนของผู้ที่ทำมาหากินมากเกินไป ในที่สุด
ก็เกิดการแย่งชิง นายทุนที่เคยเสียวินให้กับผู้ที่ซบเซ่จริงไปแล้วก็ไปทุ่มซื้อรถออกมาอีก มาหาคน
ที่จะมาเช่ารถอีก ถมกันเข้าไปตรงนั้น จุดที่อ้างว่าจะจอดจะซ้ำกับใคร กรมการขนส่งทางบก
ไม่มีสิทธิทั้งสิ้นครับ ท่านประธานครับ ที่จะไปคัดค้านหรือไปโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น สิ่งที่ต้องทำ
ประการเดียวก็คือการรับจดทะเบียน เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมขอกราบเรียนตรงประเด็น แล้วก็
ขอกราบเรียนเฉพาะจุดนี้ว่าสิ่งที่คณะกรรมการได้แก้ไขไปนั้นเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องผู้ประกอบการ
อาชีพรถจักรยานยนต์รับจ้างมากกว่าตามร่างเดิมอย่างแน่นอนครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปจะขอมติในครั้ง ยังกตติใจอยู่ใหม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เนื่องจากในมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นผมจะต้องถามมติจาก ที่ประชุมในครั้งจะเห็นชอบกับการแก้ไขหรือไม่ครับ เชิญท่านสมาชิกเข้ามาลงมติ ด้วยครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการ ไปรดกคปุม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบกับการแก้ไข ก็คือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นคือคงไว้ ตามร่างเดิม ไปรดกคปุม ไม่เห็นด้วย ไปรดใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ลงคะแนนครบทุกท่านแล้วนะครับ ขอปิดการลงคะแนนเสียงครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน ผลการลงคะแนนเสียงนะครับท่านสมาชิกที่เห็นด้วย ๓๐๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๔ ท่าน งดออกเสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี เพราะฉะนั้นมติของที่ประชุม เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการในมาตรา ๗ ครับ

ต่อไปมาตรา ๘ ครับ

นายทวี พวงทะววย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖
มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒
มาตรา ๕๓/๓ ในมาตรา ๕๓/๒ มีการแก้ไข มาตรา ๕๓/๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านสมบุญศรีครับ มาตราไหนครับ

นายสมบุญศรี อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สมบุญศรี อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ ขอสอบถามในมาตรา ๕๓/๒ เนื่องจากมีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อความ
ให้อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัยคำอุทธรณ์ของผู้ที่ประกอบอาชีพขับรถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง
ถ้าเราย้อนกลับมาดูมาตราก่อนหน้าก็คือมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๒๓/๑ กำหนดให้มี
คณะกรรมการประจำจังหวัดขึ้นมาคณะหนึ่งในการพิจารณาที่จะจดทะเบียนหรือการตั้งคิว
แต่ในขณะที่เมื่อมีการกระทำผิดกลายเป็นตกอยู่ในอำนาจของอธิบดีเพียงท่านเดียว
แต่ในส่วนของคณะกรรมการกลับไม่มีการพูดถึงเลย ก็ขอสอบถามเหตุผลของการกำหนด
เพิ่มเติมข้อความในวรรคนี้ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับกรรมมาธิการชี้แจงครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมมาธิการ กรณีมาตรา ๕๓/๒ ไม่ใช่เป็นเรื่องการออกใบอนุญาต เป็นเรื่องการพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตที่ได้ออกไปแล้ว ใบอนุญาตชั่วคราว ซึ่งเดิมนั้นก็ให้สิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีในกรณีที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตชั่วคราว ทั้งนี้ทางคณะกรรมการเห็นว่า ตามร่างเดิมนั้นใช้สิทธิอุทธรณ์เสร็จแล้วเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์นั้นเป็นเรื่องของอธิบดี ซึ่งอาจจะใช้เวลาเนิ่นนานเขาอาจจะเกิดความเดือดร้อนได้ ก็เลยขอให้เพิ่มในวรรคสอง ขึ้นว่า ในการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นต้องพิจารณาให้เสร็จภายในสามสิบวัน ถ้าพิจารณาไม่เสร็จ ก็ถือว่าอธิบดีนั้นได้วินิจฉัยแล้วว่าไม่ให้มีการเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งก็จะเป็นประโยชน์ สำหรับคนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการถูกเพิกถอนอันนั้นครับ เป็นกำหนดระยะเวลา ในการวินิจฉัยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับท่านสมบุนธุ์

นายสมบุนธุ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สมบุนธุ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ตามมาตรา ๕๓/๒ เนื่องจากผู้ถูกสั่งพักหรือถูกถอนใบอนุญาตทำเรื่องขออุทธรณ์ต่ออธิบดี เนื่องจากอาจจะกระทำผิดได้ก็แล้วแต่ เช่น อาจกระทำผิดตามมาตรา ๕๓/๑ เช่น เรียกเก็บ เงินค่าโดยสารมากเกินไปกว่ากำหนด หรือถ้าพูดง่าย ๆ ก็คืออาจจะวิ่งออกนอกเส้นทางที่ตนเอง ได้รับอนุญาต การที่จะตั้งควหรือว่าการวิ่งตามเส้นทางนี้จะมีคณะกรรมการอยู่ที่จังหวัด ถูกใหม่ครับท่านกรรมมาธิการ คือกำหนดให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด ถ้าพูดง่าย ๆ ก็คือ ขณะนี้ผู้ที่ขับขีมอเตอร์ไซค์ก็มีคณะกรรมการที่จะติดต่อทำความเข้าใจบ้างอาจจะมีคณะกรรมการ ลงโทษหรืออะไรก็แล้วแต่ แต่ถ้าเกิดต้องยื่นเรื่องถึงอธิบดีทุกรายการคาดว่าจะการปฏิบัติงาน หรือว่าการได้รับความเป็นธรรมอาจจะล่าช้า ก็คิดว่าน่าจะมีส่วนของคณะกรรมการประจำ จังหวัดที่ทางคณะกรรมการตั้งขึ้นเอง ซึ่งประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาครัฐ

คิดว่าน่าจะมีคณะนี้ อย่างน้อยก็คือกัณฑ์กรงกฎหมาย กัณฑ์กรงวิธีการให้เขาได้รับ
ความสะดวกก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายปิยะพันธุ์ จัมปาสุต (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ปิยะพันธุ์ จัมปาสุต อธิบดีกรมการขนส่งทางบก ในฐานะกรรมาธิการ ในมาตรานี้
อยากจะกราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วในมาตรา ๕๓ เดิมตามกฎหมายรถยนต์นั้น ไม่ได้ให้สิทธิ
อุทธรณ์ไว้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็อยากจะให้สิทธิที่จะมีการอุทธรณ์ คือหมายความว่า
ตามกฎหมายเดิมถ้านายทะเบียนเห็นว่าสมควรที่จะถูกเพิกถอนใบอนุญาต ก็ให้เพิกถอน
ไปเลยนะครับ ไม่มีสิทธิอุทธรณ์ ฎีกาใด ๆ ทั้งสิ้น ที่นี้เราก็ต้องการที่จะคุ้มครอง เพราะฉะนั้น
ก็เลยร่างมาตรานี้ขึ้นมาเพื่อให้มีสิทธิอุทธรณ์ แต่ถึงร่างมาแล้วในร่างของรัฐบาลนั้นก็ยังมี
ข้อบกพร่องอยู่ที่คณะกรรมการได้ดูแล้วว่าถึงแม้จะให้สิทธิอุทธรณ์ แต่ก็ไม่กำหนดเวลา
เอาไว้ ถ้าเกิดอธิบดีแซ่เรื่องเอาไว้ ๙๐ วัน ๑๒๐ วัน ผู้ที่อุทธรณ์ก็จะเสียประโยชน์ -----

ดังนั้นจึงให้กำหนดเวลาไว้ว่าถ้าถึง ๓๐ วันแล้วอุทธรณ์ยังไม่มีการพิจารณาให้ถือว่าวินิจฉัยว่าเขาไม่ต้องถูกสั่งพัก นั้นเป็นการรักษา

ประการที่ ๒ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ในมาตรานี้เป็นมาตราทั่วไปสำหรับใบขับขีรถสาธารณะทุกประเภท ไม่เฉพาะรถจักรยานยนต์รับจ้างที่มีคณะกรรมการประจำจังหวัดอย่างที่ท่านสมาชิกได้กรุณาห่วงใยว่าในเมื่อมีคณะกรรมการประจำจังหวัดอยู่แล้วน่าจะพิจารณา ผมขอกราบเรียนว่านี่เป็นมาตราทั่วไปสำหรับผู้ขับขีรถสาธารณะทุกชนิดรวมทั้งแท็กซี่ รวมทั้งตุ๊ก ตุ๊ก สีส้อยเล็กและจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในประเด็นนี้ด้วย แล้วก็ผู้ที่สั่งเพิกถอนนั้นคือนายทะเบียน เพราะฉะนั้นก็สมควรที่จะอุทธรณ์ต่ออธิบดี ซึ่งเป็นผู้รู้เรื่องราวรู้หลักเกณฑ์กติกาต่าง ๆ ควบคุมกฎต่าง ๆ อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่ามาตรานี้ที่ได้แก้ไขไว้นั้นก็เป็นการสมควรแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คงไม่ติดใจอะไรนะครับ ต่อไปครับมาตรา ๑๙ ครับ

นายทวี พวงทะวาย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เป็นการจบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้วนะครับ ต่อไปเป็นการสรุปทั้งร่าง เป็นการพิจารณาทั้งร่างนะครับตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๖ มีท่านสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไข ถ้อยคำผิดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มีก็ถือว่าเป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกเข้ามาลงคะแนนครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญออกเสียงลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ลงคะแนนครบทุกท่านหรือยังครับ ครบแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนเสียงครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงครับ มีท่านสมาชิกเห็นด้วย ๓๑๓ ท่านเป็นเอกฉันท์นะครับ ดังนั้นมติของที่ประชุมเห็นชอบในวาระที่ ๓ ครับ

เนื่องจากมีข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการนัดรับเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้สภาพิจารณว่าเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งถ้าที่ประชุมเห็นด้วยผมจะได้แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีตามข้อบังคับข้อที่ ๑๑๑ วรรคสอง ต่อไปนะครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการอ่านข้อสังเกตครับ

นายทวี พวงทะวาย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้คณะรัฐมนตรีรับทราบและพิจารณาดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ เห็นควรกำหนดอัตราให้สูงกว่าอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล เนื่องจากรัฐต้องมีค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบและการควบคุมเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้โดยสารอันเป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากการอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล

๒. การกำหนดอัตราค่าภาษีประจำปีสำหรับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล

และรถจักรยานยนต์สาธารณะ เห็นควรกำหนดอัตราค่าภาษีประจำปีสำหรับรถจักรยานยนต์สาธารณะให้สูงกว่าอัตราค่าภาษีประจำปีสำหรับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล เนื่องจากการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารเป็นการแสวงหารายได้จากการใช้รถจักรยานยนต์ และมีการใช้ถนนมากกว่ารถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล นอกจากนี้อัตราค่าภาษีประจำปีทั้งรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์สาธารณะยังกำหนดไว้ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ สมควรปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันด้วย

๓. โดยที่กฎหมายเกี่ยวกับรถยนต์ การจราจร และการขนส่งทางบกเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้รถ ซึ่งมีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยโดยเร็ว ให้ทันกับสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวให้มีลักษณะเป็นบทบัญญัติที่กำหนดเป็นหลักการทั่วไปให้เห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายเท่านั้น ส่วนรายละเอียดในทางปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อกำหนด หรือข้อบังคับ เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างรวดเร็วต่อไป

๔. เนื่องจากการแก้ไขพระราชบัญญัติรถยนต์ในครั้งนี้มีผลให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติหลายประการ จึงสมควรที่จะได้จัดให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างแพร่หลาย เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงข้อปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้โดยทั่วถึง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ดิฉันขอสังเกตนะครับ เชิญครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ดิฉันดิฉันขอสังเกตนะครับ ในมาตรา ๔ (๑๕) เครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ บัตรประจำตัวคนขับรถ และการแสดงบัตรตัวคนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนอาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะ ดิฉันอยากจะขอเพิ่มเติมข้อสังเกตนะคะว่า ใน (๑๕) เครื่องแบบ ไม่ได้กำหนดว่าเป็นเครื่องแบบของราชการเป็นผู้กำหนดหรือว่าใครเป็นผู้กำหนด เพราะว่าปัจจุบันนี้ดิฉันเห็นเครื่องแบบมอเตอร์ไซค์รับจ้าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมปิดเองนะครับ เนื่องจากเรากำลังพิจารณาข้อสังเกตอยู่ ที่นี้ท่านกำลังย้อนไปถึง มาตรา ๔ อะไร ผมยังมองไม่เห็นในข้อสังเกตที่ท่านกำลังอภิปรายอยู่เลยครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านคะ คือดิฉันขอเพิ่มเติมข้อสังเกต ดิฉันสงสัยนะคะ แต่ว่าตอนที่มาตรานี้ดิฉันไม่ทัน ดิฉันก็เลยมาเพิ่มในข้อสังเกต ข้อ ๕ อยากจะให้ เพิ่มเป็นว่า การแต่งกายควรที่จะให้ราชการเป็นผู้กำหนด ไม่ใช่เขียนไว้เฉย ๆ ว่า เครื่องแต่งกาย แต่เราไม่รู้ว่าจะแต่งกายแบบไหน เพราะว่าปัจจุบันการแต่งกายผู้ที่ขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างจะเป็น เสื้อของพรรคไทยรักไทยนะคะ ทั้งจังหวัดเลยคะ จังหวัดดิฉันนี้ท่านไปดูได้ ทุกวินมอเตอร์ไซด์ เป็นเสื้อของพรรคไทยรักไทยทั้งนั้นเลย ดิฉันจึงอยากให้อำหนดนะคะว่า เครื่องแต่งกายนี้ควรจะเป็นของพรรคการเมืองหรือจะเป็นของส่วนราชการเป็นผู้กำหนด อย่างแท็กซี่เห็นไหมคะ เขาก็ยังใส่เสื้อสีฟ้า จะรู้ทันทีว่าคนนี้เป็นผู้ขับรถแท็กซี่นะคะ ถึงจะไปถูกฆ่าตายที่ไหนก็รู้ว่าคนนี้เป็นคนขับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างถ้าเราระบุเครื่องแต่งกาย แต่ที่นี้ถ้าไม่ระบุอย่างนี้พรรคไทยรักไทย ก็มีเสื้อทุกจังหวัดสิคะ ต้องกำหนดลงไปเลยว่าเครื่องแต่งกายจะเป็นของใครเป็นผู้กำหนด นี่ดิฉัน ตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมข้อที่ ๕ นะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านอลงกรณ์ศรีชัย

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์
 ในข้อสังเกตของคณะกรรมการ โดยเฉพาะในข้อ ๑ และ ข้อ ๒ นั้น กระผมไม่เห็นด้วย
 เป็นอย่างยิ่งที่คณะกรรมการจะไปชี้โพรงให้กระรอก ก็คือให้ทางรัฐบาล
 หรือคณะรัฐมนตรีนั้นได้มีการปรับเปลี่ยนอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์
 สาธารณะ รวมไปถึงในเรื่องของทะเบียนรถประจำปี ทั้งนี้เพราะเหตุว่าแนวความคิด
 ในเรื่องนี้มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ตัวกระผมเห็นว่ามีมอเตอร์ไซค์รับจ้างนั้น
 ถือว่าเป็นการเสริมกิจการขนส่งสาธารณะซึ่งเป็นประโยชน์กับส่วนรวม แต่ทำไม
 ถึงจะต้องไปเพิ่มใบขับขี่ ค่าธรรมเนียมใบขับขี่ แล้วก็ทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ
 ดังที่กระผมได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้ในมาตรา ๗ ซึ่งก็ได้เรียนต่อท่านประธานไปแล้วว่า
 มอเตอร์ไซค์รับจ้างเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นคนยากคนจน แล้วก็มีโอกาสได้มาดำเนินอาชีพ
 ดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องซึ่งในปัจจุบันเขามีภาระมากอยู่แล้ว โดยเฉพาะในเรื่องของ
 ส่วยเสือกี่ต่าง ๆ ส่วยวินเหล่านี้ แล้วกระผมก็ไม่เชื่อว่าในอนาคตแม้จะมีกฎหมายฉบับนี้
 ตราออกมา ก็จะจัดในเรื่องของมาเพียวินต่าง ๆ ซึ่งถือว่าการทำนาบนหลังคน
 โดยเฉพาะคนทุกข์คนยากดังกล่าว แต่ว่ารัฐยังไม่ควรไปซ้ำเติม แล้วยังไม่เป็นการบังคับ
 ที่คณะกรรมการจะไปมีความเห็นว่าควรจะต้องเก็บค่าใบขับขี่ หรือว่าค่าทะเบียนรถ
 ให้สูงกว่าปกติ แล้วการใช้เส้นทางถนนสาธารณะดังกล่าวนั้นก็ไม่ได้ใช้เพื่อการส่วนตัว
 แต่ใช้เพื่อบริการสาธารณะ รายได้ก็ไม่ได้เป็นมรดกเป็นผลหรือใครรับ ทุกวันนี้ค่าน้ำมันก็แพง
 ค่าโชห่วยต่าง ๆ ก็แพง ไหนจะต้องมาจ่ายค่าเบี้ยบำนาญทาง แล้วยิ่งมาออกกฎหมายหมิ่น
 ภัยใต้การแก้ไขของกฎหมายดังกล่าวฉบับนี้นั้น ล้วนแล้วแต่ไปเพิ่มรายจ่ายทั้งสิ้น
 ไม่ว่าเรื่องของชุด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบัตรประจำตัวและอื่น ๆ ขาดเพียงบางประการ
 ก็จะถูกเจ้าหน้าที่ถือเป็นเรื่องในการเรียกค่าปรับ ดังนั้นผมเห็นว่ากรรมการไม่ควร
 ที่จะมีข้อสังเกตดังกล่าว อยากจะให้ตัดยกเลิกใน ข้อ ๑ ข้อ ๒ ออกไปจากข้อสังเกตดังกล่าว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมบุญศรีครับ

นายสมบุญศรี อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สมบุญศรี อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่ นะครับ โดยเฉพาะข้อสังเกต ข้อที่ ๑ ครับท่านประธาน จะสังเกตว่าการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต นะครับ กำหนดไว้ในกฎหมายแล้วก็อัตราภาษีประจำปีของรถ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล จักรยานยนต์ส่วนบุคคล แล้วก็จักรยานยนต์สาธารณะ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้จริง ๆ แล้วก็คือเน้นไปที่เรื่องของมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ถ้าเราจะสังเกตว่า หลักเกณฑ์ หลักการทั้งหลาย เนื่องจากต้องการที่จะให้พี่น้องประชาชนได้เกิดความปลอดภัย ในการใช้บริการ ก็เลยมากำหนดว่าต่อไปนี้มอเตอร์ไซค์รับจ้างมีความแตกต่างจาก มอเตอร์ไซค์พาหนะส่วนบุคคลอย่างไรบ้าง ในอดีตครับ ก็คือการสังเกตที่เสีย พุงต่าย ๆ ก็คือเสียก็ ก็หมายความว่าคนนั้น คนไหนใส่เสื้อก็ก็เป็นรถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ซึ่งในเรื่องของเสื้อก็เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเป็นผู้มีอิทธิพล เกี่ยวข้องกับเรื่อง ความปลอดภัยเยอะแยะหลายเรื่อง กฎหมายฉบับนี้จึงเข้ามา แล้วโดยเฉพาะข้อสังเกต ของคุณรังสีมาก็น่าเป็นข้อสังเกตหนึ่งที่น่าจะเอาไปคิดว่า ขณะนี้รัฐปล่อยให้องค์กรเอกชน หรือว่าหน่วยงานใดก็ได้แล้วแต่เข้าไปควบคุมว่า นี่คือรถสาธารณะ นี่คือรถท้องถิ่น แล้วโดยเฉพาะการเพิ่มแนวคิดของกรมการที่จะไปเพิ่มค่าธรรมเนียมทั้งหลาย ตามที่ท่านอลงกรณ์ได้อภิปรายเมื่อสักครู่ ท่านประธานครับ จะสังเกตว่าในอดีต คนขับรถสิบล้อครับท่านประธาน มีปัญหาคนขับรถสิบล้อที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า เนื่องจากเขาทำหน้าที่ไม่พอกับรายจ่าย เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่หนักขึ้น ----

ก็เลยต้องอาศัยก็คือยาเสพติดเข้าไปช่วย เห็นไหมครับผลมันเกิดกันทั่วประเทศ เกิดผลร้ายทั่วประเทศ แต่ในขณะเดียวกันขณะนี้กรรมการมองว่าเราเริ่มจัดกฎหมายดีแล้ว แต่ไปเพิ่มเงินให้กับมอเตอร์ไซค์รับจ้างดีกว่า มอเตอร์ไซค์รับจ้างต่อไปนี่พอถึงปีก็ต้องหาเงินเพิ่มเติม การที่เสียเงินเพิ่มเติมคิดว่าไม่ใช่เป็นหนทางของการแก้ปัญหาในเรื่องของความปลอดภัย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าแนวคิดอื่นในการสร้างความปลอดภัยให้กับพี่น้องประชาชน และโดยเฉพาะผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ท่านประธานครับ สอบถามนิดหนึ่งว่ากฎหมายฉบับนี้ไปเกี่ยวข้องกับภาคใต้หรือไม่ครับ พี่น้องประชาชนอาจจะถามว่า คำสั่งที่ห้ามซ้อนท้ายมอเตอร์ไซค์เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ เหตุผลเพราะว่าการซ้อนท้ายมอเตอร์ไซค์ที่เป็นผู้ชายห้ามซ้อนท้ายในเขตที่มีกฎอัยการศึก แต่ถามว่าถ้าเขาไปจุดเป็นรถยนต์สาธารณะ รถจักรยานยนต์สาธารณะ หมายความว่ามอเตอร์ไซค์รับจ้างสามารถรับผู้ชายซ้อนท้ายได้หรือไม่ สอบถามด้วยครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันท์สมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พินิจ จันท์สมบุรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ท่านประธานที่เคารพ ข้อสังเกตที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นมานี้ความจริงแล้วมี ๔ ข้อเล็ก ๆ ไม่ได้ใหญ่โต ในข้อแรกก็คือเพื่อความปรารถนาดี เพื่อความปลอดภัย ซึ่งรัฐมนตรีนั่งอยู่นี้ และรัฐมนตรีที่นั่งคือรัฐมนตรีนิกรเป็นคนภาคใต้ และข้อที่ ๒ เรื่องภาษี เราต้องยอมรับความจริงว่าสภาพเศรษฐกิจวันนี้ เดียวนี้เราทานข้าวก็จานละ ๒๐ บาทแล้ว คิดว่าก็น่าจะปรับปรุง ฉะนั้นกรรมการคิดดี ถูกต้องด้วยความเคารพ ได้มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนได้พูดถึงเรื่องเสีย แล้วก็ได้พาดพิงมา ผมจะประท้วงหรือก็เกรงใจ ความจริงแล้วเสียนี้ต้องยอมรับทุกคนครับ ใครที่เป็น ส.ส. มานั่งตรงนี้โดนมอเตอร์ไซค์รับจ้างขอเท่านั้น ต้องพูดหน่อย ท่านประธานอย่าเพิ่งเบรก เพราะไปพาดพิงไทยรักไทย เพราะฉะนั้นคนที่เขาใจบุญก็จะให้ ก็เป็นสิ่งที่เขาน้ำใจเขา แต่สิ่งหนึ่งเราอย่าลืมว่ากฎหมายฉบับนี้เริ่มต้นด้วยเหตุผลของความดีงาม เหตุผลของวัฒนธรรมแห่งความถูกต้อง ซึ่งผมได้พูดในตอนแรกว่า การเปิดไฟหน้า ใส่หมวกกันน็อคเพื่อความปลอดภัยของผู้ขับ ผมยัง

ยกตัวอย่างว่าใส่หมวกแล้วต้องรัดคาง รัดเข็มขัดไว้ให้แน่น ๆ เพราะฉะนั้นจารีตประเพณีอันดีงาม กฎหมายฉบับนี้จะเป็นสิ่งที่น่าสนใจซึ่งความถูกต้องในความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน แล้วก็ความปลอดภัยของประเทศชาติ แล้วก็เซฟ (Save) ประหยัดงบประมาณ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านชวลิตเชิญครับ

นายชวลิต มหาจันทร์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชวลิต มหาจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย จากชัยภูมิ เขต ๒ ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วเมื่อวานนี้หลังจากที่จะมีการประชุมพรรคเราก็หยิบยกปัญหานี้เข้ามาคุยกันอยู่นะครับว่า ข้อสังเกตของคณะกรรมการ ท่านสมาชิกพรรคไทยรักไทยก็เป็นห่วงเหมือนกันว่าการขึ้นภาษี การที่จะมากำจัดเรื่องนี้ พวกเราก็ยังข้องใจกันอยู่ ด้วยความไม่สบายใจนะครับ สมาชิกพรรคไทยรักไทยหลายท่าน แต่เพื่อความสบายใจก็อยากฟังคำตอบจากคณะกรรมการ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายนิกร จำนง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นิกร จำนง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะกรรมการ ขอตอบข้อสังเกตว่าข้อสังเกตทั้งหลายเป็นความเห็นชอบสภาที่อยากจะบันทึกไว้ในกฎหมาย ซึ่งแม้ว่าจะเป็นฝ่ายบริหารก็ตาม ผมเห็นด้วยว่าถ้าอยากจะมีการบันทึกไว้เป็นการเคารพต่อความเห็นของสภาก็ให้บันทึกไว้ ที่จริงแล้วผมได้มีการชี้แจงโดยละเอียดไปแล้วว่า

ข้อที่ ๑ เรื่องการกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเดิมมีการกำหนดไว้ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ก็คือปีละ ๒๐๐ ปราบกฏว่าในคณะกรรมการประสานงานตามกฎหมาย เรื่องนี้ผ่าน ครม. แล้วนะครับ พอเข้ามาในกรรมการประสานงานของสภาผู้แทนราษฎร ท่านอดิศร เพียงเกษ ไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่าการขึ้นราคาแบบนี้ นี่เป็นการช่วยเหลือประชาชนผู้ยากจนอยู่แล้ว ไปขึ้นอะไรกันอีก แล้วก็ผมอยากจะเรียนไว้ ผมชี้แจงไปตอนต้นว่า เรื่องนี้ในนโยบายรัฐบาล ในการดำเนินการมี ๒ ทาง ๑. แก้ปัญหาเรื่องผู้มีอิทธิพล อันที่ ๒ ช่วยประชาชนผู้ยากจน

แล้วอาชีพนี้มีแห่งเดียวในโลก เราถือว่าเป็นอาชีพชั่วคราว ไม่ได้ถาวรอะไร เพราะฉะนั้นก็ให้ประโยชน์ว่าประชาชนที่ขับรถมอเตอร์ไซค์รับจ้างสามารถจะขับรถไปส่งลูกได้ ไม่เป็นไร มาขับรถรับจ้างก็ได้ ให้โอกาสทุกอย่าง ดังนั้นผมก็เลยเอาเรื่องนี้กลับไปใน ครม. เพราะ ครม. บันทึกลงมาเป็น ๑,๐๐๐ บาท คณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยนะครับว่าเรื่องนี้เอาให้เท่ากัน ก็แล้วกัน หมายถึงใบขับขี่ก็คือใบขับขี่อย่าให้แพงกันไปเลย ครม. ก็เห็นชอบก็คือลดลงเหลือ ๕๐๐ บาทเท่ากับธรรมดา แล้วเขาก็กลับมาสู่สภาอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ในข้อเท็จจริง รัฐบาลเห็นด้วยอยู่แล้วว่าจะจะเป็นแบบนี้ แต่เนื่องจากว่าจะมีการบันทึกว่าในอนาคตอาจจะมียายได้เพิ่มมากขึ้น อาจจะมีการเพิ่มก็แล้วแต่ แต่เป็นข้อสังเกตในความเห็นของกรรมาธิการ เท่านั้นเองนะครับ

ข้อที่ ๒ เรื่องภาษีก็เช่นกัน เรื่องภาษีที่กำหนดไว้เดิมนี้นะครับ เป็นคันละ ๗๕๐ บาท ในขณะที่ที่รถธรรมดาที่กำหนดไว้ ๔๕๐ บาท ก็มีการลดลงมาเหมือนกันว่าสุดท้ายนี่นะครับ คณะกรรมการประสานงานก็ไม่เห็นด้วย ทางสภาไม่เห็นด้วยว่า เขาจนอยู่แล้วจะไปคิดอะไรกับเขาอีก ก็เลยไปกำหนดนะครับ ผมก็ต้องเอากลับไป ครม. ว่าให้มีการกำหนดว่ารถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลคันละ ๑๐๐ บาท สาธารณะก็ ๑๐๐ บาทเหมือนกันเท่ากันอีก ตกลงสุดท้ายแล้วนี่ไม่มีความแตกต่างแล้วมีการบันทึกไว้ไม่ว่าในชั้นของคณะรัฐมนตรีเองก็เห็นชอบตามนี้ เพียงแต่ตรงนี้เป็นความเห็นว่าจะมีการเพิ่มก็เป็นข้อสังเกตไป เพราะถือว่าเป็นรายได้เหมือนกันจะได้รู้ว่าเป็นรายได้ครับ

ข้อต่อมาเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายนะครับ มีการปรับปรุงกฎหมาย ผมจะขอตอบไปเลยข้อนี้ครับว่า ในที่ประชุมมีความเห็นว่ากฎหมายนี้ผมเองเอากฎหมายเข้ามา ๒ ฉบับแล้ว ขณะนี้มีการแก้ไข แล้วก็ยังมีรายละเอียดเยอะ กฎหมายตามนี้เป็นความเห็นผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งนะครับ คณะกรรมาธิการบอกว่าจะแก้ไขกันมากมาย ให้แก้แต่นัยของกฎหมายแล้วที่เหลือนี้ให้มันอ่อนตัวแล้วมีการปรับปรุงไปตามสถานการณ์ได้ เพราะรถก็ตีอะไรก็ได้มันมีการเปลี่ยนแปลงเยอะ เรื่องนี้อยากจะเรียนนะครับว่า ในส่วนของรัฐบาลเองเราได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมารวมกฎหมาย เรามีกฎหมาย ๒ ฉบับ คือกฎหมาย พ.ร.บ. ขนส่ง กฎหมายรถยนต์เหมือนกัน อีกอันหนึ่งได้มาจากตำรวจ ขณะนี้จะมีการรวมแก้กฎหมายเสียในคราวเดียวแล้วจะให้อ่อนตัว ซึ่งในตรงนี้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาษีเรื่องอะไรต่าง ๆ จะใช้เป็นกฎกระทรวง คือให้รัฐบาลรับผิดชอบไปจะได้ปรับปรุงไปได้ ผมก็เลยอยากจะเรียนว่าข้อกำหนดทั้งหลายนะครับ และสุดท้ายมีข้อสังเกตว่าให้ใช้เวลาให้มากขึ้น ก็มีการแก้แล้วก็คือจากเดิม ๙๐ วันขยายเป็น ๑๒๐ วัน แต่เกรงว่าเวลาประกาศไปแล้วเรื่องราวที่แล้วเรื่องกฎหมายรถยนต์นี่นะครับ พอใช้เวลาอันนี้ประชาชนทราบช้า แล้วประชาชนก็มีปัญหา คือไม่ทราบว่ากฎหมายเป็นอย่างไรก็ให้ประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นทั้ง ๒ ข้อสุดท้ายนี้เป็นการยอมรับโดยดุชฎีอยู่แล้ว แต่ใน ๒ ข้อแรกได้ชี้แจง แต่เนื่องจากกรรมาธิการต้องการจะมีการบันทึกไว้ครับ ผมก็เห็นด้วยในฐานะเป็นกรรมาธิการ เป็นเสียงข้างน้อยไว้เสียด้วยซ้ำครับ ก็นำเสนอที่ประชุมเพื่อทราบครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คั่นคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 อรรถสิทธิ์ (คั่นคาย) ทรัพย์สิทธิ์ ไทยรักไทยจากนครพนม ผมเกรงว่าจะเกิดความเข้าใจผิด
 ในเรื่องข้อสังเกต อยากจะขออนุญาตท่านประธานได้อภิปรายในประเด็นนี้ ใช้เวลาไม่มากครับ
 ท่านประธานครับ กระผมอยากจะยืนยันนะครับว่าข้อสังเกตเป็นสาระที่สำคัญมากในการที่จะ
 ทำให้กฎหมายฉบับนั้นสมบูรณ์หรือไม่อย่างไร โดยเฉพาะในการที่จะทำให้รัฐบาลนำไปปฏิบัติ
 เพราะว่าในข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๕๔๔ ผมขออนุญาตอ่าน
 นะครับว่า ข้อ ๙๖ ผมเคยอภิปรายเสมอครับท่านประธานว่า สภานี้ต้องให้ความสำคัญต่อ
 ข้อสังเกตของกรรมาธิการ เพราะว่าในข้อ ๙๖ นี้ได้ระบุไว้ชัดเจนนะครับว่า ในการพิจารณาของ
 คณะกรรมาธิการ ถ้าคณะกรรมาธิการเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติ
 ก็ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมาธิการเพื่อให้สภาพิจารณา ในกรณีนี้
 สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกตไปยัง
 คณะรัฐมนตรี และพรรคสมาชิกครับ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน นับแต่วันที่ประธานสภาส่ง
 ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการให้คณะรัฐมนตรีทราบ คณะรัฐมนตรีได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตนั้น
 ประการใดหรือไม่ ให้ประธานสภาแจ้งให้ที่ประชุมทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุมสภา
 เพราะฉะนั้นตรงนี้นะครับท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะให้กรรมาธิการนี้ะครับได้เห็น
 ความสำคัญของข้อสังเกตตรงนี้ด้วยว่า ข้อสังเกตนั้นเคยมีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่ง
 ซึ่งท่านถึงแก่กรรมไปแล้วครับ ผมขออภัยที่ต้องเอ่ยนามท่าน คือ ท่านขุนทอง ภูผิวเดือน
 ท่านย้ำบอกว่า ข้อสังเกตนั้นมันเหมือนกับได้ตั้งที่แปะอยู่ในลำไส้ใหญ่ นะครับ ที่มีความสำคัญ
 เพราะฉะนั้นเมื่อเขียนขึ้นมาแล้วเมื่อสภารับแล้ว รัฐบาลต้องปฏิบัติ นะครับ ตรงนี้มีสาระมาก
 เมื่อสมาชิกสอบถามและขอเพิ่มเติมตรงนี้ เมื่อที่กรรมาธิการก็ยังไม่ได้ตอบว่าที่ขอเพิ่มเติมนั้น
 จะได้หรือไม่ได้อย่างไร ซึ่งผมก็ข้องใจเหมือนกันครับเมื่ออภิปรายไปตรงนี้แล้วว่า ข้อ ๔ นี้ะครับ
 อยากจะฟังคำตอบด้วย ข้อสังเกตข้อ ๔ นี้ได้เขียนไว้ว่า เนื่องจากการแก้ไขพระราชบัญญัติ
 รถยนต์ในครั้งนี้มีผลให้ผู้ขับขีรถจักรยานยนต์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติหลายประการ จึงสมควรที่จะได้
 จัดให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างแพร่หลาย เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงข้อปฏิบัติตาม
 กฎหมายฉบับนี้โดยทั่วถึง-----

ให้ใครครับเป็นผู้จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ตรงนี้ ผมอยากจะขอให้เพิ่มเติมใหม่ว่าน่าจะเป็นหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกนี่ล่ะที่รับผิดชอบ ที่จะต้องประชาสัมพันธ์ให้ผู้ขับที่รถจักรยานยนต์นี้ได้ทราบโดยทั่วกัน ผมเห็นด้วยนะครับในข้อสังเกต เพียงแต่ว่าอยากจะให้ชัด ถ้าจะบอกว่าให้รัฐบาลนี้แล้วใครล่ะ รัฐบาลบอกให้กระทรวงคมนาคมเป็นผู้รับผิดชอบตรงนี้ แต่ถ้าจะให้ระบุให้ชัดลงไปนี่นะครับ มันจะทำให้เสียหายอะไรหรือไม่ อย่างไร มันจะทำให้ข้อสังเกตตรงนี้มี ความหมายและมีผลในทางปฏิบัติ แล้วรัฐบาลต้องปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร ตรงนี้ผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานถามไปยังกรมการด้วย อยากฟังคำตอบท่านประธานกรมการครับ เพราะวันนี้ยังไม่เห็นท่านพูดอะไรเลย ท่านนั่งยิ้มอยู่อย่างเดียว นะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านอลงกรณ์ เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้ฟังคำชี้แจง ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ในฐานะคณะกรรมการวิสามัญได้ชี้แจง ก็เลยไม่ทราบว่าเป็นที่จริงแล้วนี่ ข้อเสนอที่ให้ตัดข้อสังเกต ข้อ ๑ ข้อ ๒ ที่ทาง คณะกรรมการมีความเห็นเพื่อส่งให้คณะรัฐมนตรีรับทราบและพิจารณาในการขึ้นใบขับที่รถจักรยานยนต์สาธารณะ แล้วก็ทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ ท่านจะยืนยันหรือว่าคุณจะตัดทิ้งออกไป รวมไปถึงในเรื่องของข้อสังเกตหลายประการที่เพิ่มเติมของท่าน ส.ส. รังสิมา รอดรัศมี ซึ่งในส่วนนี้ผมคิดว่าถ้าท่านได้ยอมรับเหตุผลและความเป็นจริง มองในมุมของราษฎร อย่างมองในมุมของราชการมากเกินไป เพราะว่าเป็นกิจการสาธารณะ แล้วก็เป็นการเสริมอาชีพของคนที่มีรายได้น้อย หรือว่าไม่มีอาชีพในการประกอบกิจการก็มาทำงานมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ดังนั้นผมเข้าใจว่าท่านประธานคณะกรรมการท่านนั่งเบาะ ๕๐๐ ครับ ไม่ได้นั่งมอเตอร์ไซด์รับจ้าง เพราะฉะนั้นอาจจะไม่เข้าใจหัวใจจิตหัวใจของคนที่เป็นมอเตอร์ไซด์รับจ้าง แต่ว่าเมื่อฟังคำอภิปรายของกระผมแล้วก็เพื่อนสมาชิกหลายท่าน หวังว่าท่านจะตัดทิ้ง ข้อ ๑ ข้อ ๒ และควรแก้ไขด้วยข้อความว่า เนื่องจากกิจการจักรยานยนต์สาธารณะเป็นกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อการคมนาคมขนส่งของประเทศ และยังเกื้อหนุน เกื้อกูลให้เกิดการจ้างงาน

เพิ่มขึ้น ดังนั้นคณะรัฐมนตรีจึงควรพิจารณาในการที่จะไม่ให้การกำหนดค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ หรืออัตราภาษีประจำปีสำหรับรถจักรยานยนต์
สาธารณะนั้นสูงเกินกว่าจักรยานยนต์ส่วนบุคคล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการ คุณรังสีมายังตั้งใจหรือครับ

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสีมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดสมุทรสงคราม ดิฉันอยากถามท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมาธิการว่า ข้อสังเกต
ของดิฉันนี้ท่านจะเพิ่มหรือไม่คะ และถ้าไม่เพิ่มนี้ท่านช่วยอธิบายให้ดิฉันฟังนะคะว่า
เครื่องแต่งกายนี้ดิฉันตั้งใจมากเลย เพราะว่ามันทั้งจังหวัดเลยนะคะ แล้วก็ดิฉันอยากขอให้
เพิ่มเติมนะคะว่า เครื่องแต่งกายให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนะคะ กำหนดออกมาเลยว่า
ทั่วประเทศต้องใช้เครื่องแบบอันนี้ทั้งหมด ไม่ใช่ให้พรรคการเมืองมาทุกจังหวัดทั่วประเทศ
อย่างนี้มันไม่ถูกละคะ ขอขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านเอกภาพ เชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ
ส.ส. จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย เรียนคณะกรรมาธิการ ฝ่ายท่านกรรมาธิการนะครับว่า
ข้อห่วงใยของเพื่อนสมาชิกก็น่ารับฟัง เพราะเจตนารมณ์ในการแก้กฎหมายฉบับนี้ เราไม่มี
เจตนาที่จะออกมาหาเงินภาษีกับคนยากคนจนนะครับ เรามีเจตนาเพื่อที่จะจัดให้ผู้ขับขี่
รถมอเตอร์ไซด์รับจ้างนั้นเข้าที่เข้าทาง ให้มีที่ไปที่มาะครับ แล้วก็เพื่อแก้ปัญหาผู้มีอิทธิพล
ทั้งหลายเหล่านี้ครับ กฎหมายฉบับนี้เคยเข้าผ่านวิป (Whip) มาครั้งหนึ่ง วิปเคยตีตกไปเรื่องการ
จดทะเบียนของจักรยานยนต์รับจ้างหรือสาธารณะแพงกว่ารถยนต์ส่วนบุคคลนั้นนะครับ
ผมเห็นว่าอยากจะฝากคณะกรรมาธิการทั้งหลายนะครับว่า คนยากคนจนของเรานั้นที่ไม่มี
งานทำหรือว่าที่มาจากถิ่นที่กรุงเทพมหานครนั้น เขามาทั้งครอบครัวนะครับ -----

อย่างที่จังหวัดร้อยเอ็ดของผมนี่มารับจ้างขับมอเตอร์ไซด์สาธารณะเยอะนะครับ เอาที่ไรที่นาไปจ้างองจำนำเพื่อมาดาวนรถจักรยานยนต์รับจ้างตามซอยต่าง ๆ แล้วก็ยังมาเสียค่าเสียวินนี่ครับ ตัวหนึ่งหลายหมื่นบาท เขาเดือดร้อนนะครับ แล้วทำไมรัฐบาลของเรานั้นไม่อำนวยความสะดวกเรื่องพวกนี้ ทำไมต้องไปหาเศษหาเลยจากพวกนี้ครับไม่กี่สตางค์เอง อย่างค่าธรรมเนียมรถจักรยานยนต์สาธารณะรับจ้างนั้น ที่จริงแล้วน่าจะให้ฟรีเขาไปเลย ผมไม่เห็นด้วยที่จะเขียนไว้แล้วก็ยังเป็นช่องทางให้ผู้ปฏิบัตินั้นได้เอาข้ออ้าง ข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือของสภานี้ครับเป็นข้อปฏิบัติ แล้วก็จะขึ้นอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่ดี หรือว่าการเสียภาษีประจำปีก็ดีทั้ง ๒ ข้อนี้ครับ ผมไม่เห็นด้วยนะครับ ผากท่านประธานกรรมการท่านก็มาจากต่างจังหวัดนะครับ ถึงแม้ว่าท่านนั้นจะเป็นผู้แทนราษฎรท่านก็เห็นใจคนยากคนจนอยู่เช่นกันนะครับ ผมว่า ๒ ข้อนี้อย่าเอาไปเงื่อนไขเลยครับ ถ้าตัดได้ก็จะเป็นการดีครับ ผมเชื่อว่าผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายค้าน รัฐบาลนี้ครับ ก็เห็นใจคนจน เรามาจากคนจนนะครับ ถ้าอะไรที่จะช่วยแบ่งเบาภาระคนยากคนจนได้ ทำเถอะนะครับ ผมเห็นว่าควรตัดทั้งข้อ ๑ และข้อ ๒ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมการชี้แจงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ ในฐานะประธานกรรมการพรรคชาติไทย ท่านประธานครับ กระผมขอย้ำตลอดก็เพราะว่าแต่ละท่านรักประชาชน เห็นใจประชาชนทุกคน ผมก็เห็นว่าแต่ละท่านมีบทบาทสำคัญจึงได้เป็นผู้แทนราษฎร ประทานโทษที่ต้องเอยนาม คือท่านอลงกรณ์ ท่านบอกว่าผมนั่งรถเบนซ์ ๕๐๐ ท่านไม่รู้ว่าผมเป็นหนี้เท่าไร ไม่เหมือนท่านอลงกรณ์มีโอกาสออกไปตรวจตลอด แสดงว่าท่านรวยกว่าผม ท่านประธานที่เคารพครับ แล้วก็ยังบอกว่าผมนี้ไม่เคยนั่งมอเตอร์ไซด์ ชีวิตผมนี้อยู่กับจักรยาน และมอเตอร์ไซด์ก่อนที่จะนั่งรถยนต์ ผมนั่งมอเตอร์ไซด์ตลอด เพราะว่าบางครั้งตั้งที่เพื่อนสมาชิกและท่านกรรมการบางท่านได้กราบเรียนต่อประธานผ่านทางสภาว่า เมื่อภาระรถมันติดหนาแน่นเราก็ต้องนั่งอาศัยมอเตอร์ไซด์ ผมประทานกราบเรียนข้อสังเกตทั้ง ๔ ข้อนั้น ผมได้ปรึกษาหารือกับเพื่อนกรรมการแล้วก็ได้ปรึกษาหารือกับท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงคมนาคมที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการควบคุมดูแลกรมขนส่งทางบกและ
ท่านอธิบดีก็นั่งอยู่ใกล้ผมนี้ครับ ได้ปรึกษาหารือกันแล้วเห็นสอดคล้องต้องกัน ความเป็นจริง
เรื่องการเพิ่มข้อสังเกตมานั้น ส่วนตัวของผมไม่มีความเห็น ไม่อยากจะให้มีเสียด้วยซ้ำ
ทั้ง ๔ ข้อ เรียนด้วยความสัจจริงอย่างนี้ แต่ว่าเพื่อเห็นแก่คุณอลงกรณ์ คุณอรรรถสิทธิ์
และเพื่อนสมาชิกหลายท่าน เราก็พร้อมที่จะไม่เอาครับ ข้อ ๑ ข้อ ๒ ตัด ข้อ ๓ ข้อ ๔ ไว้
เพื่อเป็นเชื้อกษัยให้รัฐบาลได้ดำเนินการตามข้อสังเกตของสภา นี่ประธานกราบเรียนต่อ
ท่านประธานครับ ส่วนท่านรังสิมา รอดรัศมี ประธานโทษ รอดสามี่ ไม่ใช่ครับ ประธานโทษ
รอดรัศมี นางสาวนะครับ ประธานโทษ ไม่สามารถที่จะรับข้อสังเกตของท่านเพิ่มได้
จึงขอประธานอภัยไปบอกชาวสมุทรสงครามด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : คงพอสมควรแล้วกระมังครับ กรรมการยอมนเปลี่ยนตัดข้อ ๑ ข้อ ๒ ออก
เพราะฉะนั้นข้อ ๓ ข้อ ๔ จะเปลี่ยนเป็นข้อ ๑ ข้อ ๒ แทน คุณสมบุญมีอะไรครับ

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
 ท่านประธานครับก็คงเป็นนิมิตอันดี ผมขอสอบถามเป็นคำถามเดิมครับก็คือ ในเรื่องของ
 ความเข้าใจ โดยเฉพาะ ข้อ ๔ ในการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีการจะต้องปฏิบัติ
 หลายประการนะครับ จึงมีการประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลาย ในเรื่องของ ๓ จังหวัดชายแดน
 ภาคใต้ที่ผมสอบถามไปท่านประธานอาจจะมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในทางปฏิบัติครับ
 ถ้าเกิดกฎหมายฉบับนี้ไปใช้อาจจะเกิดความสับสน ผมเองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ถ้าเกิดได้เข้าใจก็จะได้ไปชี้แจงให้กับพี่น้องประชาชนได้รับทราบว่าเราสามารถที่จะช้อนทำย
 ได้หรือไม่ สามารถที่จะรับส่งผู้โดยสารที่เป็นผู้ขายได้หรือไม่ถ้าเกิดกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : เชิญ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ กระผม
 ขอประทานกราบเรียนตอบคำถามต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดตรัง ประธานโทษ
 ที่เอ่ยนามคือ ท่านสมบุรณ์ ใน ข้อ ๔ นั้น การประชาสัมพันธ์เราได้มีมตินะครับความเป็นจริงนี้
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้นะครับ ท่านจะมี
 บัญชาสั่งให้กรมการขนส่งทางบกเป็นผู้ประชาสัมพันธ์ เพราะว่าท่านมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 มีขนส่งจังหวัด ขนส่งอำเภอเกือบทั่วประเทศแล้วครับท่านมีหน้าที่ที่จะประชาสัมพันธ์
 ส่วนการนั่งคร่อมหรือการนั่งเอียงอะไรต่าง ๆ นั้นะครับผมไม่สามารถที่จะตอบได้ เพราะว่า
 มันมีหลาย ๆ เรื่องครับ เช่น นั่งคร่อมนี้ยิงปืนแม่นครับยิงซ้ายยิงขวาได้ ถ้านั่งเอียงไม่กล้ายิงครับ
 แต่ไม่รู้จะนั่งแบบไหน อันนี้ก็ผมคิดว่าพຼงนี้ท่านถามในการเสนอญัตติของท่านวิทยา
 ในวันพຼงนี้ผมว่าจะเกิดประโยชน์แล้วก็ได้ยินเสียงทั่ว ๆ ไป ทั่วประเทศครับมันไม่เกี่ยวข้อ
 กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงประทานกราบเรียนต่อท่านประธานเพื่อโปรดได้พิจารณา
 เรื่องนี้ครับ และผมขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่ให้การรับรองพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ทั้ง ๓๔ มาตรากราบขอบคุณอย่างสูงครับเพื่อจะนำส่งต่อวุฒิสภาต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปจะขอมติเนะครับ พอแล้วครับ พอสมควรแล้วครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรรสงคราม) : นิดเดียวคะ ดิฉันยังติดใจ เพราะว่า ดิฉันจะไปตอบผู้ที่ซักรถมอเตอร์ไซค์รับจ้างไม่ได้ เพราะว่าเขาถามดิฉัน แล้วดิฉันจะกลับไปตอบได้อย่างไร คือไม่เพิ่มเติมนะคะข้อสังเกตไม่เพิ่ม ข้อ ๕ ให้ดิฉันก็ไม่ว่าละคะ แต่ช่วยอธิบาย ให้ดิฉันเข้าใจว่าเครื่องแบบท่านจะให้แต่งเครื่องแบบอะไร แค่นั้นละคะแล้วดิฉันจะไม่ลุกขึ้นถามอีกคะ ขอขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการ

นายปิยะพันธุ์ จัมปาสุต (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ เพื่อความสบายใจของท่านสมาชิกเนะครับ ท่านรังสิมา รอดรัศมี ขอภัยที่เอ่ยนาม ผมขอ ยืนยันว่าตามร่างของคณะกรรมการที่ได้แก้ไขมานี้หมายความว่า เครื่องแต่งกายทั้งหลาย จะต้องถูกกำหนดในกฎกระทรวงตามความประสงค์ของท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการเนะครับ ได้ตัด ข้อ ๑ ข้อ ๒ เนะครับ แล้วก็เปลี่ยน ข้อ ๓ ข้อ ๔ เป็น ข้อ ๑ ข้อ ๒ ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องเนะครับ ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมเนะครับจะเห็นด้วยกับ ข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่เนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกมาลงคะแนนเสียงครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของ

คณะกรรมการการโปรดกคปุ้ม ไม่เห็นด้วย คว้าเชิญให้สิทธิออกเสียงลงคะแนน
(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกคปุ้มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ลงคะแนนครบถ้วนนะครับ ปิดการลงคะแนนเสียงครับ ผลการลงคะแนนเสียง มีท่านสมาชิกที่เห็นด้วยทั้งหมด ๓๒๕ ท่าน เป็นเอกฉันท์นะครับ มติของที่ประชุมเห็นชอบ กับข้อสังเกต ซึ่งผมจะต้องแจ้งไปคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบหรือเพื่อปฏิบัติต่อไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๑ เป็นการจบการพิจารณาในระเบียบวาระนี้ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเป็นเรื่องการงดบังคับคดีและการขายทอดตลาด

เชิญท่านคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : การพิจารณาต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ครบ ซึ่งจะเป็นการพิจารณา ชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกจะอภิปรายได้เฉพาะ ถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่มีการสงวนคำแปรญัตติหรือสงวนความเห็น ไว้เท่านั้น ทั้งนี้เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่นนะครับ เชิญท่านประธาน ถ้าพร้อมแล้ว เชิญแถลงเลยครับ

นายปกิต พัฒนกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นายปกิต พัฒนกุล ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ในฐานะประธาน คณะกรรมการ ท่านประธานครับ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร และพลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ เป็นผู้เสนอ และได้ตั้งคณะกรรมการ วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอา ร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักการในการพิจารณานั้น คณะกรรมการ ได้ดำเนินการตามข้อบังคับการประชุม และได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จสิ้น แล้วนะครับ ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ ท่านประธานครับ ผมขอประทานกราบเรียนเพิ่มเติมว่า นอกเหนือจากรายงานที่ได้กราบเรียนต่อท่านประธาน แล้วอยู่ในมือสมาชิกผู้ทรงเกียรติแล้วนั้น เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว ผมขอประทาน กราบเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพียง ๒ มาตรา ที่สำคัญก็คือ ว่าได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๐๙ ทวิ ซึ่งกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมเพียง นิดเดียว โดยใช้คำว่า และ ในวรรคสองของมาตรา ๓๐๙ ทวิ ใช้คำว่า และ เชื่อมระหว่าง วรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๓๐๙ ทวิ โดยนำเอาความวรรคสองนั้นมาเชื่อมกับ วรรคแรกเสีย เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระของกฎหมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายเดิม ซึ่งได้ระบุไว้ในมาตรา ๒๖๙ วรรคสองของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งกฎหมายมาตรา ๒๙๖ นั้นได้ระบุถึงอ้างถึงความในวรรคสองของมาตรา ๓๐๙ วรรคสอง แต่ว่ามาดูแลเอียดแล้ว ความในมาตรา ๓๐๙ ทวิ วรรคสองนั้นไม่สอดคล้องกับกฎหมายหลักที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึงได้แก้ไขเสีย และให้ข้อความกระชับขึ้น ก็มีเพียงเท่านี้ แล้วก็ได้แก้ไขความในวรรคสามที่ใช้ถ้อยคำว่าเป็น สอง เท่านั้นเองท่านประธานครับ ก็ขอประทานกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกด้วยความเคารพยิ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านเลขานุการดำเนินการต่อไปครับ เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างเลยครับ

นายทวี พวงทะวาย (รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการ สภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านบุญเติมครับ

นายบุญเติม จันทะวัฒน์ (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา และท่านกรรมการและผู้ทรงเกียรติในสภาทุก ๆ ท่านครับ ตามที่มีบทบัญญัติร่างฉบับนี้ คือ มาตรา ๓ (๓) เป็นการให้สิทธิของเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาเพื่อจะของดการบังคับคดีชั่วคราว แต่การงดการบังคับคดีชั่วคราวจะต้องได้รับคำยินยอมเป็นหนังสือจากลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือผู้มีส่วนได้เสียในคดีนั้น ถ้ามองในการปฏิบัติหรือหลักปฏิบัติแล้วก็จะพบว่า ถ้าเป็นคดีทั่ว ๆ ไป หมายถึงโจทก์ จำเลย มาสู้คดีกันทุกฝ่าย ก็จะสามารถหาคำรับรอง หาคำยินยอมจากลูกหนี้ ตามคำพิพากษาได้ แต่ถ้าเป็นคดีที่ขาดนัดการพิจารณา คดีนี้ก็หมายความว่าตั้งแต่ยื่นฟ้องมา จนกระทั่งพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษาจะไม่มาศาลเลย ก็จะขัดหรือไม่สามารถที่จะขอรับ คำยินยอมเป็นหนังสือได้จากลูกหนี้ตามคำพิพากษา ผมก็ตั้งใจในทางปฏิบัติก็ใคร่อยากจะรับฟัง ความคิดเห็น แนวทางปฏิบัติที่จะแก้ปัญหาดังนี้ว่าจะทำอย่างไร เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา จึงจะสามารถใช้สิทธิของเขาได้ เพราะกฎหมายเขียนให้สิทธิเฉพาะฝ่ายเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ไม่ได้ให้สิทธิลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่จะของด จึงคิดว่าน่าจะเป็นประเด็นในการที่จะขอคำยินยอม จากลูกหนี้ตามคำพิพากษา เพราะตามที่ผมกล่าวมาแล้วนั้นก็คือลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ปรากฏ ต่อศาล แล้วก็ไม่ได้แสดงตัว เหยยไปเลย กรณีนี้เกิดขึ้นมา ถ้าหากโจทก์หรือเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา จะใช้สิทธิตรงนี้จะทำอย่างไร ก็เกิดปัญหาดังนี้ ผมก็ขอรับฟังความคิดเห็นเพื่อจะให้สังคม ได้ฟังดูว่ารับได้มากน้อยแค่ไหน แล้วมีทางออกอย่างไรในทางปฏิบัติครับ กราบขอบพระคุณครับ

สพ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๔๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการ

นายปกิต พัฒนกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ
ผม ปกิต พัฒนกุล ในฐานะประธานคณะกรรมการ กระผมขอประทานกราบเรียนท่านบุญเติม
ด้วยความเคารพ ความคิดเห็นของท่านก็เป็นกรณีที่น่าสงสัย แต่ผมขอประทานกราบเรียนว่า
ความใน (๓) นั้น เขาบอกว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาได้แจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าพนักงาน
บังคับคดีว่าตนตกลงงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราวชั่วคราวระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือภายในเงื่อนไข
อย่างใดอย่างหนึ่งโดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบุคคล
ภายนอกผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี เจตนาหลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แก้ไข
เพิ่มเติมขึ้นแท้จริงก็คือว่า ไม่ต้องการให้เจ้าหน้าที่งดการบังคับคดีตามคำพิพากษา เว้นไว้เสียแต่ว่า
จะได้รับความยินยอมจากลูกหนี้หรือผู้มีส่วนได้เสียเป็นลายลักษณ์อักษร ตราบใดที่ไม่ได้รับ
ความยินยอมก็แปลว่าเจ้าหน้าที่งดการบังคับคดีไม่ได้เลย เพราะเหตุว่าเพื่อต้องการคุ้มครองลูกหนี้
และบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสีย ท่านประธานครับ การงดการบังคับคดีไว้เป็นเหตุให้ลูกหนี้
เสียเปรียบ เป็นต้นว่า ลูกหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งต้องเสียดอกเบี้ยตามคำพิพากษา การบังคับคดี
ล่าช้านานแค่ไหนลูกหนี้ก็รับกรรมต้องเสียดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น และอีกประการหนึ่งก็คือ
มูลค่าราคาทรัพย์สินในอนาคตไม่แน่ว่าจะคงสภาพไว้แค่ไหน เพียงใด ถ้าราคาทรัพย์สินลดลง ลูกหนี้
ตามคำพิพากษาก็ต้องรับกรรมในการที่ถูกเจ้าหน้าที่ไปของงดการบังคับคดีมากขึ้น โดยทั้งดอกเบี้ย
ทั้งมูลค่าทรัพย์สินที่ไม่แน่นอน โดยเหตุนี้หลักการของกฎหมายฉบับนี้แก้ไขเพื่อคุ้มครองลูกหนี้
ให้เจ้าหน้าที่งดการบังคับคดีไม่ได้ เว้นไว้แต่ได้รับความยินยอมก็แปลว่าเจ้าหน้าที่ต้องกระทำการไปตาม
กฎหมายเพื่อให้การบังคับคดีเสร็จสิ้นจำนวนของศาลโดยรวดเร็ว -----

ที่นี้ถ้าเป็นกรณีซึ่งลูกหนี้ขาดนัด ลูกหนี้ขาดนัดก็แปลว่าไม่สามารถงดการบังคับคดีได้เลย เพื่อคุ้มครองลูกหนี้ที่ขาดนัดนะครับไม่ต้องให้รับกรรมทั้ง ๒ ประการที่ผมได้ประทาน กราบเรียนต่อท่านประธานแล้วนะครับ เขาถึงไม่ได้ว่าไว้เรื่องนี้แปลว่าตราใบที่ลูกหนี้ ขาดนัดหรือไม่ขาดนัดก็แล้วแต่ไม่ได้ให้ความยินยอมด้วย เจ้าหนี้ก็ต้องดำเนินการ กระบวนการพิจารณาบังคับคดีไปจนเสร็จสิ้น แต่ว่าถ้าไปยกเว้นไว้เสียแต่วันแต่กรณีขาดนัด กระผมเห็นว่าไม่มีเหตุที่จะไปเขียนไว้เช่นนั้นนะครับ ก็ขอประทานกราบเรียนชี้แจง เบื้องต้นแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านบุญเติมไม่ติดใจแล้วนะครับ

นายบุญเติม จันทะวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ขอเพิ่มเติมนิดหน่อยนะครับ ที่ว่าคุ้มครองเฉพาะลูกหนี้ ผมก็ว่ามันต้องคุ้มครองด้วยทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะอะไร เพราะการจำหน่ายทรัพย์สินที่ขายทอดตลาดบางครั้งประกาศขายทอดตลาดใช้ว่า จะขายได้เลย ต้องเสียเวลา บางครั้งไม่มีคนจะมาสู้ราคาเป็นเวลานาน และบางครั้ง ระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้จะขอประวิงเวลาไว้สักกระยะหนึ่งเพื่อจะต่อรองราคา อันนี้ก็จะ มีการงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราวในทางปฏิบัติในปัจจุบันนี้ ระหว่างนั้นถ้าสมมุติว่า วันที่ ๒๘ คือวันนี้จะมีการขายทอดตลาด แต่ถ้าเจอกับจำเลยหรือว่าลูกหนี้กับเจ้าหนี้ สามารถที่จะพูดคุยกันได้ เขาก็สามารถที่จะมางดการบังคับคดีกันได้ ถ้าช่วงนั้นเกิดปัญหา ที่ว่าติดต่อกันไม่ได้ก็ต้องมีการขายทอดตลาดกันไป ผมก็อยากจะให้คุ้มครองทั้ง ๒ ฝ่าย จริง ๆ คืออยากจะให้ฝ่ายจำเลยมีสิทธิที่จะงดการบังคับคดี เพื่อเขาจะได้มีสิทธิที่จะ ต่อรองว่าทรัพย์สินที่ตนจะถูกขายนั้นขอประวิงเวลาขอชำระเงินก็จะสามารถเลื่อน การบังคับคดีได้ สุดท้ายนี้ก็คงจะไม่ติดใจแล้วครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ผม เอกภาพ พลซื่อ ส.ส. ร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย ขอเรียนถามคณะกรรมาธิการนะครับว่าที่ท่านเพิ่มเติมในมาตรา ๓๐๙ ทวิ

เข้ามาอีกเพื่อความสะดวกเรื่องการขายนี่นะครับ ในมาตรา ๓๐๗ ทวิ ถ้ายึดทรัพย์ของลูกหนี้ มาขายทอดตลาดแล้ว ปรากฏว่าราคาต่ำเกินความเป็นจริงทั้งลูกหนี้ เจ้าหนี้ และผู้มีส่วน ได้เสียนั้นสามารถร้องคัดค้านแล้วก็เลื่อนกันไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านเอกภาพอภิปรายมาตราไหนครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ถึงมาตรา ๔ หรือยังครับ มาตรา ๓ ไม่ได้แก้ไขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มาตรา ๓ มีกรรมวิธีการเขาสงวนความเห็นครับ ยังไม่ทันไปถึงมาตรา ๔ ท่านบุญเติมไม่ติดใจแล้วนะครับ ไม่ติดใจต่อไปมาตรา ๔ เชิญอภิปรายต่อได้ครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : เรียนถามนะครับว่ากรณีนี้เป็นการบังคับ ผู้เสนอซื้อราคาหรือไม่ เพราะตามกฎหมายไม่มีการดินเลยครับว่าในการเสนอขายนั้น ถ้าเสนอขายครั้งแรกราคาสูงสุดเลยนะครับ แต่เห็นว่าลูกหนี้ก็คิดแทนที่จะขายได้เยอะกว่านี้ หนี้จะได้หมด หรือเจ้าหนี้ไม่ได้ซื้อเอง น่าจะได้เงินมากกว่านี้ก็มี การคัดค้านแล้วก็เลื่อนไป ในการขายครั้งหน้านะครับ เพื่อให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้มีส่วนได้เสียหายคนมาซื้อราคาที่ตนเอง ต้องการนั้น เมื่อเลื่อนไปแล้วปรากฏว่าไม่มีใครมาซื้อราคา หรือมีการซื้อราคาแต่ไม่สูงเกินกว่า ที่เคยเสนอไว้เดิม แล้วท่านบังคับว่าจะต้องเคาะไม้ให้คนที่ขายครั้งก่อน จึงเรียนถาม ต่อไปว่าคนที่เสนอครั้งก่อนนั้นต้องมาเสนอซื้อครั้งที่ ๒ หรือไม่ อันที่ ๑ นะครับต้องกลับมา เสนอใหม่ อันที่ ๒ ถ้าบอกว่าไม่ต้องมาเสนอก็ได้ แต่ถ้าเขาเปลี่ยนใจละ เขาไม่ซื้อละครับ ยังจำเป็นต้องเคาะไม้ให้คนที่เสนอก่อนอยู่ไหม ถามแค่นี้ละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านประสพ กรรมวิธีการสงวนความเห็นครับยังติดใจอยู่ไหมครับ ถ้าติดใจ เชิญอภิปรายครับ

นายประสพ บุษราคัม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุษราคัม ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ได้ส่งวนความเห็นมาตรา ๔ มาตรา ๔ ผมขอแปรญัตติวรรคท้ายว่า ในกรณีที่เจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายทรัพย์สินตามวรรคแรกแล้ว เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ลูกหน้าตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี มีสิทธิขอให้ศาลยกเลิกหรือเพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินภายในสิบห้าวัน และให้ศาลพิจารณาพิพากษาให้แล้วเสร็จโดยพลัน ผมอยากกราบเรียนท่านประธานย้อนสักนิดนะครับว่า การบังคับคดี วัตถุประสงค์ก็คือเพื่อให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นผลให้ผู้ชนะคดีได้รับสิทธิอันเกิดจากคำพิพากษาคำรับ หรือคำสั่งนั้น ทำให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ในสถาบันกฎหมายของประเทศ นำมาซึ่งความสงบสุขของสังคมโดยทั่วไป ประเด็นการบังคับคดีก็สรุปง่าย ๆ ว่า เพื่อให้สังคมอยู่อย่างเป็นสุขนะครับ ผมขอกราบเรียนท่านประธานสักนิดนะครับ เพื่อเกิดความเข้าใจว่ากฎหมายเก่าเขียนว่า ถ้าราคาต่ำเกินควรโดยเกิดจากการคบคิด ข้อฉลระหว่างผู้เกี่ยวข้อง พูดง่าย ๆ ว่ามีการฉ้อฉลกันในระหว่างการขายทอดตลาด ระหว่างผู้เกี่ยวข้องในการสู้ราคา หรือความไม่สุจริต หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าพนักงานบังคับคดี แบ่งบุคคลออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งคือกลุ่มที่สู้ราคา ถ้ากลุ่มที่สู้ราคาฉ้อฉล หรือไม่เจ้าพนักงานบังคับคดีกระทำการให้เกิดความไม่สุจริตหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง กฎหมายเก่าเขียนไว้ว่าสามารถที่จะร้องศาลเพิกถอนได้นะครับ ประเด็นนี้ผมว่าเป็นประเด็นหลักที่จะกราบเรียนท่านประธานนะครับ สำหรับกฎหมายใหม่ ตัดข้อความที่ผมกราบเรียนท่านประธานออก ถึงแม้จะมีการฉ้อฉล ถึงแม้จะมีความไม่สุจริต ถึงแม้จะมีความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง กฎหมายเขียนปิดปากเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ลูกหน้าตามคำพิพากษา บุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี ปิดปากไว้เลยนะครับ เพราะว่ากฎหมายเขียนว่า ไม่มีสิทธิในการขอให้ศาลเพิกถอน สิ่งนี้แล้วผมว่าเกิดอันตรายกับบ้านกับเมืองนะครับ ผมกราบเรียนท่านผู้มีเกียรติ นะครับว่า การขายทอดตลาดประเด็นหลักอยู่ที่ราคา ถ้าได้ราคาดีนะครับ เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ลูกหน้า บุคคลผู้มีส่วนได้เสีย ทุกฝ่ายได้ประโยชน์หมด แต่ถ้าราคาต่ำนะครับ

คนที่ได้ประโยชน์ก็คือคนที่ซื้อจากการขายทอดตลาด กฎหมายฉบับนี้เขียนไว้เพื่อว่าราคาจะต่ำ
 แค่นั้นก็ตาม ถึงแม้จะมีการทุจริต มีการประมาท มีการฉ้อฉลก็ตาม ถ้าเคาะไม้เสร็จแล้ว
 ปรากฏว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีสุจริตเลยนะครับ ผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อคุ้มครอง
 เจ้าพนักงานบังคับคดีนะครับ เคาะไม้เสร็จแล้วปรากฏว่าผู้ซื้อทอดตลาดก็ได้ทรัพย์สิน
 อันนั้นโดยชอบด้วยกฎหมายเลยนะครับ ในเมื่อตัดออกแล้วปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างนี้ใครจะ
 รับผิดชอบ ผมกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติว่า ก่อนกฎหมายฉบับนี้จะเข้าสภา
 ผมมีโอกาสได้เป็นกรรมาธิการร่างกฎหมายฉบับหนึ่ง กฎหมายแพ่งเหมือนกันครับ
 กฎหมายฉบับนั้นเขาบอกว่าขณะนี้เจ้าพนักงานบังคับคดีในประเทศไทยมีไม่เพียงพอครับ
 กฎหมายฉบับนั้นเขียนให้อำนาจกรมบังคับคดีสามารถตั้งบุคคลภายนอก มอบอำนาจให้
 บุคคลภายนอกไปทำหน้าที่ในการบังคับคดีด้วยครับ ผมเป็นห่วงว่าขนาดเจ้าพนักงาน
 บังคับคดีซึ่งมีน้อย แล้วก็เอาบุคคลภายนอกมาดูแลทรัพย์สินของพี่น้องประชาชน
 เป็นแสน ๆ ล้านนี่นะครับ -----

ถ้าไม่ให้ร้องศาลแล้วจะทำอย่างไรนะครับ ผมตั้งคำถามถามท่านประธานนะครับว่า ถ้าสมมุติว่าเกิดการทุจริต เกิดการประมาท เกิดอะไรต่อมิอะไร เห็นเขาทุจริตกันอยู่ต่อหน้า ก็ร้องศาลไม่ได้ นี่ละครับตรงนี้จะผมว่ามันเลยเข้าสู่ภาชิตกฏหมายนะครับ ท่านประธานครับว่า บุคคลใดเขียนกฎหมายก็แน้ไซ้ไร้เพื่อฉันตน เขียนจนตนเป็นเทวดา คือเขียนกฎหมายให้อำนาจตัวเองเด็ดขาด ผมว่ากฎหมายลักษณะนี้เป็นกฎหมายที่อันตราย สำหรับคนไทย ผมไม่อยากจะเห็นกฎหมายเป็นอย่างนี้ ผมอยากจะเห็นกฎหมายที่ผม แปรญาติติว่าถึงแม้จะตัดออกแล้วนะครับถ้าเห็นว่าราคายังต่ำก็สามารถร้องศาลได้ ผมถามกรรมการที่มาจากรมบังคับคดีนะครับว่า ทำไมถึงไม่ยกร้องศาล ประเด็นหลัก อยู่ที่ว่าถ้าร้องศาลแล้วปรากฏว่าคดีมันยืดเยื้อ มันหลายปี เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหา ต้องแก้ที่ถ้าศาลช้า ผมว่าถึงเวลาแล้วละที่ประเทศไทยเราน่าจะมีศาลบังคับคดี เพราะว่า คดีเป็นแสน ๆ ล้าน เราตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญา เราตั้งศาลแรงงาน ทำไมเราไม่ตั้ง ศาลบังคับคดี ถ้าเราตั้งศาลบังคับคดีแล้ว ผมว่าการทำอะไรต่าง ๆ การทุจริตอะไรต่าง ๆ นี้ร้องศาลได้ทันที ที่นี้ผมแปรญาติติบอกว่าร้องได้แล้วขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาโดยพลัน นะครับ แปลว่าผมเขียนกฎหมายเพื่อที่จะบังคับศาล ว่าถ้าร้องขึ้นไปแล้วศาลต้องรีบตัดสิน นะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากฝากท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่นั่งอยู่ในสภานี้ นะครับว่า ในฐานะที่ท่านมาจากประชาชน ผมอยากให้ท่านยืนข้างประชาชน ไม่อยากจะให้ไปยืนข้าง ข้าราชการ เพราะว่าผมไม่แน่ใจ ถ้าท่านสุจริตก็ดีไป แต่ถ้าท่านไม่สุจริตผมว่าบ้านเมือง จะเดือดร้อน ผมกราบขอบคุณท่านประธานแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญประธานกรรมการชี้แจงครับ เชิญกรรมการครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมการ ผมขออนุญาตชี้แจงในตรงส่วนประเด็นในเรื่องที่ว่า บุคคลผู้ชำระค่าในครั้งแรกแล้วนี่นะครับ และมีการคัดค้านว่าราคาต่ำพอสมควร แล้วจำเป็น จะต้องไปผูกพันในราคาที่ตนเสนอนั้นเป็นระยะเวลาอีก ๓๐ วัน แล้วก็มีทางเลือกการขาย ทอดตลาดครั้งต่อไป บุคคลดังกล่าวจะเข้ามาชำระค่าในครั้งหลังได้หรือไม่ ในตามตัวบท กฎหมายไม่ได้มีการเขียนเอาไว้ชัดในตรงส่วนนี้ ซึ่งก็ไม่ห้ามที่ว่าบุคคลนั้นเขาจะเข้ามาชำระค่า

เพราะเกรงว่าถ้าในครั้งหลังการเสนอราคาจะมีผู้เสนอราคาสูงกว่าที่เขาเสนอในครั้งแรก ซึ่งถ้าตามกฎหมายแล้วบุคคลผู้สุ้ราคาในครั้งที่ ๒ ก็จะได้ราคานี้ไป เขาก็สามารถเข้ามาสุ้ราคาได้ตามปกติ เพียงแต่กฎหมายเขียนบังคับกฎเกณฑ์ในลักษณะว่าถ้าราคาในครั้งที่ ๒ มันไม่ได้สูงกว่า หรือว่าได้เพียงแค่ว่าเท่ากับในราคาครั้งแรกแล้ว ก็ต้องเคาะไม้ให้ขายให้กับผู้ที่สุ้ราคาได้ในครั้งแรก ซึ่งจะเป็นการช่วยป้องกันแก้ไขปัญหาในกรณีที่มีการคัดค้านว่าราคาต่ำเกินไปสมควรตามกฎหมายปัจจุบัน แล้วต้องมีการเลื่อนการขายทอดตลาดไปเรื่อยจนกว่าจะได้ราคาสูงกว่า คือถ้ายังไม่ได้ราคาสูงกว่าก็ต้องเลื่อนการขายทอดตลาดตรงนี้ซึ่งจะเป็นภาระมาก เพราะฉะนั้นหลักการใหม่นี้จะเขียนในลักษณะที่ทำให้การขายทอดตลาดนี้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ก็สามารถเคาะไม้ขายได้ ในตรงส่วนนี้บุคคลที่สุ้ราคาในครั้งแรกก็สามารถเข้ามาสุ้ราคาในครั้งหลังได้

สำหรับประเด็นปัญหาในตรงส่วนเกี่ยวกับเรื่องตามบทบัญญัติที่ตัดสิทธิการโต้แย้งคัดค้านในเรื่องราคาต่ำนั้นนะครับ ทางกรมบังคับคดีกับกระทรวงยุติธรรมประสงค์ที่จะแก้ไขปัญหาในเรื่องที่มีการคัดค้านในราคาต่ำกันอย่างพร่ำเพรื่อแล้วคัดค้านกันเป็นประจำนะครับก็จะทำให้มีปัญหา ทำให้ทรัพย์นั้นไม่สามารถขายทอดตลาดได้ ก็คือมีการทำให้ทรัพย์ที่ค้างอยู่ที่กรมบังคับคดีมีอยู่เป็นจำนวนมาก หลายพันล้าน เพราะฉะนั้นก็เลยจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหาในตรงส่วนนี้ว่าจะมาได้แย้งในการคัดค้านในราคาต่ำนั้นไม่ได้ ซึ่งประโยชน์ที่จะได้นั้นจะเกิดประโยชน์กับทางราชการมากกว่าถ้าปล่อยให้มีการคัดค้านในเรื่องราคาต่ำ เพราะส่วนใหญ่พอเวลาคัดค้านราคาต่ำก็จะอ้างในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องการฉ้อฉลหรือการยื้อกันตลอดเวลา หรือเจ้าพนักงานมีส่วนรู้เห็นด้วยก็จะทำให้คดีการบังคับคดีนั้นยืดเยื้อออกไป แต่หลักการนี้เมื่อพิจารณาในตามหลักการทั่วไปแล้ว ในกรณีที่ถ้าเกิดปัญหาว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีจะทำโดยมิชอบนั้นนะครับก็สามารถฟ้องเจ้าพนักงานบังคับคดีให้รับผิดชอบตามกฎหมายละเมิดได้อยู่แล้วนะครับ ในตรงส่วนนี้ก็ไม่ได้ปิดช่องในลักษณะที่ว่า จะเยียวยาความเสียหายในตรงส่วนนั้น หรือจะฟ้องร้องบุคคลที่ฉ้อฉลกันก็ได้ แต่ว่าจะทำให้การบังคับคดีมันสามารถสิ้นสุดได้โดยเร็วไม่ยืดเยื้อในตรงส่วนนั้นนะครับ เกิดความเสียหายมาอย่างไรก็ไปฟ้องร้องกันต่างหาก ซึ่งจะทำให้การบังคับคดีได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นนะครับ

ขอบคุณครับ

สผ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

สุภปภา ๔๗/๑

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ขออนุญาตท่านประธานครับ เอกภาพ ครับ เนื่องจากตอบคำถามอันนี้ไม่ตรงกับที่ผมถามนะครับ เมื่อกี้ผมถามว่าอย่างไรครับ ท่านกรรมาธิการฟังอย่างไรครับ ผมบอกว่าที่เพิ่มเข้าไปนั้นด้วยการขายทรัพย์สินของลูกหนี้ ครั้งแรกมีคนเสนอราคาสูงสุดแล้วนะครับ แต่ว่าลูกหนี้ เจ้าหนี้หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย ในการบังคับคดีเห็นว่ายังต่ำอยู่ก็เลื่อนการขายไป ผมถามว่าการเลื่อนการขายครั้งที่ ๒ ผู้ที่ เสนอราคาครั้งแรกนั้นจำเป็นต้องมายื่นคำขอซื้อราคาครั้งที่ ๒ อีกหรือไม่ หรือว่าถ้าเสนอราคา เท่ากับสูงสุดครั้งแรกนั้นเคาะไม้ให้คนยื่นครั้งแรกเลย อย่างนั้นหรือเปล่าครับ หรือว่าต้องมา ยื่นใหม่ ครั้งที่ ๒ นี่นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการ นะครับ ตามหลักการนี้จะเขียนในลักษณะเป็นภาวะ เป็นผูกมัด เลยนะครับว่า ผู้ที่เสนอราคาครั้งแรกนั้นจะต้องผูกพัน เมื่อกฎหมายออกไปในลักษณะนี้ผู้ที่ เข้าซื้อราคาในการขายทอดตลาดก็ต้องรู้เงื่อนไขในกฎหมายตรงส่วนนี้ว่ามีภาวะที่จะต้องรับ ภาระในส่วนนี้ถ้ามีการคัดค้านการขายทอดตลาดเรื่องราคาแล้วนี้ ตนเองจะต้องถ้าเป็นผู้ได้เสนอ ราคาสูงสุดในครั้งนั้นแล้วมีการเลื่อนการขายทอดตลาดออกไป บุคคลนั้นก็ต้องผูกพันไป จนกว่าจะมีการขายทอดตลาดครั้งใหม่ ซึ่งในการขายทอดตลาดครั้งใหม่บุคคลนั้นไม่ต้องเสนอ ราคาเข้ามาอีกแล้วนะครับ แล้วถ้าครั้งใหม่ได้มีการเสนอราคาที่สูงกว่าผู้ซื้อราคาในครั้งแรกแล้ว เจ้าพนักงานบังคับคดีก็จะเคาะไม้ให้กับผู้ที่ซื้อราคาในครั้งแรกไป โดยที่เขาไม่ต้องเข้ามาเสนอ ราคาในการขายทอดตลาดเป็นครั้งที่ ๒ อีกนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านประสพ

นายประสพ บุษราคัม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ต่อประเด็นที่ท่าน ตอบผมว่าต้องฟ้องละเมิดตามกฎหมายแพ่ง มาตรา ๔๒๐ นะครับ หรือไม่ก็ต้องฟ้อง กรมบังคับคดี ต่อไปกรมบังคับคดีจะต้องถูกฟ้องนะครับ ฟ้องกรมบังคับคดีเพราะว่ากฎหมาย รัฐธรรมนูญห้ามไม่ให้ฟ้องข้าราชการนะครับ ต้องฟ้องกรมบังคับคดี และนอกจากนั้นอาจจะ

ห้องปฏิบัติหน้าที่มีขอบด้วยผมว่ายิ่งลำบาก เราไปเริ่มต้นประเด็นห้องนี้ไปเปิดประเด็นใหม่ นะครับ ความจริง ๆ ไหน ๆ ก็ขึ้นศาลแล้ว ศาลตัดสินแล้วก็ร้องศาลไปเลยง่ายกว่าครับ เพราะฉะนั้นผมถึงแปรญัตติว่าขอให้ร้องได้เลยนะครับ แปรว่าถ้าเห็นต่ำก็ร้องได้เลย แต่ว่า เร็วหรือไม่เร็วอยู่ที่ศาลนะครับ อย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้ว ผมกราบเรียนท่านประธาน อีกสักหนึ่งนะครับว่า ผมถามเจ้าหน้าที่กรมบังคับคดีว่าราคาที่ดินคุณดูตรงไหนที่คุณว่า เห็นสมควรที่น่าจะขาย เขาตอบผมว่าราคาประเมิน ท่านประธานครับ ราคาประเมินที่ดิน เขาประเมินเพื่อเสียภาษีนะครับ ไม่ใช่ราคาซื้อขายกันจริง ผมเป็นคนบ้านนอกถ้าที่อยู่ริมถนน ทางสาธารณะ ประเทศไทยเราอย่างมากที่สุดก็แค่ ๓๒,๐๐๐ บาทเท่านั้นนะครับ แต่ราคาจริงขาย ๓ แสน แต่เจ้าพนักงานบังคับคดีบอกว่าดูราคาประเมินเพื่อเสียภาษี เพราะฉะนั้นผมว่าจุดนี้เป็นจุดที่อันตราย ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า อย่างไร ๆ ก็ขออำนาจมาถ่วงด้วย นะครับ ไม่ใช่ทำให้อำนาจเจ้าพนักงานบังคับคดีพอเคาะไม้เสร็จแล้วก็จบนะครับ อันนี้ผม กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายปกิต พัฒนกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ปกิต พัฒนกุล บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ประธานคณะกรรมการครับ ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นของท่านประสพนะครับ ในที่ประชุมสภา แห่งนี้เราจะพิจารณาเฉพาะในส่วนที่ท่านประสพได้แปรญัตติไว้ในวาระท้ายของมาตรา ๓๐๙ ทวิ ซึ่งความเดิมบอกว่า -----

ในกรณีที่เจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายทรัพย์สินตามวรรคแรกแล้ว เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี ไม่มีสิทธิขอให้ศาลเลิก หรือเพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ความเดิมมีอย่างนี้ แต่ว่าเวลาที่ท่านกรรมการประสพสงวนความเห็นนั้นะครับ ท่านบอกว่าเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานบังคับคดีเคาะไม้ขายทรัพย์สินตามวรรคแรกแล้ว เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี มีสิทธิขอให้ศาลเลิก หรือเพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินได้อีก แปลว่าการขายทอดตลาดตามความหมาย ความประสงค์ของท่านคือไม่ให้ยุติ ขอให้เพิกถอนภายในเท่าไร ท่านบอกว่าเป็นภายใน ๑๕ วัน แต่ว่าเพิกถอนกรณีใดบ้างที่ท่านแปรญัตติ ท่านก็ไม่ได้แถลงว่าเพิกถอนกรณีใด และให้ศาลพิจารณาพิพากษาให้เสร็จโดยพลัน พิพากษาในกรณีใด และกระบวนการพิจารณาในการเพิกถอน จะพิจารณากันอย่างไร วิจัยด้วยกันอย่างไร ผมเห็นว่าคำแปรญัตติในส่วนที่ท่านเติมไปนั้นก็คิดว่าดูแล้วจะทำให้ความกระชับชัดเจนในทางกฎหมายไม่มีครับ กระผมโดยความเคารพท่าน ไม่อธิบายตอนต้นก็เพราะว่าอธิบายแล้วก็ข้อความที่แปรญัตติเพิ่มเข้ามานั้นมันก็จะไม่สอดคล้องกับตัวบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และไม่สามารถบังคับคดี หรือพิจารณาคดีตามที่ท่านแปรญัตติเข้ามาได้เลย ขอประทานกราบเรียนด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมจะขอมตินะครับ ยังตั้งใจอยู่ทั้ง ๒ ท่าน จะขอมติ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกเข้ามาลงมติด้วยครับ เนื่องจากในมาตรา ๔ มีการแก้ไขกรรมวิธีการเสียงส่วนใหญ่แก้ไขมา แต่ก็มีผู้สงวนคือกรรมวิธีการเสียงส่วนน้อยได้ขอแก้ไขแตกต่างออกไป ผมจะถามมตินะครับ จะเห็นชอบตามกรรมวิธีการหรือไม่ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรแก้ไขตามร่างของคณะกรรมวิธีการ คือเห็นด้วยกับ

กรรมวิธีการเสียงส่วนใหญ่ โปรดดู เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับ
กรรมวิธีการเสียงส่วนใหญ่ คือเห็นด้วยกับผู้ขอสงวน โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
เชิญใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ลงคะแนนครบแล้วใช่ไหมครับ ขอปิดการลงคะแนนเสียง เชิญเจ้าหน้าที่
รวมผลการลงคะแนนเสียง ผลการลงคะแนนเสียง มีท่านสมาชิกเห็นด้วย ๓๐๐ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ๔ ท่าน งดออกเสียง ๕ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน มติของที่ประชุม
เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมวิธีการเสียงส่วนใหญ่ในมาตรา ๔ เป็นการจบ
การพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้วนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่าง เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับ
ข้อ ๑๑๖ มีท่านสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำผิดหรือไม่ครับ ถ้าไม่มี ถือว่า
เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุม จะเห็นชอบด้วย
กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดกดปุ่ม
เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิ์ออกเสียง
ลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนเสียง ขอทราบผล

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานครับ ผมไม่ทัน ผม สาธิต
เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ยังไม่ลงคะแนนใช่ไหมครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ใช่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ลงคะแนนเห็นด้วยนะครับ ผลการลงคะแนนเสียง มีท่านสมาชิกที่เห็นด้วย
๓๐๗ ท่าน บวก ๑ ท่าน เป็น ๓๐๘ ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน กดออกเสียง ไม่ลงคะแนนเสียง
ไม่มีครับ มติของที่ประชุมเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการจบการพิจารณา
ในระเบียบวาระนี้ครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : คุณรังสิมามีอะไรครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ จะขออนุญาต
ท่านประธานตั้งกรรมาธิการสามัญในตำแหน่งที่ว่างลง เพราะว่าจะได้ทำงาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : อยู่ในระเบียบวาระหรือเปล่าครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : อยู่ในระเบียบวาระหรือยัง กรรมาธิการอะไรครับ อยู่ในระเบียบวาระที่เท่าไร

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ยังไม่ได้เลื่อนขึ้นมาค่ะ

พรุ่งนี้ก็ได้ค่ะท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ครับ ช่วยเช็คดูนิดหนึ่งว่าอยู่ในระเบียบวาระหรือยัง วาระเรื่องอื่น ๆ นะครับ
ระเบียบวาระที่เท่าไร จะได้เลื่อนมาพรุ่งนี้ วันนี้พอสมควรแล้วครับ ขอปิดประชุมครับ
ขอบคุณครับ

๑๑๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

วันพุธที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ผู้จัดรายงานการประชุม

นัยนา เปรมประพันธ์

สตีมา จันทรไพจิตร

ชัญญาภัค ทองมา

เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

อัมพา กันทิโกวิทย์

สันทนา ทรัพย์พูนผล

รพีพร ดิยามา

นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์

พัชรี ไซคำพา

วัฒน์ อุดมศักดิ์

สุภภา หนองพงษ์

ชนิกา ศรีสมวงศ์

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

๑๑๗

ประชุมครั้งที่ ๔๘๓

ตรวจวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เวลา ๐๕.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๑๑๕ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๓๓	๑๔	กฎหมายบังคับ	กฎหมายบังคับ

คณะกรรมการติดตามตรวจสอบรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
1.	นายมงคล กิมสุนจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	
2.	นายนิยม วรรณปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
3.	นายถวิล ฤกษ์ห่วย รองประธานฯ คนที่สอง	
4.	นายประทวน เขียวฤทธิ รองประธานฯ คนที่สาม	
5.	นายเวียง วรรณเชษฐ์ รองประธานฯ คนที่สี่	
6.	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	
7.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
8.	~~นายสุรสิทธิ์ นิตินิตินันท์~~ โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
9.	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
10.	นายแสง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	
11.	นายนริศ ขำนุรักษ์ กรรมการ	
12.	นายภูมิ สาระผล กรรมการ	
13.	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร กรรมการ	
14.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	
15.	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ เลขานุการคณะฯ	
16.	น.ท.รอยลาภ เขี่ยมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
17.	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๙ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../...../.....

วันที่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๓ สมัยสามัญทั่วไป
วันพุธที่ ๒๘ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑.	นายกมล จิระพันธุ์วานิช	✓			
๒.	นายสุภาพ คลีขจาย	✓			
๓.	นายมรรณพ เดชวิทักษ์	✓			
๔.	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
๕.	นายกรีช กงเพชร	✓			
๖.	นางกรรณา ชิดชอบ	✓			
๗.	นายกฤษฎา สัจกุล	✓			
๘.	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
๙.	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
๑๐.	นายกอบศักดิ์ ชูติกุล		✓		
๑๑.	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
๑๒.	นางสาวกัญญา ศิลปอาชา	✓			
๑๓.	นางกัณตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
๑๔.	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
๑๕.	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๖.	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
๑๗.	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
๑๘.	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๑๙.	ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง	✓			
๒๐.	นางกุลสุมาลวดี ศิริโกมุท	✓			
๒๑.	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
๒๒.	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
๒๓.	นายเกษม ป่านอุดมลักษณ์		✓		
๒๔.	นายเกษม อุประ	✓			
๒๕.	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี	✓			
๒๖.	นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	✓			
๒๗.	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
๒๘.	นายโกเมศ ขวัญเมือง	✓			
๒๙.	นายขจรธน จุตโต		✓		
๓๐.	นายคงกฤษ หงษ์วิไล	✓			
๓๑.	นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๒.	นางคมคาย พลบุตร	✓			
๓๓.	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
๓๔.	นายเงิน บุญสุภา			✓	
๓๕.	นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์	✓			
๓๖.	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
๓๗.	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร		✓		
๓๘.	นายจาตุรงค์ เพ็ญนรพัฒน์	✓			
๓๙.	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
๔๐.	นายภาคิน สมมิตร	✓			
๔๑.	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๔๒.	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
๔๓.	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๔๔.	นายจตุรที ลักษณะวิศิษฎ์			✓	
๔๕.	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๔๖.	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๔๗.	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	✓			
๔๘.	นายเจือ ราชสีห์	✓			
๔๙.	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
๕๐.	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๕๑.	นายเฉลิมชัย ฉินะวิจารณ์ะ	✓			
๕๒.	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน			✓	
๕๓.	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล		✓		
๕๔.	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
๕๕.	นางสาวชรินทร์ พุทธปวน	✓			
๕๖.	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
๕๗.	นายชวน หลีกภัย	✓			
๕๘.	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
๕๙.	นายสมศักดิ์ วรรณคามิน	✓			
๖๐.	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
๖๑.	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
๖๒.	นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์	✓			
๖๓.	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
๖๔.	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
๖๕.	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๖๖.	นายชาญศักดิ์ ขวลิตนิตธรรม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๗.	นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์	✓			
๖๘.	นายธานี คักดีเศรษฐ์	✓			
๖๙.	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๗๐.	นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	✓			
๗๑.	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๗๒.	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
๗๓.	นายชูวิทย์ กุ่ย พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
๗๔.	นายชูศักดิ์ แดกทอง	✓			
๗๕.	นายเชน เทือกสุบรรณ		✓		
๗๖.	นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	✓			
๗๗.	นายไชยยศ จิรเมธากร		✓		
๗๘.	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๗๙.	นายสุชาติ ศรีสังข์	✓			
๘๐.	นายไชยา พรหมา	✓			
๘๑.	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
๘๒.	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
๘๓.	นายจรัส พัวช่วย	✓			
๘๔.	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๘๕.	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
๘๖.	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๘๗.	นายอมรเทพ สหหมาย	✓			
๘๘.	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
๘๙.	นายชวงค์ ฉายะบุตร	✓			
๙๐.	นาวาโท เดชา สุขารมณ์	✓			
๙๑.	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
๙๒.	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๙๓.	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
๙๔.	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล	✓			
๙๕.	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	✓			
๙๖.	นายถวิล ฤกษ์หรัาย	✓			
๙๗.	นายถาวร ตริรัตน์ณรงค์	✓			
๙๘.	นายถาวร เสนเนียม	✓			
๙๙.	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
๑๐๐.	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
๑๐๑.	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๒.	นายทวี สุระบาล	✓			
๑๐๓.	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๑๐๔.	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
๑๐๕.	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
๑๐๖.	นายทองดี มนิสสาร	✓			
๑๐๗.	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
๑๐๘.	นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
๑๐๙.	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
๑๑๐.	นายเทวฤทธิ์ นิกเรศ	✓			
๑๑๑.	นายเทวัญ ลิप्तพัลลภ	✓			
๑๑๒.	นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์	✓			
๑๑๓.	นายธณู ตันติสุนทร	✓			
๑๑๔.	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	✓			
๑๑๕.	นายธนิตพล ไชยนันท์		✓		
๑๑๖.	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
๑๑๗.	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
๑๑๘.	นายธวัชชัย สัจจกุล		✓		
๑๑๙.	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
๑๒๐.	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๒๑.	นายธานี ยี่สาร	✓			
๑๒๒.	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	✓			
๑๒๓.	นายธีรโชต กองทอง	✓			
๑๒๔.	นายประแสง มงคลศิริ	✓			
๑๒๕.	นายธีระ สลักเพชร	✓			
๑๒๖.	นายธีระชัย ศิริจันทร์	✓			
๑๒๗.	นายธีระชัย แส่นแก้ว	✓			
๑๒๘.	นายธีระยุทธ วานิชชัง	✓			
๑๒๙.	นายนคร มาฉิม	✓			
๑๓๐.	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
๑๓๑.	นายนพดล พลเสน	✓			
๑๓๒.	นายนราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
๑๓๓.	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			
๑๓๔.	นายนริศร ทองธิราช	✓			
๑๓๕.	นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์	✓			
๑๓๖.	นายปัจจุตติน อูมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๗.	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
๑๓๘.	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
๑๓๙.	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๔๐.	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
๑๔๑.	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๔๒.	นางนิภา พริ้งศุลกะ	✓			
๑๔๓.	นายนิมิตร นนทพันธุ์วาทย	✓			
๑๔๔.	นายนิยม วรปัญญา	✓			
๑๔๕.	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
๑๔๖.	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
๑๔๗.	นายนิสิต สินธุไพร	✓			
๑๔๘.	พันตำรวจโท บรรยนิ ตั้งภากรณ์	✓			
๑๔๙.	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๑๕๐.	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๕๑.	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
๑๕๒.	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
๑๕๓.	นายรณรงค์ เครือรัตน์	✓			
๑๕๔.	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
๑๕๕.	นายบุญเต็ม จันทะวัฒน์	✓			
๑๕๖.	นายบุญทรง เจริญภิรมย์	✓			
๑๕๗.	นายบุญพันธ์ แซ่วัฒนนะ	✓			
๑๕๘.	นางบุญรัตน์ ศรีวิเศษ	✓			
๑๕๙.	นายบุญลือ ประเสริฐโสภ	✓			
๑๖๐.	นายบุญส่ง ไชเกษ	✓			
๑๖๑.	นายบุญฮานูติน อุแข็ง	✓			
๑๖๒.	นายปกรณ์ บูรณุปกรณ์	✓			
๑๖๓.	นายพีระพงษ์ เสงส์สวัสดิ์	✓			
๑๖๔.	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
๑๖๕.	นายประกิจ พลเดช	✓			
๑๖๖.	นายประจวบ อึ้งภากรณ์	✓			
๑๖๗.	นายประจักษ์ แก้วกัลลาหาญ	✓			
๑๖๘.	นายประชา ประสพดี	✓			
๑๖๙.	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๑๗๐.	พลตรี ศรชัย มนตรีวัต	✓			
๑๗๑.	จำสิบเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗๒.	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			
๑๗๓.	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
๑๗๔.	นายประจักษ์ มั่นหมาย	✓			
๑๗๕.	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
๑๗๖.	นายประทีป กรีทาเวช	✓			
๑๗๗.	นายธนกร นันทิ	✓			
๑๗๘.	นางประไพพรรณ เล็งประเสริฐ		✓		
๑๗๙.	นายประภัทร โพธิ์สุธน	✓			
๑๘๐.	นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา		✓		
๑๘๑.	นายประมณฑ์ คุณะเกษม		✓		
๑๘๒.	พันตำรวจเอก ปรีดี เจริญศิลป์	✓			
๑๘๓.	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
๑๘๔.	นายวิฑิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
๑๘๕.	นายประวิช นิลวัชรมนี	✓			
๑๘๖.	นายประวิช รัตนเพียร		✓		
๑๘๗.	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
๑๘๘.	นายประสานต์ บุญมี	✓			
๑๘๙.	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
๑๙๐.	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	✓			
๑๙๑.	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
๑๙๒.	นายประเสริฐ จันทรวงทอง	✓			
๑๙๓.	นายประเสริฐ เต็นนภาลัย	✓			
๑๙๔.	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
๑๙๕.	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ		✓		
๑๙๖.	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๑๙๗.	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๑๙๘.	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๑๙๙.	นายปรีชา เลหาพงศ์ชนะ	✓			
๒๐๐.	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๒๐๑.	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
๒๐๒.	นายบัญญัติ จีนาคำ	✓			
๒๐๓.	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
๒๐๔.	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
๒๐๕.	นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์	✓			
๒๐๖.	นายญาณเดช ทองสีมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๗.	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
๒๐๘.	นางฉนิษฐา ภัคเกษม	✓			
๒๐๙.	นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	✓			
๒๑๐.	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	✓			
๒๑๑.	นายอรุสมันต์ พงศ์เรืองรอง	✓			
๒๑๒.	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
๒๑๓.	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
๒๑๔.	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
๒๑๕.	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
๒๑๖.	นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา	✓			
๒๑๗.	ร้อยตำรวจเอก เพยาว์ พูลธรัตน์		✓		
๒๑๘.	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
๒๑๙.	นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ	✓			
๒๒๐.	นายพรวุฒิ สารสิน	✓			
๒๒๑.	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ		✓		
๒๒๒.	นายประสิทธิ์ ภัคตีพานิชพงศ์	✓			
๒๒๓.	คุณหญิงจรัสศรี ทีปรัช	✓			
๒๒๔.	นายพฤตชัย ดำรงรัตน์	✓			
๒๒๕.	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
๒๒๖.	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
๒๒๗.	นายพ่ายพ์ ปั่นเกตุ	✓			
๒๒๘.	นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง กิตติรักษกุล	✓			
๒๒๙.	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
๒๓๐.	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๒๓๑.	พันโทหญิงฐิติยา รังสิตพล		✓		
๒๓๒.	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
๒๓๓.	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา	✓			
๒๓๔.	นายสุนันท์ เวชชาชีวะ	✓			
๒๓๕.	นายพินิจ จันทรสุนทร	✓			
๒๓๖.	นางพิมพ์า จันทรประสงค์	✓			
๒๓๗.	นายพิมล ศรีวิกรม์	✓			
๒๓๘.	นายพิเชณู พลไวย์	✓			
๒๓๙.	นายพีระพันธุ์ สาสิรัฐวิภาค	✓			
๒๔๐.	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
๒๔๑.	นายพูลสวัสดิ์ ไตรระไวศยะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๔๒.	นายโพธิพงษ์ ลำซำ	✓			
๒๔๓.	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๒๔๔.	นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร	✓			
๒๔๕.	นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	✓			
๒๔๖.	นายไพโรจน์ โฉ่หิ์สุนทร			✓	
๒๔๗.	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๒๔๘.	นายไพศาล จันทรรักดี	✓			
๒๔๙.	นายไพศาล จันทวารา	✓			
๒๕๐.	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
๒๕๑.	นางพาริตา สุไคมาน	✓			
๒๕๒.	นายภัทรศักดิ์ ไชยสถานุเคราะห์	✓			
๒๕๓.	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๒๕๔.	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
๒๕๕.	นายภูมิ สาระผล	✓			
๒๕๖.	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๒๕๗.	นางสาวภาวนิดา คุณผลิน	✓			
๒๕๘.	นายมงคล กิมสุนจันทร์	✓			
๒๕๙.	นายประสงค์ บุรณ์พงศ์	✓			
๒๖๐.	นายมณฑิร สงฆ์ประชา	✓			
๒๖๑.	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
๒๖๒.	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
๒๖๓.	นายมหิดล จันทรางกูร	✓			
๒๖๔.	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
๒๖๕.	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
๒๖๖.	นายมานชญ์ วิชัยกุล	✓			
๒๖๗.	นายมารุต บุณนาค	✓			
๒๖๘.	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
๒๖๙.	นายมุข สุไคมาน	✓			
๒๗๐.	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
๒๗๑.	นาย योगยศ อติเรกสาร	✓			
๒๗๒.	นาย योगยุทธ ตียะไพรัช	✓			
๒๗๓.	นาย योगยุทธ สุวภาพ	✓			
๒๗๔.	นาย योगยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			
๒๗๕.	พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร	✓			
๒๗๖.	นาย योगยุทธศิลป์ รูปานะกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๗๗.	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๒๗๘.	นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	✓			
๒๗๙.	นาวาอากาศโท รวยลภ เยี่ยมทอง	✓			
๒๘๐.	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
๒๘๑.	นางสาวรังสิมา รอดรัมย์	✓			
๒๘๒.	นางสาวเรวดี รัศมีทัต	✓			
๒๘๓.	นายเจวัฒน์ สิริบุญกุล	✓			
๒๘๔.	พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ	✓			
๒๘๕.	นายนพดล อินนา	✓			
๒๘๖.	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
๒๘๗.	นายลามศักดิ์ ลามาโรจน์กิจ	✓			
๒๘๘.	นางลาวัลย์ ตันติกุลพงศ์	✓			
๒๘๙.	นายลิขิต หมูดี	✓			
๒๙๐.	พลตำรวจโท วรณรัตน์ ศชรักษ์	✓			
๒๙๑.	นายวรรณรัตน์ ชาบุญกุล	✓			
๒๙๒.	นายวรรณันท์ เขื่อนภิญโญกุล	✓			
๒๙๓.	นายวรวิทย์ ภูมิมะกาบุญนะ	✓			
๒๙๔.	นายสถาพร มณีรัตน์	✓			
๒๙๕.	นายวรารุณ ศิลปอาชา	✓			
๒๙๖.	นายวิฑูรย์ ณ วิงขนาย	✓			
๒๙๗.	นายวัฒนา แซ่ไพเราะ	✓			
๒๙๘.	นายลิขิต ธีรเวคิน	✓			
๒๙๙.	นายวิทย์โรจน์ พิพิธภักดี	✓			
๓๐๐.	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยังตรง	✓			
๓๐๑.	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	✓			
๓๐๒.	นายวารุจ ศิริวัฒน์	✓			
๓๐๓.	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
๓๐๔.	นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			
๓๐๕.	นายวิจิตร พรพุดดิพันธ์	✓			
๓๐๖.	นายวิจิตร ศรีสอาน	✓			
๓๐๗.	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์		✓		
๓๐๘.	นายวิชัย ชัยจิตวนิชกุล	✓			
๓๐๙.	นายวิชัย สามีตร	✓			
๓๑๐.	นายวิชาญ มินชัยนันท์	✓			
๓๑๑.	นายรักษ์ ต่านกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๒.	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๓๑๓.	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๓๑๔.	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๓๑๕.	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๓๑๖.	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
๓๑๗.	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
๓๑๘.	นายวิทยา บุรณศิริ		✓		
๓๑๙.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
๓๒๐.	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๓๒๑.	นายวินัย เสนเนียม	✓			
๓๒๒.	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
๓๒๓.	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
๓๒๔.	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
๓๒๕.	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
๓๒๖.	นายวิวรรณไทย ณ กาฬสินธุ์	✓			
๓๒๗.	นายจ่านงค์ โพธิสาโร	✓			
๓๒๘.	นายวิวัฒน์ นิติกาญจน	✓			
๓๒๙.	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๓๓๐.	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
๓๓๑.	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
๓๓๒.	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
๓๓๓.	นายวิสุทธิ ไชยณรุณ	✓			
๓๓๔.	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
๓๓๕.	นายอาร์กซ์ ไชยริปู	✓			
๓๓๖.	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
๓๓๗.	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๓๓๘.	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๓๓๙.	นายวุฒิพงษ์ ฉายแสง	✓			
๓๔๐.	นายเวียง วรเชษฐ์	✓			
๓๔๑.	พันตำรวจโท ไวพจน์ อารณรัตน์	✓			
๓๔๒.	นายศรคม ภาษา	✓			
๓๔๓.	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
๓๔๔.	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
๓๔๕.	นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ	✓			
๓๔๖.	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

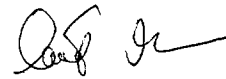
ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔๗.	นางสาวคันทนี นาคพงศ์	✓			
๓๔๘.	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
๓๔๙.	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
๓๕๐.	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
๓๕๑.	นายศิริโชค โสภา	✓			
๓๕๒.	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
๓๕๓.	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
๓๕๔.	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๓๕๕.	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
๓๕๖.	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
๓๕๗.	นายศุภรักษ์ คврหา	✓			
๓๕๘.	นายสงกรานต์ คำพิไลย์	✓			
๓๕๙.	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
๓๖๐.	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
๓๖๑.	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๓๖๒.	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
๓๖๓.	นายสนั่น สุภากุล	✓			
๓๖๔.	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
๓๖๕.	นายสมควร โอบอ้อม	✓			
๓๖๖.	นายวิรัตน์ ตยงคนนท์	✓			
๓๖๗.	นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธ์	✓			
๓๖๘.	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	✓			
๓๖๙.	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
๓๗๐.	นายสมชาย ไส่สถาพรพิพิธ		✓		
๓๗๑.	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
๓๗๒.	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๓๗๓.	นายสมบัติ รัตโน	✓			
๓๗๔.	นายสมบูรณ์ ไพรวลัย	✓			
๓๗๕.	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๓๗๖.	นายสมบูรณ์ อุตัยเวียนกุล	✓			
๓๗๗.	นายสมมารด เจ๊ะนา	✓			
๓๗๘.	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
๓๗๙.	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
๓๘๐.	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
๓๘๑.	นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์ทุกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๘๒.	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	✓			
๓๘๓.	นายสมศักดิ์ โสภกลาง	✓			
๓๘๔.	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
๓๘๕.	นายจักรพันธ์ ยมจินดา	✓			
๓๘๖.	นายสฤษฏ์ อึ้งอภินันท์	✓			
๓๘๗.	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
๓๘๘.	นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	✓			
๓๘๙.	นายสันติ ต้นสุหัช	✓			
๓๙๐.	นายสันหัด จีนาภักดิ์	✓			
๓๙๑.	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
๓๙๒.	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
๓๙๓.	นายสาคร พรหมภักดิ์	✓			
๓๙๔.	นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย	✓			
๓๙๕.	นายสาริต ปิตุเตชะ	✓			
๓๙๖.	นายसानิต ว่องสิรินพงษ์	✓			
๓๙๗.	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
๓๙๘.	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	✓			
๓๙๙.	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๔๐๐.	นายสิทธิชัย โควสุรัตน์	✓			
๔๐๑.	นายสิน กุมภะ	✓			
๔๐๒.	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
๔๐๓.	นายสุขวิช รังสิตพล	✓			
๔๐๔.	นายสุขุม เลาว์ฉนิยศิริ	✓			
๔๐๕.	นายสุขุมพงศ์ ใญ่นคำ	✓			
๔๐๖.	หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร	✓			
๔๐๗.	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๔๐๘.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๔๐๙.	นายการุญ จันทรวงศ์		✓		
๔๑๐.	นายสุชาติ ต้นเจริญ	✓			
๔๑๑.	นายสุชาติ ดันติวงษ์ชานนท์	✓			
๔๑๒.	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
๔๑๓.	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
๔๑๔.	นายปกิต พัฒนกุล	✓			
๔๑๕.	นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์	✓			
๔๑๖.	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๑๗.	นายสุทิน คลังแสง	✓			
๔๑๘.	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ		✓		
๔๑๙.	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
๔๒๐.	นายพินิจ จันทรสมบุรณ์	✓			
๔๒๑.	นายสุธา ชันแสง	✓			
๔๒๒.	นายสุนทร วิลาวลัย			✓	
๔๒๓.	นายสุพล ฟองงาม	✓			
๔๒๔.	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
๔๒๕.	นายสุภรณ์ อัดถาวงค์	✓			
๔๒๖.	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี	✓			
๔๒๗.	นายจำรัส เวียงสงค์	✓			
๔๒๘.	นายสุรัชย์ เบ้าจรรยา	✓			
๔๒๙.	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
๔๓๐.	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
๔๓๑.	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
๔๓๒.	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๔๓๓.	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๔๓๔.	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
๔๓๕.	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์		✓		
๔๓๖.	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิมิวัณษ์	✓			
๔๓๗.	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
๔๓๘.	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ	✓			
๔๓๙.	นายสุลัยมลายย์ วงษ์พานิช	✓			
๔๔๐.	นายสุวรรณ กู้สุจริต	✓			
๔๔๑.	นายสุวโรช พะลัง	✓			
๔๔๒.	นางอัญชลี บุสสุวัฒน์โน	✓			
๔๔๓.	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
๔๔๔.	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
๔๔๕.	นายสุวิชัย โยทองยศ	✓			
๔๔๖.	นายสฤต สันติเมทนีดล	✓			
๔๔๗.	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
๔๔๘.	นางสาวสุวิมล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๔๔๙.	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
๔๕๐.	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
๔๕๑.	นายมงคล สิมะโรจน์	✓			

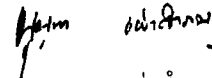
ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๕๒.	นายเสรี สาระนันท์	✓			
๔๕๓.	นายแสวง ฤกษ์จรัส		✓		
๔๕๔.	นายโสภณ ชารัมย์	✓			
๔๕๕.	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๔๕๖.	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
๔๕๗.	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
๔๕๘.	นายอดิศักดิ์ โมกุลกานนท์	✓			
๔๕๙.	นายปรีดิษฐ์ หิรัญบุรณะ	✓			
๔๖๐.	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสวรัฐ	✓			
๔๖๑.	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
๔๖๒.	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
๔๖๓.	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			
๔๖๔.	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
๔๖๕.	นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	✓			
๔๖๖.	นายอภิชาติ กาวีกาญจน์	✓			
๔๖๗.	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	✓			
๔๖๘.	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง		✓		
๔๖๙.	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	✓			
๔๗๐.	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๔๗๑.	นางสาวอรดี สุทนต์ศรี	✓			
๔๗๒.	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
๔๗๓.	นายอรรถพล มามะ	✓			
๔๗๔.	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๔๗๕.	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินธุ์	✓			
๔๗๖.	นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๔๗๗.	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
๔๗๘.	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๔๗๙.	นายอุทัย สุดสุข	✓			
๔๘๐.	นายอาคม เองฉ้วน	✓			
๔๘๑.	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์		✓		
๔๘๒.	นางสาวอภาภรณ์ พุทธิปวน	✓			
๔๘๓.	นายอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์	✓			
๔๘๔.	นายอำนาจ คลังผา	✓			
๔๘๕.	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
๔๘๖.	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๙๗.	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
๔๙๘.	นายอิทธิรัตน์ จันทร์สุรินทร์	✓			
๔๙๙.	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
๕๐๐.	นายอุดม ไกรวัฒน์สุนทรณ์	✓			
๕๐๑.	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๕๐๒.	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
๕๐๓.	นายเอกกมล คีรีวัฒน์		✓		
๕๐๔.	นายเอกธนะ อินทร์รอด	✓			
๕๐๕.	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
๕๐๖.	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
๕๐๗.	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
๕๐๘.	นายเอนก หุตังคบดี	✓			
๕๐๙.	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์		✓		
๕๐๐.	นางสุวิทย์ดียะ พิศสุวรรณ อุแข็ง	✓			
	รวม = ๕๐๐	๔๖๗	๒๘	๕	

(นางสาววรรณภัตสร รุจิกุลสิริ)

บุคลากร ๕

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ